

IJA # 2759

אלה מועדי יי

Eleh Mo`adi Adonai

Livorno, 5560 (1799 or 1800)

قتله أبو جعفر لما
درك ان من استطاع

د وتوسيع الحركة
الكبرى ،
سيفه) والامام ()
اه البلاد

انما

- ٩٢ -

لابي مسلم الخراساني بطل الدعوة العباسية قتله ابو جعفر لما
نفوذه واستفحل امره فخاف العاقبة وادرك ان من استطاع
دولة لا يصعب عليه ان يسطرها ويحوها .

اصلاح الرضا علي

صرف المنصور همته الى عمران البلاد وتوسيع الحركة
عنه كما اتموا التأليف والتعليم خدمة كبرى ،
من علماء البلاد كالاتي (ابي حنيفة) والامام ()
من او سمي في عصره () في بلاد ()
بناء على ما ذكره
لما رأى المنصور عاصم

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

توفي الامير الموحدي

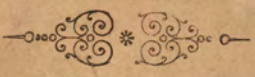

بن سوكات المرزوق

توفي الامير الموحدي
اصلاحات الموحدين في ما هي في التفتح على التمدد والاعمال
كان سمر التفتح على مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة
توفي الموحدين في ما هي في مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة
اصلاحات الموحدين في ما هي في التفتح على التمدد والاعمال
توفي الموحدين في ما هي في مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة

الاصل

(بن سوكات المرزوق) (بن سوكات المرزوق) (بن سوكات المرزوق)
اصلاحات الموحدين في ما هي في التفتح على التمدد والاعمال
كان سمر التفتح على مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة
توفي الموحدين في ما هي في مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة
اصلاحات الموحدين في ما هي في التفتح على التمدد والاعمال
توفي الموحدين في ما هي في مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة

اصلاحات الموحدين في ما هي في التفتح على التمدد والاعمال
كان سمر التفتح على مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة
توفي الموحدين في ما هي في مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة
اصلاحات الموحدين في ما هي في التفتح على التمدد والاعمال
توفي الموحدين في ما هي في مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة
اصلاحات الموحدين في ما هي في التفتح على التمدد والاعمال
توفي الموحدين في ما هي في مودة في ما هي في مودة في ما هي في مودة

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

אלה מועדי יי

סדר הפלות

פסח ושבועות

כפי מנהג קהלות הקדש ספרדים יצו

אשר בכל עיר ועיר תלינה ומרינה • מוסורים בסדר
כזה וישר כאשר עין תמוינה • באותיות חדשות
מאירות ומוסיחות משמחי לב כזהלה ורנה • ונייר
לכן וחדש וחוק ראוי למלאכת ה' באמת
ואמונה :

נדפס

פה ליוורנו יע"א

שנת רנו ליעקב שמחה לפ"ג

IN LIVORNO

Presso Giov. Vincenzo Falorni

Con Approvazione .

Handwritten text in Arabic script, likely a library or ownership record, mentioning names and dates.

Small handwritten number or mark.

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

ליל י"ד כניסין חיד אחד ערבית קודם שיתחיל שום מלאכה וקודם שיאכל
וקודם שיתחיל ללמוד : יכרוק החמץ שכרשותו כבר של טעמה קטנה
בחורים ובסדקים וככל חקום שמכניסין שם חמץ וקודם שיכרוק מכרך
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על ביעור חמץ :

וזהו שלא לרכב בין הכרכה לתחילת הכדיקה וטוב שלא לרכב כרכים
אחרים עד שיגמור כל הכדיקה ואחר שכך כופה עליו כלי שלא יגרוהו
עכברים ויהיה נדיך לכרוק פעם אחרת : ויכטל ויאמר :

כל חמירא דאיכא ברשותי דלא חזיתיה * ודלא
בערתיה * להוי בטיל וחשיב כעפרא דארעא :
כיום י"ד אחר ר' שעות יבער החמץ ושורפו או פוררו וזורה לרוח או זרקו
ליס וחזור ומכטל פעם אחרת ואומר :

כל חמירא דאיכא ברשותי די חזיתיה * ודלא חזיתיה *
דבערתיה ודלא בערתיה * להוי בטיל וחשיב
כעפרא דארעא : אם אין האיש בכיתו יבטל במקום שהוא

כשחל ערכ פסח כשכת בודקין ליל יג ותכערין הכל לפני השבת ומשיירין
מוזון כ' סעודו ללכוד שבת ומכחו במקום מונגע ואחר שאכלו סעוד שחרי
יבער המפה שאכלו בה ויקח הקערות באצבעו ויטמנה מן העין עם שאר
כלי חמץ ואם כשאר חמץ אחר שאכל מכטלו וכופה עליו כלי עד תוכלי יום
טוב הראשון ושורפו ולא יתכחו לבוי להוציאו לרשות הכרכים *

הבכורות מתענין כערכ פסח בין בכור מאב בין בכור מאם:
כשחל יום טוב ראשון או יום טוב שני כיום שטי נדיך לעשות עירוכי
תכשלין כערכ יט שיקח פת ותכשיל בירו איזה תכשיל שיהיה כשר או
דג או בינה או פירות תכושלים ויכרך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות עירוב : ואחר הברכה כלי הפסק יאמר
ברין עירובא יהי שרי לן למיפא ולבשולי ולאטמוני
ולתקוני ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא
מיום שיש לשבת : ולנו ולכל בני העיר הזאת ולכל
מי שהוא בתחום עירנו :

ערבית של פסח

אסחל כשכת מתחילין לומר

מומור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
ועו : הבו ליהוה כבוד שמו השתחויו ליהוה
בהדרת קדש : קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים : קול יהוה ככה קול יהוה בתדרה :
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון :
וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים : קול
יהוה הצב להבות אש : קול יהוה יהיל מדבר יהיל
יהוה מדבר קדש : קול יהוה יחולל אילות ויהשף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהוה למבור ישב
וישב יהוה מלך לעולם : יהוה עו לעמו יתן יהוה יברך
את עמו בשלום :

לכה דודי לקראת פלה פני שבת נקבלה :
שמור וזכור בדבור אחד השמיענו אל המיוחד *
יהוה אהר ושמו אחד לשם ולתפארת
ולתהלה : לכה

לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה *
מראש מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה
תחלה : לכה

מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפיכה *
רב לך שבת בעמק הבכא והוא חמור עליך
המלה : לכה

תתנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי *
על יד בן ישיבית הלחמי קרבה א נפשי
גאלה : לכה

התעוררי התעוררי כי בא אורך קומי אורי עורי
 עורי שיר דברי כבוד יהוה עליך נגלה : לכה
 לא תבושי ולא תכלמי מה תשתווחחי ומה תהמי
 כך יחסו עני עמי ונבנתה עיר על תלה : לכה
 והיו למשסה שוסוף ורחקו כל מבלעך ישיש עליך
 איהך כמשוש חתן על כלה : לכה
 ימין ושמאל תפרוצי ואת יהוה תעריצי על יד
 איש בן פרצי ונשמחה ונגילה : לכה
 בואי בשלום עטרת בעלה גם בשמחה ברנה ובצהלה
 תוך אמוני עם סגולה בואי כלה בואי כלה :
 תוך אמוני עם סגולה בואי כלה שבת מרכתא
 מומור שיר ליום השבת טוב להודות ליהוה ולומר
 לשמח עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך
 בלילות : עלי עשור ועלי גבל עלי הגיון ככנור : כי
 שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן : מה גדלו
 פעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא
 ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרות רשעים כמו
 עשב ויציצו כל פעלי און להשסדם עדי עד : ואתה
 מרום לעולם יהוה : כי הנה איביך יהוה כי הנה
 איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און : ותרום כראש
 קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עני בשורי בקמים
 עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח בארץ
 בלבנון ישנה : שתולים בבית יהוה כחצרות אלהינו
 יפריחו : עוד ינובון בשיבה רשנים ורעננים יהיו :
 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו :
 יהוה מלך גאות לבש לבש יהודה עז התאזר אף
 תכון תבל כל תמוט : נכון כסאך מאז מעולם
 אתה

אתה : נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות דכים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים
 אדיר במרום יהוה : עדתך נאמנו מאד לביתך נאיה
 קדש יהוה לארך ימים :

וכסיל כחומר כחול התגליון תכנן

הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרו גאולי
 יהוה אשר גאלם מיד צר : ומאדעות קבצם
 ממורה וממערב מוצפון ומים : תעו במדבר בשימוץ
 דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים גם צמאים נפשם
 בהם תתעסף : ויצעקו אל יהוה בצר להם
 ממצוקותיהם יצילם : וידריכם בדרך ישרה ללכת אל
 עיר מושב : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב : ישבי
 חשך וצלמות אסירי עני וברור : כי המרו אמרי אל
 ועצת עליון נאצו : ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזרי
 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם :
 יוציאם מחשך וצלמות ומסרותיהם נתק : יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי שבר דלתות נהשת
 ובריחי ברזל גדע : אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו : כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות :
 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם : ישרה
 דברו וירפאם ומלט משחיתותם : יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם : ויזכרו זכתי תודה ויסגרו
 מעשי ברנה : יודי הים פאניות עשי מלאכה כמים
 רבים : המה ראו מעשה יהוה ונפלאותיו במצולה :
 ויאמר זיעמד רוח סערה ותרוםם גליו : יעלו שמים
 יודו תהומות נפשם ברעה התמוגג : יהונג וינרעי

כשנזר וכל חכמתם חתבלע : ויצעקו אל יהוה בצר להם ומצוקותיהם יוציאם : יקם סערה לרממה ויחשו גליהם : וישכחו כי ישתקו וינחם אל מחזו הפצם : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון : ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה : ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים : ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב : ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם וירבו מאד ובהנהם לא ימעיש : וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון : שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך : וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות : יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה : ויצמח פורקניה ויקרב נושיהיה : בהיכון וביומיון ובתי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך : וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל : שמייה דקודשא בריך הוא : לעילא טבל ברכתא : שירתא תושבתתא ונחמתא : דאמירן בעלמא ואמרו אמן : ויזכר כחון ברכו את יהוה המבורך : ואוסרים פקכל כלמס ישתבה ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : שהוא ראשון : והוא אחרון : ומבדעדיו אין אלהים : יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם : ומרום על כל ברכה ותהלה : ועוני

וענין נקולרס ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בהכמה פותח שערים בתכונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברכיע ברצונו בורא יומם ולילה גולל אור מפני השך והשך מפני אור המעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה צבאות שמו : ברוך אתה יהוה המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיה ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ומצותיה וחקותיה לעולם ועד : כי הם חיינו ואורך ימינו : ובהם נהגה יומם ולילה : ואהבתך וחמלתך לא תסור ממנו לעולמים : ברוך אתה יהוה אוהב את עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : כלמס ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ט"ז ואהבת את יהוה אלהיה בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בהם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מסר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי

ונהתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו
לכם פתיפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם: וחרה אף יהוה כלכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יכולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן
לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בכיתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען יראו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתים לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אלימשה לאמרי דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת:
והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כלי
מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו: כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו: ואנחנו ישראל עמו:
הפודנו מיד מלכים הנאלנו מלכנו מצר
כל עריצים: האל הנפרע לנו מצרינו המשלם גמול
לכר אויבי נפשנו: השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
רגלנו: המדריכנו על פמות אויבינו וירם קרגנו על

כל

כל שונאינו: האל העשה לנו נקמה בפרעה
באותות ובמופתים באדמת בני חם: המכה בעברתו
כל בכורי מצרים ויוציא את עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם: המעביר בניו בין גזרי ים סוף ואת
רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע: ראו בניס
את גבורתו שבחו ויהודו לשמו: ומלכותו ברצון
קבלו עליהם: משה ובני ישראל לה ענו שירה:
בשמהה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלים יהוה:
מי כמכה נאדר בקדש: נורא תהלת עשה פלא:
מלכותך יהוה אלהינו ראו בניך על הים יחד כלם
הודו והמליכו ואמרו יהוה ימך לעולם ועד: ונאמר
כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ברוך
אתה יהוה גאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום: ופרוש עלינו סכת שלומך
ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך: והושיענו מהרה
למען שמך: והגן בעדנו ופרוס עלינו סכת שלומך:
ברוך אתה יהוה הפורש ספת שלום עלינו ועל עמו
ישראל ועל ירושלם אמן:

ואם כל בטנה חוג יכין זכ

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם: בניו ובין בני ישראל
אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

ואם כל בחול חומרים זכ

אלה מעדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועדים:

וחומר סתון קדוש לעולם

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יהוה * אלהינו ואלהי אבותינו * אלהי
אברהם * אלהי יצחק * ואלהי יעקב * האל
הגדול הגבור והנורא * אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל * וזוכר חסדי אבות * ומביא גואל * לבני
בניהם למען שמו באהבה * מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יהוה מתיב מתיב אתה * רב
להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם לילכ' מוריד
הטל מכלכל חיים כחסד * מתיב מתיב ברחמים
רבים * סומך נופלים * ורופא חולים * ומתיר אסורים *
ומקים אמונתו לישיני עפר * מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך * מלך ממית ומחיה * ומצמיח ישועה :
וגאמן אתה להתיות מתיב * ברוך אתה יהוה מתיב
המתיב :

אתה קדוש ושמוך קדוש * וקדושים בכל יום יהללוך
סלה : ברוך אתה יהוה האל הקדוש :
אתה בחרתנו מכל העמים * אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות * וקדשתנו
במצותיך * וקרבתנו טלכנו לעבודתך * ושמוך הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

וכמתל יום טוב במלואו טבתו וספיו

ותודיענו משפטי צדקה ותלמדנו
לעשות בהם חקי רצונך
ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה משפטים

ישרים

ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים
ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי
נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד
מועד וחגיגת הרגל * בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה הקדשת
והבדלת והקדשת את עמך ישראל
בקדשתך :

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה * שבתות לסנוחה

ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

לשבת את יום השבת הזה

לפסח את יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא

קדש הזה * זמן חרותנו

לשבעות את יום חג השבועות הזה את יום טוב מקרא

קדש הזה זמן מתן תורתנו באהבה מקרא

קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה

ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו

וזכרון ירושלם ערך * וזכרון משיח בן דוד עברך *

וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה

לחן לחסד ולרחמים

לשבת ביום השבת הזה

לפסח ביום חג המצות הזה

לשבעות ביום חג השבועות הזה

ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו
ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו
בו לברכה והושיענו בו להיים טובים בדבר
ישועה ורחמים חוס וחנו וחמול ורחם עלינו
והושיענו פי אליך עינינו כי אל מלך הנון ורחום
אתה :

גהשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיך להיט
בשמחה ובשלום כאשר רצית ואמרת
לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך שים
חלקנו בתורתך שבענו כשוכך שמח נפשנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יהוה אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבתות
מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יהוה מקדש השבתו ישראל והומנים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך ואתה ברחמיה הרבים
תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך לציון
ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכיתו לציון
מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודתה לך ונספר
תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל
גמלאתיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה תמרתם כי לא תמו

חסדיך

חסדיך כי מעולם קויני לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל ההיים יודוך סלה ויהללו
ויברכו את שמך תגדול באמת לעולם כי טוב הא
ישועתנו ועזרתנו סלה הא הטוב ברוך אתה יהוה
הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה היים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך כי כאור פניך נתת לנו יהוה
אלהינו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה
ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו
ולברך את כל עמך ישראל כרוב עז ושלום ברוך
אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תרום ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם עשה למען שמך עשה למען
ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך
למען יחלצון יריריך הושיעה ימינך וענני יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי
עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ואם תל כטבת אוסרים

ניכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי

ערבית של פסח

השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות :

ואין חומרים ברכה מעין סבת סליל טמורים הוא ומכך נבחר את הכלל
והחומרים הכלל ככתוב בספרים

ואומר החזן קדים לטוב

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :
יהי שלמא רבאמן שמיא חיים ושבע וישועה ונתמא
ושיבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורינה
והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עשה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן :

סם חל בטבת חומיפין ונחזור לדוד ה' רוצי

זאם חל בחול חומרים בגלגל ישראל חסרנים ואמר כך חומר החזן קדים יאה
סלחה וברכו

עלינו לשבח לאדון הכל . לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות . ולא שמו
כמשפחות הארמה . שלא שם הלקנו כהם וגורלנו
בכל המונם : שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים
אל אל לא יושיע . ואנחנו בורעים ומשתחיים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא נוטה
שמים . ויוסד ארץ . ומושב יקרו בשמים ממעל .
ושכינת עזו בגבהי מרומים . הוא אלהינו ואין עוד
אחר . אמרת מלכנו . ואפס זולתו . כפתוב בתורה
וירעת היום והשבות אל . לבבך . כי יהוה הוא
האלהים

ערבית של פסח

קיר

האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
יגדל אלהים חי וישתבח . נמצא ואין עתא מציאותו
אחד ואין יחיד ביחודו . נעלם ונסאין סוף
לאחדותו : אין לו דמות הנוף ואינו נוף . לא נערך
אליו קדושתו : קדמון לכל דבר אשר נברא . ראשון
ואין ראשית לראשיתו : הנו אדון עולם לכל נוצר .
יורה גדלתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו א . אנשי
סגלתו ותפארתו : לא קם בישראל כמשה עוד .
נביא ומביט אל תמונתו : תורת אמת נתן לעמו א .
על יד נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל ולא ימיר
דתו לעולמים לזולתו : צופה ויודע סתריו . מביט
לסוף דבר בקדמותו : גומל לאיש חסיד כמפעלו .
נותן דרשע רע כרשעתו : ישלח לקץ ימין משיחנו .
לפדות מחכה קץ ישועתו : מתים יהיה אל ברוב
חסדו . ברוך עדי עד שם תהלתו : אה שלש עשרה
לעקרים . הן הם יסוד דת אל ותורתו . תורת משה
אמת ונבואתו . ברוך עדי עד שם תהלתו :

והולכים לבתיכם לטוב

סדר הגדה

קדש קודם הקידוש יאמר פסוקים אלנו :

ועתה יגדלנא כח יהוה כאשר דברת לאמר : גדלו
ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדיו : כי א גדול
גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים : כי שם יהוה
אקרא הבו גדול לאהינו : אהללה שם אלהים בשיר
ואגדלנו בתודה : אנכי ליהוה אנכי אשירה ואומר
ליהוה אהי ישראל : יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי
ויעלו

ויעלו רבי ומשירי אהורנו :

אחיקנו סעודתא שלימתא חרותא דמלכא עילאה

דא היא סעודתא דזעיר אנפין והקל תפוחין

קדישין :

רבנו

של עולם אתה יודע כי כשר אנחנו ואין בנו ולא כשום בריה
כה להשיג ולכוין מעלתך וברולתך כדבר האמו' גדול אדונינו
נרב כח לתבונתו אין מספר גם אם היינו משכילים בכל חכמת מירופי
שמותיך הקדושים וכוונת כל ברכה וברכה וכל מצוה ומצוה בפני עצמה
וככל היחודים ויווני מרות שקדושות העליונות הראויות לכא על ידיהם
וכל שכן כי כשר אנחנו ולא בינת אדם לנו ואין אתנו יודע עד מהו לכן
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ולאבי אבותינו שיהא חשוב ומרובה לפניך כל
מצוה ומצוה הנעשית על ידינו עתה לפניך הן כמצות ארבע צדקות הן
כמצות טבולים הן כמצות סיפור יציאת מצרים הן כמצות אכילת מצה
ומרור וחרוסת ואפיקומן מעשה ידיו כוכנה עלינו כאילו נכחין בכל מירופי
שמות הקדושים העליון מתוכם וככל היחודים ויווני מרות הקדושות
העליונות וברדלי גדוליהן הראוים לכא על ידיהן ומתקף מן הברית
הטובה דרך כלל למעשה פרטיות לכל המצות אשר יעשו על ידינו בלילה
הזאת ויעלו לפניך עם שאר מעשה המצות האלה הנעשות ע"י הירועים
והמכוונים כל הכוונות הראויות לתת לכל מצוה ומצוה תאלה :

ואורם

אנחנו עושים אלה המצוות לשם יחוד קב"ה ושכינתו
בדחילו ורחימו ליהוד עם ו"ה כו"ה כיחודא שלימ בטס
כל ישראל לתקן את ארסן כתיקון עליון כשיעור קומה ככל פרטיקן
ותיקוניהן ודקדוקיהן לעשות את כונת יוצרכו אשר קדשנו במצותיו וזכנו
לעשות את המצוות האלה לתת כח רוח לפנינו ולגרום טעם וברכה רבה
בכל העולמות :

ובכה

טבולת אלה המצוות יתקנו כל הנצוצות שפעלו על ידינו דרך
הקליפות ולתקן כל תרי"ב מצוה הכלולות בכל מצוה ומצוה
מאלו ולגרום זיווג בארבע אהיות השם הקדוש ולזכך נפשינו רחינו
ובשמתינו להיות ראויות לעורר מין תהלין על ידי מעשה המצוה הנעשות
בלילה הזה ויעלו לרצון לעורר אהבה דורים אמן סלה ויהי מועם ה' אלינו
עלינו ומעשה ידיו כוכנה עלינו ומעשה ידיו כוכנה :

אם הל להיות בשבת אומרים

יום הששי ויבלג השמים והארץ וכל צבאם ויכל

אלהים

סדר הגדה

קמו

אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבר
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכת
אשר ברא אלהים לעשות :

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אותם
במועדם :

טברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו

במצותיו וחתן לנו יהוה אלהינו באהבה (שבתו
למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

את יום (השבת הזהאת יום) חג המצות הזה
יום טוב מקרא קדש הזה זמן חרותנו באהבה

מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת וי
קדשת מכל העמים (שבתות ו) מועדי

(באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנהלתנו
אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא
האש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המברך
קדש להול ובין אור להשך ובין ישראל

ובין יום השביעי לשישה ימי המעשה בין
לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי

ימי המעשה הקדשת והבדלת והקדשת א
ישראל בקדושתך ברוך אתה יהוה המברך

קדש לקדש:

סדר הגדה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ומטב על מחליו וטובה

נוטלין את ידיה ואין מוכרכין :

ידחין

ברפס נוטל כרפס ומטבל בחומץ ומכרך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי
האדמה : ואוכלו בהסיכה

ידחין פורס מנה האמצעית לשתי פרוסות חניה כותן כין שתי השלמות
וחניה תחת הפרסה לאפיקומן :

מגיד אומרים הסגרה • ישותחילין לומר קודם ה' לחמא כהנהו
יבאכו ומתכרים וכן כתב הרמב"ם בנוסח הסגרה והרמב"ן
תאמר חתן ויש אומרים • אתחול היינו עבדים היום כני חורין היום כאן
לשנה הבאה בירושלים

הא לחמא עניא • די אכלו אבהתנא • בארעא
דימצרים • כל דכפין ייתי ויכול • כל דצריך
ויטמא • השתא הכא • לשנה הבאה בארעא
ישירא • השתא הכא עבדי • לשנה הבאה בארעא
דישראל בני חורין :

ידחין זין את סקענה מן השלחן ומוזגין כוס שני ואח"כ אומרים :
נשתתנה הלילה הזה מכל הלילות • שבכל
הלילות אין אנו מטבלין אפילו פעם אחת •
הלילה הזה שתי פעמים • שבכל הלילות אנו אוכלין
חמץ מצה • והלילה הזה בלו מצה • שבכל
הלילות אנו אוכלין שאר ירקור • והלילה הזה
ידור • שבכל הלילות אנו אוכלין ושותין בין יושבין
ובין מסבין • והלילה הזה כלנו מסבין :
ומחזירין את הקערס לתקומה ואומרים :

הה

ידחין

ה

ו

י

ז

סדר הגדה

קטו

עבדים היינו לפרעה במצרים • ויוציאנו יהוה אלהינו
משם ביד הזקה ובזרוע נטויה : ואלו לא

הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים •
עדן אנו • ווכנינו • ובני בנינו • משועבדים היינו
לפרעה במצרים • ואפילו כלנו חכמים • כלנו
נכונים • כלנו יודעים את התורה • מצוה עלינו
לספר ביציאת מצרים וכל המרכה לספר ביציאת
מצרים הרי זה משבח :

מעשה ברבי אליעזר • ורבי יהושע • ורבי אלעזר
בן עזריה • ורבי עקיבא • ורבי טרפון • שהיו
מסבין בכני ברק • והיו מספרין ביציאת מצרים כל
אותו הלילה • עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם
רבותינו הגיע זמן קרית שמע של שחרית :

אמר רבי אלעזר בן עזריה • הרי אני כבן שבעים
שנה • ולא זכרתי • שתאמר יציאת מצרים
בלילות • עד שדרשה בן זומא • שנאמר למען תזכור
את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ימי חיך
הימים • כל ימי חיך הלילות • וחכמים אומרים •
ימי חיך העולם הזה • כל ימי חיך להביא לימור
המשיח :

ברוך המקום ברוך הוא • ברוך שנתן תורה לעמו
ישראל ברוך הוא • בנגד ארכעה ביום דברת
תורה • זך חכם • ואחד רשע • ואחד תם • ואחד
שאינו יודע לשאר

חכם מה • אומר • מה העולות והחקים והמישיח • ובני
אש • צדיק • יהודה אלהינו אתכם • אף
אמור • ל • חסות הפסח • אין מפטירין אה"ל בדרשות
א ואומר

רשע מה הוא אומר : מה העבודה הזאת לכם
 לכם ולא לו . ולפי שהוציאה את עצמו מן
 הכלל . כפר בעקר . אף אתה הקהה את שניו
 ואומר לו . בעבור זה עשה יהוה לי . בצאתי
 מצרים . לי ולא לו . ואלו היה שם לא היה נגל :
 תם מה הוא אומר מה זאת . ואמרת אליו . בחוק
 יד הוציאנו יהוה מצרים מבית עבדים .
 ושאינו יודע לשאל . את פתח לו שנאמר והגדת
 לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
 יהוה לי בצאתי מצרים . יכול מראש חדש תלמוד
 לומר ביום ההוא . אי ביום ההוא . יכול מבעוד
 יום תלמוד לומר בעבור זה . בעבור זה לא אמרתי
 אלא בשעה שמצה ומרור מונחים לפניך :

ותחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו . ועכשיו
 קרבנו המקום לעבודתו שנאמר . ויאמר
 יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל
 בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם ויעבדו אלהים
 אחרים ואבי נהור ויעבדו אלהים אחרים
 ואקח את אביכם את אברהם מעבד הגוה ואולי
 אתו בכל ארץ כנען . וארצה את זרע
 ואתן לו את יצחק . ואתן ליצחק את יעקב ואו
 עשו ואתן לעשו את הר שער . וזרע אתו
 ויעקב ובניו ירדו מצרים

הלילה הזה שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא שה
 תלוי מצה רוח הוא השב את הקץ לעשות עה שא
 הליל ותאנו אבותינו בין הבתרים שיעזרו ואמר לאברהם
 וירד שבכל הל
 ומין מסבין

ברוך א
וה

ידחין
כרפס
כרוך

ידחין
מגיד

מחנה
הא ל
ד
ויפ
ישו

ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
 וענו אתם ארבע מאות שנה ונפ את הגוי אשר
 יעבדו דן אנכי ואחריו כן יצאו ברכוש גדול :
 היא שעמדה לאבותינו ולנו . שלא אחד בלבד
 עמד עלינו . אלא שבכל דור ודור עמדים
 עלינו לבלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם :
 צא ולמד מה בקש לבן הארמי . לעשות ליעקב
 אבינו . שפרעה לא גזר אלא על הזכרים .
 וכן בקש לעקור את הכל שנאמר ארמי אבד אבי
 וירד מצרימה ויגר שם . במתי מעט ויהי שם לגוי
 גדול עצום ורב :

וירד מצרימה אנוס על פי הדבר . ויגר שם מלמד
 שלא ירד להשתקע . אלא לגור שם שנאמר .
 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
 לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב . בארץ כנען
 ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן :
 פמתי מעט כמו שנאמר בשבעים נפש ירדו אבתך
 מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
 השמים לרב :

ויהי שם לגוי גדול . מלמד שהיו ישראל מצוינים
 שם לגוי גדול ועצום . כמו שנאמר . ובני
 ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא
 הארץ אתם :

ורב כמו שנאמר . רבבה כצמח הישרה נתתיך
 ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עד"ים שדים נכנו
 ושערה צמה ואת ערם ועויה :
 ויש נחשים לומר ואעבור עליך ואראך מתכוססת בדמיון
 ואומר

ואומר לך בדמיה חיי ואומר לך בדמיה חיי :
וירעו ארתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה :

וירעו אתנו המצרים כמו שנאמר הבה נתחכמה
לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף
גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ :
ויענונו כמו שנאמר וישמו עליו שרי מסים למען
ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה
זאת פיהם ואת רעמסס :

ויתנו עלינו עבדה קשה כמו שנאמר ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך :

ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את
קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו :

ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו כמו שנאמר והי
בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו
בני ישראל מן העבדה ויועקו ותעל שועתם אל
האלהים מן העבדה :

וישמע יהוה את קולנו כמו שנאמר וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו
את אברהם את יצחק ואת יעקב :

וירא את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמו שנאמר
וירא אלהים את בני ישראל וירע אלהים :

ואת עמלנו אלו הבנים כמו שנאמר ויצו פרעה
לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו
וכל הבת תחיון :

ואת לחצנו זה הדחק כמו שנאמר וגם ראיתי את
הלחץ

הלחץ אשר מצרים לחצים אתם :
ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמורא גדול ובאתות ובמפתים :

ויוציאנו יהוה ממצרים לא על ידי מלאך ולא על
ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקדוש
ברוך הוא בכבודו ובעצמו שנאמר ועברתי בארץ
מצרים כלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים
מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה :

ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך והכיתי כל
בכור אני ולא שרף ובכל אלהי מצרים
אעשה שפטים אני ולא שליח אני יהוה אני הוא
ולא אחר :

ביד חזקה זו הדבר כמו שנאמר הנה יד יהוה
הויה במקנה אשר בשדה בסוסים בהמרים
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבוד מאד :

ובזרוע נטויה זו החרב כמו שנאמר וחרבו שלופה
בידו נטויה על ירושלם :

ובמורא גדול זה גלוי שכינה כמו שנאמר או
הנסה אלהים לבא לקחת לוגוי מקרב
גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם
יהוה אלהיכם במצרים לעיניך :

ובאתות זה המטה כמו שנאמר ואת המטה הזה
תקח בידך אשר תעשה בו את האתות :
ובמופתים זה הדם כמו שנאמר ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש

ותמרות

ברוך

ירחי

ברפ

ברוך

ירחי

מגיד

מחזק

ל

ל

ל

ומחזיק

ותמרות עשן דבר אחר ביד חוקה שמים ובזרע
נמויה שמים ובאתת שמים ובמפתים שמים :
אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על
המצרים במצרים ואלו הן דם צפרדע
כנים ערוב דבר שהין ברד ארבה חושך
מכת בכורות :

רבי יהודה היה נותן בהם סימנים דצ"ך עד"ש
באח"ב :

רבי יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו
המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו
חמשים מכות במצרים מה הוא אומר ויאמרו
החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא ועל הים
מה הוא אומר וירא ישראל את הים הגדלה אשר
עשת יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו
ביהוה ובמשה עבדו :

כמה לקו באצבע עשר מכות אמור מעתה
במצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים
מכות :

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא
הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה
של ארבע מכות שנאמר ישלח בסם חרון אפו עברה
ועם וצרה משלחת מלאכי רעים עברה אחרת
ועם שמים צרה שלש משלחת מלאכי רעים
ארבע אמור מעתה במצרים לקו ארבעים מכות
ועל הים לקו מאתים מכות :

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא
הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה

של חמש מכות שנאמר ישלח בסם חרון אפו עברה
ועם וצרה משלחת מלאכי רעים חרון אפו
אתת עברה שמים ועם שלש צרה ארבע
משלחת מלאכי רעים חמש אמור מעתה במצרים
לקו חמשים מכות ועל הים לקו מאתים וחמשים
מכות :

כמה מעלות טובות למקום עלינו :
אלו הוציאנו ממצרים

ולא עשה בהם שפטים דיינו :

וארו עשה בהם שפטים

ולא עשה באלהיהם דיינו :

אלו עשה באלהיהם

ולא הרג בכוריהם דיינו :

אלו הרג בכוריהם

ולא נתן לנו את ממונם דיינו :

אלו נתן לנו את ממונם

ולא קרע לנו את הים דיינו :

אלו קרע לנו את הים

ולא העבירנו בתוכו בחרבה דיינו :

אלו העבירנו בתוכו בחרבה

ולא שקע צרינו בתוכו דיינו :

אלו שקע צרינו בתוכו

ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דיינו :

אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה

ולא האכילנו את המן דיינו :

אלו האכילנו את המן

ולא נתן לנו את השבת דיינו :

אלו נתן לנו את השבת

ברוך

ידהין

ברפ

ברוך

יחין

חגיד

מאמר

דא

ז

ז

הל

הל

זר

אלו נתן לנו את השבת

ולא קרבנו לפני הר סיני

אלו קרבנו לפני הר סיני

ולא נתן לנו את התורה

אלו נתן לנו את התורה

ולא הכניסנו לארץ ישראל

אלו הכניסנו לארץ ישראל

ולא בנה לנו בית המקדש

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום

עלינו הוציאנו ממצרים עשה בהם שפטים

עשה באלהיהם הרג בכוריהם נתן לנו את ממונם

קרע לנו את היים העבירנו בתוכו כחרבה שקע

צרינו בתוכו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה

האכילנו את הפן נתן לנו את השבת קרבנו לפני

הר סיני נתן לנו את התורה הכניסנו לארץ ישראל

ובנה לנו בית הבחירה לכפר על כל עונותינו

רבן גמליאל היה אומר כל מי שלא אמר שלשה

דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו

הן פסח מצה ומרור

פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית המקדש

קיים על שום מה על שום שפסח הקדוש

ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים שנאמר

ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי

בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו

הציל ויקד העם וישתחוו

מצה זו שאנו אוכלין על שום מה על שום

שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ

עד

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

דיינו :

עד

עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך

הוא ונאלם מיד שנאמר ויאפו את הבצק אשר

הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי נרשו

ממצרים ולא יכלו להתמחה וגם צדה לא עשו

להם :

מרור זה שאנו אוכלין על שום מה על שום

שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים

שנאמר וימררו את היים בעבדה קשה בחמר

ובלבנים ובכל עבדה בשרה את כל עבדתם אשר

עבדו בהם בפרך :

בכל דור ודור הייב אדם להראות את עצמו כאלו

הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך

ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי

ממצרים שלא את אבותינו בלבד נאל הקדוש

ברוך הוא אלא אף אתנו נאל עמהם שנאמר ואותנו

הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ

אשר נשבע לאבותינו :

ולוקח הכוס של יין בדרום וסומך

לפיכך אנחנו חייבין להודות להלל לשבח

לפאר לרומם להדר ולקלם למי

שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו

הוציאנו מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה

ומיגון לשמחה ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור

גדול ונאמר לפניו הללויה :

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה

יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם :

ממוכה שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : רם עד כל

גוים

ברוך

ידהי

כרפ

ברוך

יחין

חנן

מאו

רבי

של

ועם

ועם

ארבי

רבי

סדר הגדה

גוים יהוה על השמים כבודו : מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ :
מקימי מעמד דל מאשפות ירים אביון : להושיבי עם
גדיבים עם גדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית אם
הבנים שמחה הללויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז : היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו : היסראה
ויגוס הירדן יסב לאחור : ההרים רקדו כאים נבעות
בבני צאן : מה לה הים כי תנוס הירדן תסב לאחור :
ההרים תרקדו כאילים נבעות בבני צאן : מלפני
אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב : ההפכי הצור
אנם מים הלמיש למעינו מים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר גאלנו
וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הלילה
הזה לאכול בו מצה ומרור : בן יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו הגיענו למועדים ולרגלים אתרים הבאים
לקראתנו לשלום : שמחים בבנין עירך וששים
בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים וטן הפסחים
אשר גיע דמם על קיר מזבחך לרצון : ונודה לה
שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפישנו : ברוך
אתה יהוה גאל ישראל :

ישתה הכוס בהסיכה ולא יכרך כורא פרי הנפן

דחצה כוסל ידיו והכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נסילת ידים :

מוציא מצה יקח כידו שני תמות עם הפרוסה שכיניהם ויכרך
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם

מן

קכא

סדר הגדה

מן הארץ : ולא יבצע ויכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מצה :

ואח"ך יבצע מסעלינה כזית לכל אחר . ומתפרוסה כזית לכל אחר וי
כיחד בהסיכה

מרור יקח כזית לכל אחר ומחור ויטכלנו כחרוסת ויכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מרור :

ויאכלנו בלא הסיכה

כורך יקח כזית מהמנה השלישית וכזית מהמרור ויכרכס יחד ויטכל
כחרוסת ואומר :

זכר למקדש בהלל הזקן שהיה כורכן ואובלן בבת
אחת לקים מה שנאמר על מצות ומרורים

יאכלוהו : ויאכלם בהסיכה

שלהן עורך סוערים כיד ה' הטובה עליהם כשמחה וכטוב לבב
צפון קודם מים אחרונים לוקח כזית מספרוסה השמורה לאפיקומן

וכן מותן לכל א' פהמסוכין ואוכלי אותן כהסיכה ויהירס שלם
יאכלו ולא ישתו אחריו כלום כי אם שני כוסות הכשאים והמים

ברך כוסל מים אחרונים ולוקח כוס ושוטפו תכפנים ומדימו מכחון
ומחלא הכוס ולא יתונו ויכרך כזימון אם הם שלשה וכשמגיע

לומר ואכלת ושבעת יתונו וכל לכל כוסו המסוכין ויכרך וטוב ולא מוסב
ואחר כרכת המזון יכרך כורא פרי הנפן ושתה בהסיכה :

ברכת המזון

אם המסוכין שלשה יאמר המכרך נכרך שאכלנו משלו :
וענין המסוכין ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

והזור המכרך ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :
ואם הפסוקין פשרה או יותר יאמר המכרך ברוך אלהינו וכו' :

וענין

ברוך
ירחי
כרפ
ברוך
ירחי
מגו
מא
כ
מא
רב
של
ועני
ועם
ארב
רבי

וענין המסובין ברוך אלהינו וכו' והמכיר חזר ברוך אלהינו
שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד :
גידה אתה יהוה אלהינו מלך העולם הזננו ולא
ממעשינו המפרנסנו ולא מצדקותינו המעדיף
טובו עלינו הזן אותנו ואת העולם כלו בטובו בחן
בחסד בריוח וברחמים נותן לחם לכל בשר כי
לעולם חסדו וטובו הגדול תמיד לא הסר לנו ואל
יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד כיהוא און ומפרנס
לכל ושלחנו ערוך לכל והתקין מחיה ומזון לכל
בריותיו אשר ברא ברחמיו וכרוב חסדיו כאמור
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה
יהוה הזן ברחמיו את הכל :

על ארצנו ועל נחלת אבותינו נודה לך יהוה אלהינו
על שהנחלת לאבותינו ארץ המדה טובה
ורחבה ברית ותורה חיים ומזון על שהוצאתנו
מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים הנשים אין אפריים
ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו
ועל חקי רצונך שהודעתנו ועל חיים ומזון שאתה
זן ומפרנס אותנו :

ועל הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכין את
שמך כאמור ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך ברוך אתה
יהוה על הארץ ועל המזון :

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל
ירושלם עירך ועל הר ציון משכן כבודך ועל
ועל היכלך ועל מעונך ועל דבירך ועל הבית
הגדול

ברוך
רחמי
ברפ
ברוך
וחי
מג
מא
כ
רב
של
ועו
ועם
ארב
רבי

הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו אבינו רוענו
זוננו פרנסנו כלכלנו הרויחנו הרוח לנו מהרה
מכל צרותינו ואל תצריכנו יהוה אלהינו לידיו
בשר ודם ולא לירי הלוא אתם שמתנתם מעו
וחרפתם מרבה אא לידך המלאה והרחבה העש
והפתוחה שלא נבוש בעולם הזה ולא נכלם
לעולם הבא ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה
למקומה במהרה בימינו : אם הלבשכת מוסיף וח

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום
השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום
גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו וננוח בו
במצות חקי רצונך ואל תהי צרה ויגון ביום
מנוחתנו והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו כי
אתה הוא בעל הנחמות ואף ועל פי שאכלנו ושתינו
הרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו א תשכחנו
לנצח ואל הנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש
אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה
וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון
אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן
דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך
פליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים ביום חג המצות
הזה ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו
ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו
בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר
ישועה ורחמים חוס וחנו וחמול ורחם עלינו
והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום
אתה

ברוך אתה יהוה בונה ברחמי ירושלם אמן :
 ברוניו ובחיי כל קהל בית ישראל תבנה עיר ציון
 ברנה ורחמן עבודה הקדש בירושלם
 ורמון על משפטו ישב בקרוב ככראשונה בחן
 אתה יהוה אלהינו מלך העולם לעד האל אבינו
 מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו קדושנו קדוש
 יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב
 לכל שבכל יום ויום הוא מטיב לנו הוא הטוב לנו
 הוא יטיב לנו הוא גומלנו הוא גמלנו הוא
 יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים וריוח והצלחה
 וכל טוב : הרחמן הוא ישתבח על כסא כבודו :
 הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ : הרחמן הוא
 ישתבח בנו לדור דורים : הרחמן הוא קרן לעמו
 ירים : הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים : הרחמן
 הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכזוי בהתר ולא באסור
 בנחת ולא בצער : הרחמן הוא יתן שלום בינינו :
 הרחמן הוא ישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו :
 הרחמן הוא יצליח את דרכינו : הרחמן הוא ישבור
 עול הגלות מהרה מעל צוארנו : הרחמן הוא יוליכנו
 קוממיות לארצנו : הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלימה :
 הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה : הרחמן הוא
 יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו
 אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל כן יברך
 אתנו יהי ברכה שלימה וכן יהי רצון ונאמר אמן :
 הרחמן הוא יפרוש עלינו סכת שלומו : הרחמן הוא
 ישע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה וראתו על פנינו

לבלתי

הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו
 ויסדר בו כל מערני עולם ויהיה כשל
 של אברהם אבינו כל רעב ממנו יאכל וכל
 ממנו ישתה : הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה
 ובעל הסעודה הזאת הוא ובניו ואשתו וכל אשר
 לו בבנים שלא ימותו ובנכסים שלא יתמו : לא
 יבוש בעולם הזה ולא יפלו לעולם הבא ויהיו
 נכסיו מצלחים וקרובים לעיר ולא ישלוט שטן במעשה
 ידיו ואל ידקק לפניו שום דבר חטא ותרהור עון
 מעתה ועד עולם :

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח
 ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא :
 כסכת וי"ט מגדול (וכחול המועד מגדיל) ישועות מלכו ועושה
 חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם : בפירים רשו
 ורעבו ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב נער הייתי
 גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעוב וזרעו מבקש להם
 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה : מה שאכלנו
 יהיה לשבעה ומה ששתינו יהיה לרפואה ומה
 שרותרנו יהיה לברכה כדכתיב ויתן לפניהם
 ניאכלו ויותירו כדבר יהוה ברוכים אתם ליהודה
 עושה שמים וארץ : ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה
 והיה יהוה מבטחו יהוה עו לעמו יתן יהוה יברך
 את עמו בשלום :

סברי מרגן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 בורא פרי הגפן :

וישתה כל אחד סכסכו סכו כססכסכו

הלל

א לב

מוזנין כוס רביעי וחומרים

שפוך המתה אל הגוים אשר לא ידעו ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו : כי אבל את יעקב
ואת גורו השמו :

לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהים:
ואהינו בשמים כל אשר הפץ עשה: עצמיהם כסף
וחב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחו: ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו
לא יהנו בגרונם: כמותם יהיו עשיהם כל אשר בטח
בהם: ישראל בטח ביהוה עורם ומגנם הוא: בית
אהרן בטחו ביהוה עורם ומגנם הוא: יראי יהוה
בטחו ביהוה עורם ומגנם הוא:

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים עם
הגדלים: יסף יהוה עליכם ועל בניכם:
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: השמים
שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: לא המתים
יהללו יה ולא כל ירדי דומה: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללו יה:

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: כי הטת
אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חכלי מורת
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם יהוה
אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: הנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם: שמר פתאים יהוה דלתי ורלי
הושיע: שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי:

כי

כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי
מדחי: אתהלק לפני יהוה בארצות החיים: האמנתי
כי אדבר אני עינתי מאד: אני אמרתי בחפזי
האדם כזב:

מה אשוב ליהוה כל תגמלוהי עלי: כוס ישוע
אשא ובשם יהוה אקרא: נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו: יקר בעיני יהוה המותה
לחסידיו: אנא יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן
אמתך פתחת למוסרי: לה אזבה ובה תודה ובשם
יהוה אקרא: נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו:
בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללו יה:

הללו את יהוה כל גוים שבתוהו כל האמים: כי
גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה:

הודו ליהוה כי טוב

כי לעולם חסדו:

יאמר נא ישראל

כי לעולם חסדו:

יאמרו נא בית אהרן

כי לעולם חסדו:

יאמרו נא יראי יהוה

כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יהוה לי לא
אירא מה יעשה לי אדם: יהוה לי בעזרי ואני

אראה בשנאי: טוב לחסות ביהוה מבטח באדם:

טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני

בשם יהוה כי אמילם: סבוני גם סבבוני בשם יהוה

כי אמילם: סבוני כדברים דעכו פאש קוצים בשם

יהוה כי אמילם: רחה רחיתיני לנפל ויהוה עזרני:

עזי וזמרת יה ויהי לי רישועה: קול רנה וישועה

באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: ימין יהוה

רוממה ימין יהוה עשה חיל: לא אמות כי אהיה

סדר הגדה

ואספר מעשה יה : יסר יסרני יה ולמות לא נתנני :
 פתחו לי שערי צדק אבא בם אידה יה : זה השער
 יהוה צדיקים יבאו בו : אודך כי עניתני ותהי לי
 שועה : מייד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו : מסת
 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו :
 אנא יהוה הושיעה נא : סגל אנא יהוה הצליחה נא :
 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : אל
 יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות
 המזבח : אלי אתה ואודך אלהי ארוממך : הודו
 ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : סגל
 הודו ליהוה כי טוב
 הודו לאלהי האלהים
 הודו לאדוני האדונים
 לעושה נפלאות גדולות לבדו
 לעושה השמים בתבונה
 לרוקע הארץ על המים
 לעושה אורים גדולים
 את השמש לממשלת ביום
 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
 למכה מצרים בכבוריהם
 ויוצא ישראל מתוכם
 ביד חזקה ובזרוע נטויה
 לגזור ים סוף לגורים
 והעביר ישראל בתוכו
 ונער פרעה והילו בים סוף
 למוליד עמו במדבר

לזכה

סדר הגדה

למכה מלכים גדולים
 ויהרוג מלכים אדירים
 לסיחון מלך האמורי
 ולעוג מלך הבשן
 ונתן ארצם לנחלה
 נחלה לישראל עבדו
 שבשפלנו זכר לנו
 ויפרקנו מצרינו
 נוהג לחם לכל בשר
 הודו לאל השמים
 נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורוח
 כל בשר תפאר ותרוםם זכרך מלכנו תמיד :
 מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדך אין לנו
 מלך גואל ומושיע : פודה ומציל ועונה ומרחם
 בכל עת צרה וצוקה : אין לנו מלך עוזר וסומך
 אלא אתה : אלהי הראשונים והאחרונים : אלה
 כל בריות : אדון כל תולדות : המתהלל בכל
 התשכחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים :
 ויהוה ער : לא ינום ולא ישן : המעורר ישנים
 והמקיץ נרדמים . מתיה מתים ורופא חולים פוקח
 עורים וזוקף כפופים : המשיח אלמים והמפענה
 נעלמים : ולך לבדך אנחנו מודים :
 ואלו פינו מלא שירה בים : ולשוננו רנה כהמון
 גליו : ושפתותינו שבה כמרחבי דקיע :
 ועינינו מאירות בשמש וכירה : וידינו פרושות
 כנשרי שמים : ורגלנו קלות כאלות : אין אנו
 מספיקין להודות לך יהוה אלהינו ולברך את שמך

מלכנו

קכה

כל"ח :
 כל"ח :
 כל"ח :
 כל"ח :
 כל"ח :
 כל"ח :
 כל"ח :
 כל"ח :

מלכנו · על אחת מאלף אלפי אלפים · ורוב רבי
 רבבות פעמים · הטובות · נסים ונפלאות · שעשית
 לנו · ועם אבותינו · מלפנים · מצרים גאלתנו
 וה' אלהינו מבית עבדים פדיתנו · ברעב זנתנו ·
 בשבע כלפלתנו · מתרב הצלתנו ומדבר מלסתנו:
 ומחלאים רעים ורבים דליתנו · עד הנה עזרנו
 רחמיה · ולא עזבונו חסדיה · על כן אברים שפלת
 בנו · ורוח ונשמה שנפתח באפינו · ולשון אשר
 שמת בפינו · הן הם יודו ויברכו · וישבחו · ויפארו
 וישוררו את שמך מלכנו תמיד · כי כל פה לך
 יודה · וכל לשון לך תשבח · וכל עין לך תצפה ·
 וכל בך לך תכרע · וכל קומה לפניה תשתחוה ·
 והלבבות יראוה · וכל קרב וכליות יזמרו לשמך ·
 בדבר שנאמר · כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
 מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגזלו ·

שועת עניים אתה תשמע · צעקת הדל תקשיב
 ותושיע · וכתוב רננו צדיקים ביהוה לישרים
 נאוה תהלה ·

בפי	י	שרים	תת	ר	ומם
ובשפתי	צ	דיקים	תת	ב	רך
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש
ובקרב	ק	דושים	תת	ה	לל

במקהלות רבבות עמך בית ישראל · שכן חזבת
 כר היצורים לפניך · יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו · להודות · להלל · לשבח · לפאר · לרמס ·
 להדר · ולנצח · על כל דברי שירות ותשבחות דוד
 בן ישי · עבדך משיחך · ובכנ

ישתבח

ישתבח שמך לעד מלכנו · האל · המלך · הגדול ·
 והקדוש · בשמים ובארץ · כי לך נאה יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד · ושבחחנו
 הלל · וזמרה · עז וממשלה · נצח · וגדלה · גבורתם
 תהלה · ותפארת · קדשה · ומלכות · ברכות צר
 והודאות · לשמך הגדול והקדוש · ומעולם ועו
 לעולם אתה אל ·

יהללוך יהוה אלהינו כל מעשיך · וחסדיך וצדיקים
 עושי רצונך ועמך · בית ישראל · כלם ברנה
 יודו ויברכו · וישבחו · ויפארו את שם כבודך כי לך
 טוב להודות · ולשמך נעים לזמר · ומעולם ועד עולם
 אתה אל · ברוך אתה יהוה · מלך מהלל בתשבחות
 אמן ·

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן:
 וישתחבחה ויא"כ אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הנפן ועל פרי
 הנפן ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה
 שרצית והנהלת לאבותינו · לאכול מפריה ולשבוע
 מטובה · רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך
 ועל ירושלם עירך ועל הר ציון משכן כבודך ועל
 מזבחה ועל היכלך · ובנה ירושלם עיר הקדש במהרה
 בימינו והעלינו לתוכה · (בשבת אומר ונחמנו ביום השבת
 הזה ·) ושמחנו יהוה אלהינו ביום חג המצות הזה ·
 ונברכה עליה בקדושה ובטהרה כי אתה טוב ומטיב
 לכל · ונודה לך יהוה אלהינו על הארץ ועל פרי
 הנפן · ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הנפן ·

פזמון

פיומן

למפלא הכצרים ובו עלו ובאו עשרה מכות ומ' יעקב ז' נאים חזק
לנועם מה טובו צביה או לנועם אפתח פי כשיר ומזמור

א פה ולשון וירכה לא כשיריו פרה עמו מאסון ימיר רחב ועוריו הקשו
ערפס לרצון יוהסקס כום שמריו ויוצא עמו כשאון כרינה את כחיריו :
זרה מפורשים כוכבים ונעשים יענפים ושרשים יוצאון שם חמשים אחת
אחת לחדשים על יד איש עבחר אישים פעל ועשה כם אסון הפיל
חללים אריריו ויוצא : קדוש הפך מימיהם לרם והמית דנתם הכאים
כל יאוריהם ולא יכלו לשתותם כגלו שקרי סתריהם עת הלקה את
יראתם וכשו עוכרי פסון וכל מן כוחריו ויוצא : בחריהם וכטירותם
העלה כפררעים השחיתו גבורתם וחללו יצועים ואת היא תחת רעתם
מן ירבה זרע כעים ימעטו הם יחלסון לא ירכיון צעיריו ויוצא : הפך
לכנים עפרם מינים תמינים שונים ארבעה צמד מספרם חליים כחמיים
שרנו בעור כשרם כסרכים סלונים ירעו ון יד אל ראשון אשר המוח
דבריו ויוצא : בורא א כעכרתו שלח כם ערוכ ככד דוב אורכ וכל חיתו
יער הרוב ואכר זה טורף בני ביתו וזה זוכר לו זכר עם כאלונים חסון
היו למרמם גבוריו ויוצא : אמר אל יהי דבר ככל מקנה בני חס למועד
אשר דבר הוא אמר לא יתנחם חרכו עליהם הגביר וכהם היה נלחם
לנקום נקמת הנאניהם צאנו ועדריו ויוצא : ירו אז כטויה להמם ולא כרם
בשחין רע לבויה מרגלם ער קקדם פצע מכה טריה לא יכלו עמוד
על עמדם והם א ייהרסון וסרו מאחריו ויוצא : בשמי קדשו עליהם
המטיד כרד בשמיהם שאר עץ יכוליהם ועשבי שדותיהם רשפי אש
למקניהם לא קתה רוח בהם תקולות א יתפלצון יחלק וכל כמריו ויוצא :
דן יל כבר העל למו רב חאר מחנהו ילק חסיל כסמו וארכה למינהו
אכר מהם פרימו כלה יק עלהו במעונותם ירכצון כמלאו כל חדריו ויוצא
דן שך אור כהלם איש את אחיו לא ראו חשך כפול הנחילם יושבים
לעמוד נלאו כגלו חכפוכי חילם עמי יראו לא יראו מסתורם יחפסון כל
שכינת חדריו ויוצא : קח קרוש ישראל לתוך מוה מעונם הטה ככה ואל
פטריהם ראשית אכום הגדיל להכות הואיל כל גדולם וקנינם כלה גרם
יגרסון עמי כשו וכעיריו ויוצא : קיים אל הכטחתו לכבי הורים ובאלם
זכר להם כריתו כרכוש גדול כהלם יכירו גבורתו כי הוא אלהי עולם
הוא אחרון וראשון קדם לכל יצוריו ויוצא :

ברוך
ירדה
ברפ
ברון
יחי
מג
מל
ר
שו
רז
יעב
אר
רבי

פזמונים

יב

ויחיש את ישועתכם ויקרב גאולתכם וישלח את
מיכאל : אשריכם גבורנו יבנה אל לשארית ישראל
והארמון וההרא יסד א ובו יואל : אשריכם קדושנו
יהי לנו ויראנו משיחנו ומתרה יפרנו ממבשם
ומגדיאל : אשריכם שלום לי וגם לכם ומכל צר
יחלצכם ובשלום יבשרכם ותזכו בנועם האל :

פזמון לרבי אלעזר ז"ל

זה אלי זה אלי זה אלי ואנוהו אלהים עד מאד
קדוש ומגיד אחרית מראש ועל יורה ועל
מלקוש ענן אורו יצוהו זה אלי לפניו נצבו אורים
עלי משמר כמזרים והשתחוו לדור דורים לעם
קדשו ויורהו זה אלי ערבות שם במרכב לו וחיות
יושבי צלו מחיים את יקר גדרו הדרו והודהו זה אלי
זמן אין לו ולא פנים ולא נוות ומשכנים ולא עורף
ולא פנים כל פעל למענהו זה אלי רביד חן וענק
כבוד לצואר יודעו ועלוד ולו גלגל זבול יקוד
וכל בוכבי יקרהו זה אלי

פזמון לרבי אלעזר ז"ל

אלהי נאמן בברית ואין לו ראש ולא אחרית
אשר כחר באום עברית וכרת לה בריתהו :
זה אלי לאברהם בראש נגלה להעלות את בנו
עולה קראהו ברוב חמלה ופדה את יחידהו זה אלי
עלי יעקב בלוו בית אל בעוז נגלה בפנוא וכנהו
ישראל והראהו יקרהו זה אלי זכר אל והוא כוסף
להקביל את פני יוסף ופרודם בנוף אסף וכלכל
את עדתהו זה אלי רגנות שרו בניו בפקדם
על די עניו ושב חים לאיתגיו עלי פרעה
וחילהו

וח'רהו : זה אלי

פזמון לרבי שלמה בן נביר"ל

שחר אבקשך צורי ומשגבי אערוך לפניך שחרי
וגם ערבי : שחר לפני גדולתך אעמוד
ואתבהל כי עיניך תראה כל מחשבות לבי : שחר
מה זה אשר יוכל הלב וחלשון לעשות ומה כחי
רוחי בתוך קרבי : שחר הגה לך תישב זמרת אנוש
על כן אודך בעוד תהיה נשמת אלוה בי : שחר

יש נוהגים לומר אלו חפסקים קודם הזמירות

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
רחב פי על אויבי כי שמחתי בשועתך :
אין קדוש כיהוה בי אין בלתך ואין צור כאלהינו : א
תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל
דעות יהוה ולונתכנו עלילות : קשת גבורים חתים
ונכשלים אזורו חיל : שבעים בלחם נשפרו ורעבים
חרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה :
יהוה במית ומחיה מוריד שאול ויעל : יהוה מוריש
ומעשיר משפיר אף מרום : מקים מעפר דל מאשפת
ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם
כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידיו
ישמר ורשעים בהשך ידמו כי לא בכח יגבר איש :
יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי
ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו : אתוהי כמה
בברבין ותמההי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם
ושלטניה עם דר ודר : ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך : ערב
ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי : ברן יחד

כוכבי

כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים : לא אירא מרבכות
עם אשר סביב שתי עלי : ואני ביהוה אצפה אוחילה
לאלהי ישעי ישמעני אלהי : אל תשמחי איבתי לי
כי נפלתי קמתי כי אשב בהשך יהוה אור לי : כי
לך יהוה הוחלתי אתה תענה יהוה אלהי : רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יהוה :

ואומרים קריש יהא שלמא רבא

ברכות

תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :
אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה
אתה יצרתה אתה נפתתה בי ואתה
משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה
בי לעתיד לבא כל זמן שהנשמה בקרבי מודה
אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שאתה הוא
רבון כל המעשים אדון כל הנשמות ומושל בכל
הבריות חי וקיים לעד ומחזיר נשמות לפגרים מתים
ברוך אתה יהוה המחזיר נשמות לפגרים מתים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן לשכוי
בינה להבחין בין יום ובין לילה :

- בא' אלהינו מלך העולם פוקח עורים :
- בא' אלהינו מלך העולם מתיר אסורים :
- בא' אלהינו מלך העולם זוקף כפופים :
- בא' אלהינו מלך העולם מרביש ערומים :
- בא' אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים :
- בא' אלהינו מלך העולם המכין מעצרי גבר :

בא'

בא"י אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי
 בא"י אלהינו מלך העולם אזור ישראל בגבורה
 בא"י אלהינו מלך העולם הנותן ליעקב כח
 בא"י אלהינו מלך העולם עוטר ישראל בתפארה
 בא"י אלהינו מלך העולם שלא עשני גוי
 בא"י אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד
 (והטסה חומרת) שפחה
 בא"י אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה
 (והטסה חומרת) שעשני כרצונו
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המעביר שינה
 מעינינו ותנומה מעפעפינו
 ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שתרגילנו בתורתך ותדביקנו במצותיך ואל
 תביאנו לירידי חטא ולא לירידי עבירה ולא לירידי נסיון
 ולא לירידי בזיון ותרהיקנו מיצר הרע ותדביקנו ביצר
 הטוב ותננו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך
 ובעיני כל רואינו וגמלנו חסדים טובים ברוך אתה
 יהוה גומל חסדים טובים לעמו ישראל
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שתצילנו היום ובכל יום ויום מעוי פנים
 ומעוות פנים מאדם רע מאשה רעה מיצר רע
 מחבר רע משכן רע מפגע רע מעין הרע
 ומלשון הרע ממלשינות מעדות שקר משנאת
 הדבירות מעלילה ממיתה משונה מחולאים
 רעים ממקרים רעים מדין קשה ומבעל דין
 קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית
 ומדינה של גהינם ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
 העולם

העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה
 והערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפנינו
 ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו
 וצאצאי צאצאינו בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך
 לשמה ברוך אתה יהוה המלמד תורה לעמו ישראל
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
 מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה
 נותן התורה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ובניו
 לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכה
 יהוה וישמרך יאר יהוה פניו אליך ויחנך ישא
 יהוה פניו אליך וישם לך שלום וישמו את שמי על
 בני ישראל ואני אברכם

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי
 קדם וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת הקרמונים
 אברהם יצחק וישראל עבדיך את חברית ואת
 החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו
 בחר המריה ואת העקידה שעקד את יצחק בנו על
 גבי המזבח ככתוב בתורתך

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח
 נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק וקח
 לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעלה על אחד
 ההרים אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר
 ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת
 יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום

אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואירה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא א'ו מדאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנה את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אברהם שנית מן השמים ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנה את יחידך: כי ברך אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גווי הארץ

ברוך

ידה

ברנ

ברון

יחי

מ

מי

ד

רנ

שו

זוש

זעב

ארז

רבי

הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: רבנו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיה את בעסקך ויגולו רחמיה על מדותיה ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותפנס לנו לפנינו משורת הדין ובטובך הנדול ושוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך ונקיים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהכטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור: וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתם אברהם אזכר והארץ אזכר: ונאמר ואף גם זאת בחייתם בארץ איביהם לא מאסתם ולא געלתם לכלתם להפר בריתי אתם כי יהוה אלהים: ונאמר וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: ונאמר ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצה יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה: והביאה יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבה מאבתך: ונאמר על ידי נביאך יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובהמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: ונאמר מי אל כמך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו

לא החזיק לעד אפו כי הפין חסד הוא : ישוב ירחמנו
 יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל הטאתם :
 (וכל הטאתינו וכל הטאת עמך בית ישראל במקום
 שלא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם:) תתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו
 מימי קדם : ונאמר והביאותים אלהר קדשי ושמתים
 בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי
 כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים : אלו דברים
 שאין להם שיעור הפאה והבכורים והראיון והמילות
 חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם עושה
 אותם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קימת לו
 לעולם הבא ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים
 ובקור חולים והכנסת אורחים והשכמת בית הכנסת
 והכאת שלום בין אדם להכרו ובין איש לאשתו
 ותלמוד תורה כנגד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על
 האמת ודובר אמת בלבבו וישבים ויאמר :
 רבון העולמים ואדוני האדונים לא על צדקתינו אנחנו
 מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים : יי
 שמעה יי סלתה יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
 אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה
 חיינו מה חסדנו מה צדקתינו מה ישועתינו מה כחנו
 מה גבורתנו מה נאמר לפניך יי אלהינו ויאהי אבותינו
 הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו
 והכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב
 מעשינו תוהו וימי חיינו הבל לפניך ומותר האדם מן
 הבהמה אין כי הכל הבל לבר הנשמה הטהורה
 שהיא

שהיא עתירה ליתן דין וחשבון לפני כסא כבודך וכל
 הגוים כאין נגדך שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק
 מאזנים נהשבו הן איים כדק ישול אכל אנחנו עמך
 בני בריתך בני אברהם אהבה שנשבעת לו בהר
 המוריה זרע יצחק עקדך שנעקר על גבי המזבח
 עדת יעקב בנה בכורך שמא הבהך שאהבת אורנו
 ומשמחתך ששמחת בו קראת אותו ישרא וישורון :
 לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפאךך
 ולרוממך וליתן שיר שבח והודאה לשמך
 הגדול וחייבים אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום
 תמיד אשרנו מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו מה
 יפה מאד ירושתנו אשרנו כשאנו משיבימין ומעריבין
 בכתי בנסיות ובבתי מדרשות ומיהדין שמך בכל יום
 תמיד אומרים פעמים באהבה : שמע ישראל יי
 אלהינו יהוה אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד :

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם ואתה הוא
 אחד לאחר שבראת העולם אתה הוא אל
 בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם הבא אתה הוא
 וישנותיך לא יתמו קדש שמך בעולמך על עם
 מקדשי שמך ובישועתך תרום ותגביה קרננו ותושיענו
 בקרוב למען שמך ברוך המקדש שמך ברבים :
 אתה הוא יהוה האלים בשמים ממעל ועל הארץ
 סתחת בשמי השמים העליונים והתחתונים :
 אתה הוא ראשון ואתה היא אחרון ומלעדריך אין
 אלהים : קבץ נפוצות קויה מארבע כנפות הארץ :
 יצירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא אלים לבדך

עליון לכל ממלכות הארץ : אתה עשית את השמים
ואת הארץ : את הים ואת כל אשר בים : ומי בכל
מעשי ידך בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה
תעשה ומה תפעל : אבינו שבשמים חי וקיים עשה
עמנו צדקה והסר בעבור כבוד שמה הגדול הגבור
והנורא שנקרא עלינו וקיים לנו יהוה אלהינו את
הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה הוזהר כאמור בעת
ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם בי אתן
אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את
שבותיכם לעיניכם אמר יהוה :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתרחם עלינו ותמהול לנו את כל חטאתינו ;
ותכפר לנו את כל עונותינו ותמהול ותסלח לכל
פשעינו ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב
לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו לתקריב לי במועדו : ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית
האיפה סלת למנחה בלולה בשמן ברת רביעית
ההין : עלת תמיד תעשה ברהר סעי לריח ניחח
אשה ליהוה : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד
בקדש הסך גסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה
אשה

אשה ריח ניחח ליהוה :

כשבת אומרים

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :
עלה שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :
אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך
את קטרת הסמים : בזמן שבת המקדש קיים
כאשר צוית אותם על יד משה נביאך : ככתוב
בתורתך : ויאמר יהוה אל משה קח לה סמים גסף
ושחלת וחלפנה סמים ולבנה זכה בד כבד יהיה :
ועשית אתה קטרת רוקח מעשה רקח ממלח סהור
קדש : ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לה שמה קדש קדשים תהיה
לכם : ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר
בבקר בהטיבו את הנרת יקטירנה : ובהעלות אהרן
את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני
יהוה לרדתיכם :

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד : שלש מאות וששים
ולשמונה מנים היו בה : שלש מאות וששים
וחמישה כמנין ימורת החמה : מנה בכל יום
מחציתו בבקר ומחציתו בערב ושלישה מנים יתרים
שמהם : מכניס בהן גדול מלא חפניו ביום הכפרים
ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים : כדי לקיים
מצות דקה מן הדקה : ואחד עשר סמנים היו בה :
ואלו הן : א הצרי : ב והצמרן : ג והחלבנה :
ד והלבונה משקל שבעים שבעים מנה : ה מור :
ו וקציעה : ז ושכולת גרד : ח וכרכום משקל ששה
עשר

עשר עשה עשר מנה * הקשט שנים עשר * יקלופה
שלשה * י" קנמוז תשעה * בורית כרשנא תשעה
קבין : י"ן קפריסין סאין תלת וקבין תלתא * ואם
לא מצא י"ן קפריסין מביא חמר חזיר עתיק : מלח
סדומית רובע * מעלה עשן כל שהוא * רבי נתן
הבבלי אומר אף מכיפת הירדן כל שהוא * אם נתן
בה דבש פסלה : ואם חסר אחת מכל סממניה תייב
מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקסף : בורית כרשנא למה היא
גאה כרי לופות בה את הצפורן כרי שתהא גאה :
י"ן קפריסין למה הוא בא כרי לשרות בו את הצפורן
כרי שתהא עזה : והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד :

חגיגה רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדרק
היטב * היטב הדרק * מפני שהקול יפיה
לבשמים * פטמה לחצאין כשרה * לשליש ולרביע לא
שמענו : אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה
לחצאין * ואם חסר אחת מכל סממניה תייב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה
באה של שירים לחצאין * ועוד חגי בר קפרא
אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול
לעמוד מפני ריחה * ולמה אין מערבין בה דבש מפני
שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה : ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה : יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב
סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך : יהודה
והושיעה

הושיעה המלך יענונו ביום קראנו : השיבנו יהוה
אלהיך ונשובה חדש ימינו כקדם : וערובה ליהוה
מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות :
אביי הוה מסדר סדר המערכה * משמא דגמרא
ואלכא דאבא שאול * מערכה גדולה קודמת
למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של קטורת *
קודמת לסדור שני גזירי עצים * וסדור שני גזירי עצים *
קודם לדישון מזבח הפנימי * ודישון מזבח הפנימי *
קודם להטבת חמש נרות * והטבת חמש נרות * קודמת
לדם התמיד * ודם התמיד * קודם להטבת שתי נרות *
והטבת שתי נרות * קודמת לקטרת * וקטרת קודמת
לאכרים * ואכרים קודמין למנחה * ומנחה קודמת
לחביתין * וחביתין קודמין לנסכין * ונסכין קודמין
למוספין * ומוספין קודמין לבזיכין * ובזיכין קודמין
לתמיד של בין הערבים : שנאמר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים * עליה השלם כר
הקרבנות כלם :

אנא בכה גדולת ימינך * מתיר צרורה * קבל רנת
עמך שנבנו * טהרנונורא : נא נכור * דורשי
יחודך * כבבת שמרם : ברכם שהרם רחמי צדקתך *
תמיד גמלם : חסין קדוש ברוב טובך * גהל עדתך :
יחיד גאה * לעמך פנה * זוכרי קדושתך : שועתנו
קבל * ושמע צעקתנו * יודע תעלומות : ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד :

רבין העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד
במועדו * ולהיות כהנים בעבודתם וליום
כדוכנס * וישראל במעמדם * ועתה בעונותינו חרב
בית

בית המקדש • ובטל התמיד • ואין לנו לא ברהו
בעבודתו • ולא לוי בדוכנו • ולא ישראל במעמדו
ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו :
לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שיהא שיה שפתינו זה חשוב ומקבל ומרוצה
לפניך • כאלו הקרבנו קרבן התמיד כמועדו • ועמדנו
על מעמדו : ונאמר • ושחט אתו על ירך המזבח
צמנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו
על המזבח ככב : ונאמר • זאת התורה • לעלה
למנחה • ולחטאת • וראשם • ולמלואים • ולזבח
השלמים :

איהו מקומן של זבחים • קדשי קדשים שחיטתן
בצפון • פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן
בצפון • וקבול דמן בכלי שרת בצפון • ודמן טעון
הזיה על בין הבדים • ועל הפרכת ועל מזבח הזהב •
מחנה אחת מהן מעכבת • שיירי הדם היה שופך
על יסוד מערבי של מזבח החיצון • ואם לא נתן לא
עכב :

פרים • הנשרפים ושעירים הנשרפין שחיטתן בצפון •
וקבול דמן בכלי שרת בצפון • ודמן טעון הזיה
על הפרכת • ועל מזבח הזהב • מתנה אחת מרין
מעכבת : שיירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של
מזבח החיצון • ואם לא נתן לא עכב : אלו ואלו
נשרפין בבית הדשן :

חטאת הצבור ותיהוד • אלו הן חטאת הצבור •
שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון • ודמן טעון ארבע
מתנות

מתנות על ארבע קרנות • ביצר עלה בכבש • ופנה
לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית •
צפונית מערבית • מערבית דרומית • שיירי הדם היה
שופך על יסוד הדרומי • ונאכלים לפניו מן הקלעים
לזכרי כהונה בכל מאכל • ליום ולילה עד חצות :
העלה קדש קדשים שחיטתה בצפון • וקבול דמה
בכלי שרת בצפון • ודמה טעון שתי מתנות
שהן ארבע • וטעונה הפשט • ונתוח • וכליל • ראשים :
זבחי שלמי צבור ואשמות • אלו הן אשמות • אשם
גולות • אשם מעילות • אשם שפחה חרופה • אשם
נזיר • אשם מצורע • אשם תלוי • שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון • ודמן טעון שתי מתנות שהן
ארבע • ונאכלין לפניו מן הקלעים • לזכרי כהונה
בכל מאכל • ליום ולילה עד חצות : התודה ואיל נזיר
קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה • ודמן טעון
שתי מתנות שהן ארבע • ונאכלין בכל העיר לכל אדם
בכל מאכל • ליום ולילה עד חצות : המורס • מהם
ביוצא בהם אלא שהמורס נאכל • לכהנים • לנשיהם •
ולבניהם • ולעבדיהם : שלמים קדשים קלים • שחיטתן
בכל מקום בעזרה • ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע •
ונאכלין בכל העיר לכל אדם • בכל מאכל • לשני
ימים ולילה אחד : המורס • מהם ביוצא בהם • אלא
שהמורס נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם :
הבכור • והמעשר • והפסח • קדשים קלים • שחיטתן
בכל מקום בעזרה • ודמן טעון מתנה אחת ובלבד
שיתן כנגד היסוד • שנה באכילתן • הבכור • נאכל •
לכהנים • והמעשר • לכל אדם • ונאכלין בכל העיר

ברוך
דה
ברו
ברו
יחי
מו
מי
ת
ש
רז
ועו
אר
רב

בכל מאכל • לשני ימים ולילה אחד: הפסח • ואינו נאכל אלא בלילה • ואינו נאכל אלא עד חצות • ואינו נאכל אלא למנויו • ואינו נאכל אלא צלי :

וכי ישמעאל אומר • בשלש עשרה מדות התורה נדרשת : מקל וחומר • מגזרה שוה • מבנין אב ובתוב אחד מבנין אב ושני כתובים • מכלל ופרט • מפרט וכלל • כלל ופרט וכלל • אי אתה דן אלא בעין הפרט • מכלל שהוא צריך לפרט • ומפרט שהוא צריך לכלל • וכל דבר שהיה בכלל • ויצא מן הכלל ללמד • לא ללמד על עצמו יצא • אלא ללמד על הכלל פלו יצא • וכל דבר שהיה בכלל • ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו • יצא להקל ולא להחמיר • וכל דבר שהיה בכלל • ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר • וכל דבר שהיה בכלל • ויצא לדון בדבר חדש • אי אתה יכול לחזור לכללו • עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש ודבר הלמד מענינו • ודבר הלמד מסופו • ושני כתובים המכחישין זה את זה • עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות רצונך בלבב שלם : ואומר קדיש רבנן • הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו : שירו לו זמרו לו שיהו בכל נפלאותיו : התהללו בשם קדשו ישמה לב מבקשי יהוה : דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו : זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו :

הוא

הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור : אשר כרת את אברהם ושבועתו ליעקב : ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם : לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם : בהיותכם מתי מספר כמעט ונרים בה : ויחללכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר : לא הנית לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים : א תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו : שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו : ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים : כי כל אלהי העמים אילים ויהודה שמים עשה : הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו : הכו ליהוה משפחות עמים הכו ליהוה כבוד ועז : הכו ליהוה כבוד שמו שאו מנהגה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש : חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תכל בל תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך : ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו : אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפט את הארץ : הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : ואמרו חושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבחה בתהלתך : ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו :

אתה

יהודה אחר ושמו אחר : הושיענו יהוה אלהינו
וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בהתלהף : ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד
העולם ואמר כל העם אמן הללויה : כל הנשמה
תהלל יה הללו יה :

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע אמר
ולילה ללילה יהוה דעת : אין אמר ואין דברים בלי
נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה תבלמליהם
לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יצא מחפתו ישיש
כגבור לרוץ ארח : מקצה השמים מוצאו ותקופרתו
על קצותם ואין נסתר מחמתו : תורת יהוה תמימה
מישיבת נפש עדות יהוה נאמנה מהכימת פתי :
פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה
מאירת עינים : ראת יהוה טהורה עמדת לעד
משפט יהוה אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב
ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים : גם עבדה
נזהר בהם בשמרם עקב רב : שגיאות מי יבין
מנסתרות נקני : גם מזדים חשוף עבדה א' משלו
בי אז איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאי :

במול המוצד כוכבים לומר במקום השמים הכפרים *

למנצח בנגינות מזמור שיר אהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ ברכה
בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אהים יודוך
עמים כלם : ישמחו וירננו לאמים כי תשפט
עמם מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך
עמים

עמים אהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יבולה
ויברכנו אהים אהינו : יברכנו אהים וייראו אותו כל
אפסי ארץ : וואמר כך ברוד ספמר

רננו צדיקים ביהוה לישראלים נאוה תהלה : הודו
ליהוה בכבוד כנגד עשור זמרו לו : שירו
לו שיר חדש הטיבו נגן בתרועה : כי ישר דבר
יהוה וכל מעשיהו באמונה : אהב צדקה ומשפט
חסד יהוה מלאה הארץ : בדבר יהוה שמים נעשו
וברוח פיו כל צבאם : כנס כנגד מי הים נתן באוצרות
תהומות : יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל
ישבי תבל : כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד :
יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : עצת
יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : אשרי
הגוי אשר יהוה אהיו העם בחר לנתלה לו : משמים
הביט יהוה ראה את כל בני האדם : ממכון שבתו
השגיח א כל ישרי הארץ : היצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם : אין המלך נושע ברב חיל גבור
לא ינצל ברב כח : שקר הסוס לתשועה וברב חילו
לא ימלט : הנה עין יהוה אל יריאיו למיחלים להסדו :
להציל ממות נפשם ולהחיותם ברעב : נפשנו חכתה
ליהוה עזרנו ומגננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו : יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יהלנו
קך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשדו
וילך : אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו
בפי : ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו :
גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו : דרשתי את
כפי

ברוך
ידה
ברו
ברו
יחי
מו
מ
ת
שו
ווע
וענ
אה

יהוה וענני ומכל סגורותי הצילני : הכיטו אליו
ונגהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו : חנה מלאך יהוה סביב ליראיו
ויחלצם : טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבריהסה
בו : יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו :
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב :
לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם : מי האיש
החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצר לשונך מרע
ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו : עני יהוה אל צדיקים ואזניו אל
שועתם : פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם :
צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם : קרוב יהוה
לגשברי לב ואת דפאי רוח יושיע : רבות רעות
צדיק ומכלם יצילנו יהוה : שמר כל עצמתיו אהת
טהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
יאשמו : פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל
החוסים בו .

תפלה למשה איש האלהים ארני מעון אתה היית
לנו בדר ודר : בטרם הרים ילדו ותחלל ארץ
ותכל ומעולם עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד
דבא ותאמר טובו בני אדם : כי אלף שנים בעיניך
כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה : זרמתם
שנה יהיו בבקר כהציר יחרף : בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש : כי כלינו באפק ובחמתך נבהלנו :
שתה עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך : כי כל
ימיו פנו בעברתך כלינו שגינו כמו הגה : ימי שנותינו
בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורחבם
עמל

עמל ואון כינו חיש ונעפה : מי יודע עז אפק וכיראתך
עברתך : למנות ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה :
שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר
חסדה ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימור
עניתנו שנות ראינו רעה : יראה א עבדיך פעלך וחדרך
על בניהם : ויחי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך מפת
יקוש מדבר הוות : באכרתו יסך לך ותחת כנפיו
תחסה צנה וסוחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב ישוד
צהרים : יפל מצדה אלף ורכבה מימינה אליך לא
יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי
אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה : לא תאנה אליך
רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה לך
לשמרה בכל דרכיך : על כפים ישאונך פן תגוף
באבן רגלך : על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר
ותנין : כי כי חשק ואפלטתו אשגבהו כי ידע שמי :
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו :
ארה ימים אשביעהו ואראהו בישועתי :

הודו ליי כי טוב כל"ה : יאמרו גאולי יי כמו שכתוב בסודיות
מומור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו : זמרו
ליהוה

ליהוה ככנור בכנור וקול זמרה : בהצטרות וקול
שופר הריעו לפני המלך יהוה : ירעם הים ומלאו תבל
וישבו בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים צננו : לפני
יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
במישרים :

שיר למעלות אישא עיני אל ההרים : מאין יבוא
עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים ארץ : אל
יתן לפוט רגלך אל ינום שמרך : הגה לא ינום ולא
ישן שמר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך ער יד
ימינה : יומם השמש לא יפכה וירח בלילה : יהוה
ישמרך מגלרע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד עולם :

שיר המעלות לדוד : שמרתו באמרים לי בית יהוה
גלך : עמדות היו רגלנו כשערך ירושלים ירושלים
הכנניה בעיר שהבירה לה יחדו : ששם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה : כי שמה
ישבו בטאות למשפט בטאות לבית דוד : שאו שלום
ירושלים ישליו ארחיביה : יהי שלום בחילך שלוח
בארמונתך : למען אחי ורעי ארברה נא שלום כך :
למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך :

שיר המעלות ליהוה נשאתי את עיני הישבי בשמים :
הגה כעני עבדים אל יד אדוני הם כעני שפחה
אל יד נברתה בן עינינו אל יהוה אלהינו ער שיהננו :
הנני יהוה הנני כי רב שבענו כוה : רבת שבעה לה
נפשנו הלעג השאננים חבו לנאונים :

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא
ישל : לולי יהוה שהיה לנו בקים עלינו אדם :

אוי חיים בלעינו בהרות אפס בנו : אוי המים שספנו
נהלה עבר על נפשנו : אוי עבר על נפשנו המים
היודונים : ברוך יהוה שלא נהננו טרף לשניהם נפשנו
כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו
נמלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ :

הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה :
שעומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו : הללויה
כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו
יה ישראל לפגלתו : כי אני ידעתי כי גדול יהוה
ואדנינו מכל אלהים : כל אשר חפץ יהוה עשה
בשמים ובארץ בימים וכל תהמות : מעלה ושואם
מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו
שחפרה בכורי מצרים מאדם עד בהמה : שלח
אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו :
שהבה נזים רבים והרג מלכים עצומים : לסיחון מלך
האמורי ולעוג מלך הבשן וכל ממלכות כנען : ונתן
ארצם נחלה ונחה לישראל עמו : יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לחר נדר : כי ידן יהוה עמו ועל עבדיו
יתנחם : עצבי הנזים כסף והרב מעשה ידיו אדם ספה
להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אונים להם
ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם : כמותם יהיו
עשיהם כל אשר בטה בהם : בית ישראל ברכו את
יהוה בית אהרן ברכו את יהוה : בית הלוי ברכו את
יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה : ברוך יהוה מציון
שכן ירושלים הללויה :

הודו ליהוה כי טוב : כי לעולם הטוב :
הודו לאלהי האלהים : כי לעולם הטוב :

חזרו לאדני האדנים
 לעשה נפלאות גדלות לבדו
 לעשה השמים בתכונה
 לרוקע הארץ על המים
 לעשה אורים גדלים
 את השמש למשלל ביום
 את הירח וכוכבים למשללות כלילה
 למכה מצרים בכבוריהם
 ויוצא ישראל מתוכם
 ביד חזקה ובורוע נטויה
 לגזר ים סוף לגזרים
 והעביר ישראל בהוכו
 וזער פרעה וחילו בים סוף
 למוריק עמו במדבר
 למכה מלכים גדלים
 ויהרג מלכים אדירים
 לסיחון מלך האמרי
 ולעוג מלך הבשן
 ונתן ארצם לנחלה
 נחלה לישראל עבדו
 שכשפלנו זכר לנו
 ויפרקנו מצרינו
 נתן לחם לכל בשר
 חזרו לאל השמים

ועומרים ואומרים כנוכח ואסור להפסיק עד אשר יעמירם

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועושה
 ברוך גזור ומקיים ברוך עושה בראשית

ברוך

ברוך מרחב על הארץ ברוך מרחם על הבריות
 ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך מעביר אפילה
 ומביא אורה ברוך לא חי לעד וקיים לנצח ברוך
 שאין לפניו עולה ולא שכחה ולא משוא פנים
 ולא מקה שחד צדיק הוא בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו ברוך פודה ומציל ברוך שנתן לנו את יום
 (השבת הודו) את יום הג המצות הזה לטובות את יום הג
 השבועות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה ברוך
 הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד ברוך
 אתה יהוה אלהינו מלך העולם המלך הגדול
 והקדוש אב הרהמן המהלל בפני עמו משבח
 ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו ובשירי דוד
 עבדך נהלך יהוה אלהינו בשבחחות ובזמירות
 נהודך נגדך נשבחה נפאריך גרומקה ונמליכה
 ונקדישה ונעריצה ונזכיר שמך מרכנו אלהינו
 יחיד חי העולמים משבח ומפואר שמו עדי עד
 ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות

כסמל יום טוב כסול והחילין טוב לכבוד

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולומר
 לשמך עליון להגיד בבקר הסדך ואמונתך
 בלילות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור : כי
 שמחתני יהוה בפעלה במעשי ידי ארגן : מה גדלו
 מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיה : איש בער לא
 לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרוח רשעים כמו
 עשב ויצו כל פועלי און להשמדם עדי עד : ואתה
 מרום לעולם יהוה : כי הנה אויביך יהוה כי הנה
 אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און : ותרים כראם

קרני

קרני בלותי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים
 עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק פתמר יפרה פארו
 בלבנון ישגה : שתולים בבית יהוה בחצרות להינו
 יפרחו : עוד יגובון בשיכה דשנים ורעננים יהיו :
 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עילתה בו :
 יהוה מלך גאות לבש יהוה לבש יהוה עז התאזר ארץ
 תכון תבל כל תמוט : נכון פסאף מאז מעולם
 אתה : נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות דכים : מקולות מים רבים אדירים משברי ים
 אדיר במרום יהוה : עדותיך נאמנו מאד לביתך
 נאווה קדש יהוה לאורך ימים ויחול חייך ויחיים
 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ : עברו את
 בשמחה באו לפניו ברינה : דעו כי ידעה
 הוא אלהים הוא עשנו ולו אנתנו עמו זאן מרעיתו :
 באו שערינו בתודה הצרותיו בתהלה חודו לו פרכו
 שמו : כי טוב יהוה לעולם הפרועה דר ודר אמנותו :
 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : יהי
 שם יהוה מברך מעתה ועד עולם : מזמור
 שמש עד מבואו מהלל שם יהוה : רם על כל
 גוים יהוה על השמים כבודו : יהוה שמך לעולם
 יהוה זכרך לדר ודר : יהוה בשמים הכין פסאד ומלכותו
 בכל משלה : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים
 יהוה מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה : זמך לעלם
 ועד : יהוה מלך עולם ועד יבדו גוים מארצו : יהוה
 הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : רבות מחשבות
 בלב איש ועצת יהוה היא תקום : עצת יהוה לעולם
 תעמד מחשבות לבו לדר ודר : פי הוא אמר ויהי הוא

צוה

צוה ויעמד : כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו : כי
 יעקב בחר לו יח ישראל לסגלתו : כילא ישש יהודה
 עמו ונהלתו לאיעוב : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : יהוה הוישועה
 המלך יעינו ביום קראנו :
 אשרי יושבי ביתך עוד יתלוק סלה : אשרי העם
 שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו :
 תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך
 לעולם ועד : גדול יהוה ומהלל מאד וגדלתו אין
 חקר : דור לדור ישבח מעשך וגבורתך יגידו : הדר
 כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ועוונות ראותיך
 יאמרו וגדלתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך
 ירננו : הננו ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד : טוב
 יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יהוה כל
 מעשך והסידך יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידירו : להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד
 הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך
 בכל דור ודור : סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל
 הכפופים : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון :
 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
 לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון וריאיו
 יעשה ואת שועתם ישמע וישועם : שומר יהוה את
 כל אהביו ואת כל הרעים ישמיד : תהלת יהוה
 ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : נאנהנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה

הללו יה הללי נפשי את יהוה : אהללה יהוה בהי
 אומרה לא הי בעודי : א תבטחו בנידיבים
 בכן אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישב לארמתו
 ביום ההוא אברו עשתנתיו : אשרי שא יעקב בערו
 שברו על יהוה אלהיו : עשה שמים וארץ את הים
 ואת כל אשר בה השמר אמת לעולם : עשה משפט
 לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים : יהוה
 פקה עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים :
 יהוה שמר את גרים יהוה ואלמנה יעודד ודרך רשעים
 יעות : ימלך יהוה לעולם אהיך ציון לדר ודר הללו יה :
 הללו יה כי טוב זמרה והינו כי נעים נאוה תהלה :
 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יבנם :
 הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם : מונה מספר
 לכוכבים לכלם שמות יקרא : גדול אדוננו ורב כח
 לתבונתו אין מספר : מעודד ענוים יהוה משפיל
 רשעים עדי ארץ : ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו
 בכנור : המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר
 המצמיח הרים חציר : נוהן לבהמה לחם לבני ערב
 אשר יקראו : לא בגבורת הסוס הפיץ לא בשוקי
 האיש ירצה : רוצה יהוה את יראיו את המיחלים
 לחסדו : שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון :
 כי חזק בריחי שעריך בך בניה בקרבך : השם
 גבולך שלום חלב הטים ישביעך : השלח אמרתו
 ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנתן שלג בצמר כפור
 כאפר יפור : משליך קרחו כפתים לפני קרחו מי
 יעמד : ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים : מגיד
 דברו ליעקב הקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן
 לגוי

ברוך
 דה
 ברו
 ברו
 יח
 מ
 ת
 ש
 וז
 ועו
 אר
 רב

לכל גוי ומשפטים כל ידעום הללו יה :
 הללו יה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים
 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו :
 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו
 שמי השמים והמים אשר מעל השמים : יהללו את
 שם יהוה כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם לעד לעולם
 חק נתן ולא יעבור : הללו את יהוה מן הארץ תנינים
 וכל תהמות : איש וברד שלג וקיסור רוח סערה עשה
 דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים : ההיה
 וכל בהמה רמש וצפור כנף : מלכי ארץ וכל לאמים
 שרים וכל שפטי ארץ : בחורים וגם בתולת זקנים
 עם נערים : יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו
 הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל
 חסידיו לבני ישראל עם קרוכו הללו יה :
 הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
 חסידים : ישמח ישראל בעשיו בני ציון
 יגילו במלכם : יהללו שמו במחול בתוף וכנור וזמרו
 לו : כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה : יעלו
 חסידים בכבוד ירננו על משכבותם : רוממות אל
 בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה בגוים
 תוכחות בלאמים : לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם
 בכבדי ברזל : לעשות בהם משפט כתיב הדר הוא
 לכל חסידיו הללו יה :
 הללויה הללו א בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו
 בגבורותיו הללוהו כרב גדלו : הללוהו
 בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו ברחף
 ומחול הללוהו במנים וענב : הללוהו בצלצלי שמע
 ח א 1 8 הללוהו

הלוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה תהלל
 יה: כהתיה
 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: ברוך יהוה מציון
 שכן ירושלם הללויה: ברוך יהוה להים להים
 ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם
 ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:
 וברך דוד את יהוה לעיני כל הקהל: ויאמר דוד
 ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם
 ועד עולם: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת
 והנצח והתהוד: כי כל בשמים ובארץ לך יהודה
 הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעושר והכבוד
 מלפניך ואתה מושל בכל ובירך כח וגבורה ובירך
 לגדל ולהזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
 ומהללים לשם תפארתך: ויברכו שם כבוד ומרומם
 על כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך אתה
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל
 אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את
 כלם וצבא השמים לך משתחיים: אתה הוא יהוה
 האלים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים
 נשואו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניך
 וברית ברית לתת את ארץ הכנעני ההתמי
 האמרי והפרזי והיבוס ויהרגשית לתת לזרעו: ותקם
 את דבריך בי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו
 במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אתת
 ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו: כי
 ידעת כי הזירו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה:
 והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
 רדפיהם

ברוך
 רח
 ברו
 ברו
 יח
 מו
 מ
 ה
 שו
 וז
 זע
 אר
 רב

רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עוים: ויושע
 יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
 את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד
 הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את
 יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:
 אז ישיר משה ופני ישראל את השירה
 הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
 אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו דמה
 בים: עזי חמת יהוה
 ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
 וארממנהו: יהוה איש
 מלחמה יהוה שמו: מרכבות פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שלשיו
 טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו
 במצולת כמו אבן:
 מינה יהוה נאדרי בכח מינה יהוה תרעץ אויב:
 וברב נאונך תהרוס קמיה
 תשלח חרנה יאכלמו בקש: וכרוח אפיה
 גערמו טים נצבו כמו נד
 גולים קפאו תהמת בלב ים זאמרו ייב
 ארדף אשיג אחלק שלל
 תמלאמו נפשי אריק הרבי תורישמו ידי:
 נשפת ברוחה כסמו ים
 צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה
 באלים יהוה מי כמכה
 נאדר בקדשגורא תהלת עשה פלא:
 נטית מינה תבלעמו

אֶרֶץ: גְּהִי'ת בְּחֶסֶדְךָ עִם זֹו גִּילָת גְּהִלָּת כְּעֶזְךָ
 אֵל נֹוה קִדְשֶׁךָ: שְׁמֵעֵי
 עַמִּים יִרְגֹזוּן הִיל אֲחֹו
 אֵלֹוֹפִי אֲדוּם אֵילִי מוֹאֵב
 יֵאֲחֹזֵמו רָעַד נִמְנוּ
 כָּל יֵשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפְל
 עֲלֵיהֶם אֵימַת חוֹפְחוֹ
 בְּגִדְל וְרוֹעַף יִדְמוּ בְּאֵבֹן: עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
 עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קִנִּית: עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קִנִּית:
 תִּבְיָאֵמו וְתִטְעֵמו
 בְּהַר גְּחִלְתֶּךָ מִכּוּן
 לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֵלֵת יְהוָה
 מִקִּדְשׁ יְהוָה כּוֹנְנוּ יִדִּיךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְהוָה מַלְכוּת יְהִי קֵאִים לְעֵלִם
 וְלְעַלְמֵי עֲלֵמִיא: כִּי בֵּא סוּס פִּרְעָה בִּרְכַבּוֹ וּבִסְרִשׁוֹ
 בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֵת מִי הִים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הִלְכוּ בִּיבֶשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי לִיְהוָה הַמְּלוּכָה וּמִשָּׁל
 בְּגוֹיִם:
 וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֵת הַר עֵשׂוֹ וְהִיתָה
 לִיהוָה הַמְּלוּכָה: וְהִיָּה יְהוָה לְמֶרֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 גִּשְׁמַת כָּל חַי תִּכְרַךְ אֵת שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ
 כָּל בִּישַׁר תִּפְאֹר וְתִרְוַם וּכְרַךְ מִלְכֵנוּ תִמִּיד:
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאַתָּה אֵל וּמַבְלַעְדֶּךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פֹּדֶה וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמִרְחָם:
 בְּבֵל עַת צָרָה וְצוּקָה: אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֵלֵא
 אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים: אֵוֶה כָּל בְּרִיּוֹת
 אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת: הַמְהַלֵּל בְּכָל חַתְשִׁבְחוֹת חֲמִנְהוּג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְהוָה עַר: לֹא יִנּוּם
 וְלֹא

ברוך
יהוה
ברוך
ברוך
יהוה
מו
מ
יהוה
ש
ו
וע
אר
רב

וְלֹא יִישָׁן: הַמְעוֹרֵר יְשׁוּנִים: וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים: מַחִיָּה
 מַתִּים: וְרוֹפֵא חוֹלִים: פּוֹקֵחַ עוֹרִים: וְזוֹקֵף כְּפוּפִים:
 הַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים: וְהַמְפַעֵנָה גַעְלָמִים: וְלֶךְ לְבַרְךָ
 אֲנַחְנוּ מוֹדִים:
 וְאֵלוּ פִינוּ מִלֵּא שִׁרָה כִּים: וְלִשְׁוֹנָנוּ רְנָה כְּהַמּוֹן
 גְּלוֹי: וְשִׁפְחוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִרְחַבֵי רִקִיעַ: וְעֵינֵינוּ
 מֵאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וּכְיָרַח: וְיָדֵינוּ פְרוּשׁוֹת בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם:
 וְרַגְלֵנוּ קָלוֹת בְּאֵילוֹת: אֵין אָנוּ מִסְפִּיקִין לַהֲדוֹת לָךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְלִכְרַךְ אֵת שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ: עַל אַחַת
 מֵאַלְפֵי אֲלֵפִים אֲלֵפִים: וְרוֹב רַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים:
 הַטּוֹבוֹת נְפִים וּנְפִלְאוֹת: שְׁעֵשִׂית עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ:
 מִלְּפָנִים: מִמְצֵרִים גֵּאלְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עַבְדִּים
 פְּדִיתָנוּ: בְּרַעַב זָנַתָנוּ: וּבְשִׁבְעַת בְּלַלְתָנוּ: מֵהַרְב
 הַצִּלְתָנוּ: וּמִדְּבַר מִלְטָתָנוּ: וּמִחֲלָאִים רָעִים וּרְבִים
 דִּלְתָנוּ: עַד הִנֵּה עוֹרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ: וְלֹא עֲזַבְנוּ חֶסֶדְךָ:
 עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַגְתָּ בָנוּ: וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שִׁנְפַחְתָּ
 בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּת בְּפִינוּ: הֵן הִם יוֹדוּ וַיִּבְרַכּוּ
 וַיִּשְׂבַּחוּ: וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשׁוֹרְרוּ אֵת שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ תִמִּיד: כִּי
 כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה: וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח: וְכָל עֵין
 לָךְ תִּצְפֶּה: וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע: וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְהַדְּלָבוֹת יִרְאוּךָ: וְכָל קָרֵב וְכָל יוֹרֵת
 יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ: בְּדְבַר שִׁנְאָמֵר: כָּל עֲצֻמוֹתֵי תֵאֲמַרְנָה
 יְהוָה מִי כְמוֹךָ: מִצִּיל עֵינֵי מַחּוּק מִמָּנוּ וְעֵינֵי וְאַבְיוֹן
 מִנּוּלוּ:
 שׁוֹעַת עֵינַיִם אַתָּה תִשְׁמַע: צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב
 וְתוֹשִׁיעַ: וְכַתּוּב רִנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה לִישְׂרָיִם
 נֵאוּה תִהְלֶה:

כפי	י	שרים	תת	ר	זמ:
ובשפתי	צ	דיקים	ותת	כ	רף:
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש:
ובקרב	ק	דושים	תת	ה	לל:

במקהלות רבבות עמך בית ישראל שכן חוברת
 כל היצורים לפניך יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו להדות להלל לשבח לפאר לרמס להדר
 ולנצח על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי
 עבדך משיחה: ובכן

ישתבח שמך לעד מרבנו ה' המלך הגדול והקדוש
 בשמים ובארץ כי לך גאה יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבחה הלל
 וזמרה עז ומשלה נצח וגדלה גבורה תהלה
 ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות לשמך
 הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה ה' ברוך
 אתה יהוה מלך גדול ומהלל בתשבחות ה' ההודאות
 ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
 המעשים הבורח בשירי זמרה מלך מי העולמים
 אמן:

יתגדל ויתקדש שמיך רבא בעלמא די ברא
 כרעיותיה וימליך מלכותיה ויצמח
 פורקניה ויבע קץ משיחיה וישכלל היכליה
 ויפרוק עמיה: בחיכון ובייפיוכון וכחי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמיה
 רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
 שמיך דקודשא בריך הוא לעלא מכל ברכתא
 שירתא

שירתא תושבחתא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו
 אמן:

ואומר הסוהן ברכו את יהוה המבורך: ואומרים הקהל בלחש
 ישתבח ויתפאר יזמו של מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון
 ומבלעדיו אין אלהים: חי שם יהוה מברך מעתה
 ועד עולם ומרומם על כל ברכה ותהלה:
 וענין קול רם ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
 ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל
 הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש
 כיהוה הכל ירוממוך סלה יוצר הכל ה' הפותח
 בכל יום דלתות שערי מזרח וכוקע הלוני רקיע
 מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה: ומאיר
 לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים: המאיר
 לארץ ולדרים עליה ברחמים וטובו מחדש בכל
 יום תמיד מעשה בראשית מה רבו מעשיך יהוה
 כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניגה: המלך
 המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר והמתנשא
 מימות עולם אלהי עולם ברחמיך הרבים רתם עלינו
 ארון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו:
 אין ערוך לך ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה
 לך אין ערוך לך יהוה אלהינו בעולם הזה ואין
 זולתך מלבנו לחי העולם הבא אפס בלתך גאנו
 לימות המשיח ומי דומה לך מושיענו לרחמיך
 המתים:

אל ארון על כל המעשים ברוך ומבורך כפי כל
 הנשמה

הנישמה גדלו וטובו מלא עולם רעת ורובנה
סובכים אותו המתנאה על תיות הקדש ונהדר
בכבוד על המרכבה זכות ומישור לפני כסאו
חסד ורחמים מלא כבודו טובים מאורות שבראם
אלהינו יצדם בדעת בנינה ובהשכל כח וגבורה
נתן בהם להיות מושלים בהרב תבל מלאים זיו
ומפיקים נונה נאה זיום בכל העולם שמהים
בצאתם ששים בכואם עושים באימה רצון קונם
פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו
קרא לשמש ויורה אור ראה והתקין צורת הלבנה
שבת יתנו לו כל צבא מרום תפארת וגדלה שרפים
ואופנים וחיות הקדש : כספ חוסיפין

לאר אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי
נתעלה וישב על כסא כבודו תפארת עטה
ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת זה שיר שבת
שר יום השביעי שבו שבת ו מכל מלאכתו ויום
השביעי משבח ואמר מומור שיר ליום השבת :
לפיכך יפארו לך כל יצוריו שבת ויקרו גדלה וכבוד
יתנו למלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל
ביום שבת קדש : ע"כ

שמך יהוה אלהינו יתקדש וזכרך יתפאר מלפנו
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל
שבת מעשה יריד ועל מאורי אור שיצרת המה
יפארוך סלה : תהבך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו
בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר
משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם
ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אהים חיים ומלך
עולם

עולם כלם אהובים כלם כדורים כלם נפורים
כלם קדושים כלם עושים באימה וביראה רצון
קונם וכלם פותחים את פיהם בקדושה וכטהרה
בשירה ובזמרה ומברכין ומשבחין ומפארוין ומקדישין
ומעריצין וממליכין את שם ה' המלך הגדול הגבור
והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים
בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם
כאחד עונים באימה ואומרים ביראה קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו :
והאופנים וחיות הקדש כרעש גדול מתנשאים
לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה
ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים ומירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום
וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות
זרע צדקות מצמים ישועות בורא רפואות נורא
ההלות ארון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית כאמור לעשה אורים גדלים פי
לעולם חסדו ברוך אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור
שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו
הקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן
תהננו אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו
ותן בלבנו בינה להבין להשביל לשמוע
ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים ארת

כל דברי תלמוד תורתך באהבה • והאר עינינו
בתורתך • ידבק לבנו במצותיך • ויחד לבבנו לאהבה
וליראה את שמך • למען לא נבוש ולא נכלם • ולא
נבשל לעולם ועד • כי בשם קדשך הגדול הנבור
והנורא בטחנו • נגילה ונשמחה בישועתך • ורהמיה
יהוה אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה
ועד • מהר והבא עלינו ברכה ושלום • מהרה מארבע
גופות כל הארץ • ושבור עול הגוים מעל צוארנו •
והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו • כי א פועל ישועות
אתה • ובנו בחרת מכל עם ולשון • וקרבתנו מלכנו
לשמך הגדול באהבה • להודות לך • ולחדך •
ליראה ולאהבה את שמך • ברוך אתה יהוה הבורח
בעמו ישראל באהבה :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : בלש ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ש"כ ואהבת
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך
והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על ממוזות ביתך
ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשך ויצהרך : ונתתי
עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם
פני יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם

והשתחיתם להם : וחרה אף יהוה בכלם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה
ואבדתם • מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת
בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וכתבתם על ממוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על פנמי
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת :
והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא יתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת ויציב • ונכון וקיים • וישר • ונאמן • ואהוב
• וחביב • ונחמד • ונעים • ונורא • ואדיר •
זמתוקן • ומקובל • וטוב • ויפה • הדבר הזה עלינו
לעולם ועד : אמת אלהי עולם • מלכנו • צור יעקב
מגן ישענו • לדור ודור הוא קיים • ושמו קיים •
וכסאו נכון • ומלכותו ואמונתו לעד קיימת • ודבריו
חיים • וקיימים • ונאמנים • ונחמדים • לעד ולעולמי
עולמים • על אבותינו • עלינו • ועל בנינו • ועל
דורותינו

דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבריה על
הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים
באמת ובאמונה הק ולא יעבור אמת שאמה הוא
יחזה אלהינו ואלהי אבותינו מלפנו מלך אבותינו
גאלנו גאל אבותינו יוצרנו צור ישועתנו פורנו
ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים
וזלתך סלה

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור
ברום עולם מושבה ומשפטיה וצדקתה עד אפסי
ארץ אמת אשרי איש שישמע למצותיה ותורתה
ודבריה ישים על לבו אמת שאמה הוא ארון
לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים אמת
אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין
לנו מלך גואל ומושיע אמת ממצרים גאלתנו יהוה
אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת
ובכורה ישראל גאלת וים סוף להם בקעת וזרים
סבעת וידירים עברו ים ויכסו מים צריהם אחר
מהם לא נותר על זאת שכחו אהובים ורוממו לא
נתנו ידירים זמירות שירות ותשבחות ברכות
יהודאות למלך אל חי וקיים הם ונשא גדול גבור
ונורא משפיל גאים עדי ארץ מגביה שפלים עד
מרום מוציא אסירים פודה עניים עוזר דלים
העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תחלות לא
עליון גאלם ברך הוא ומבורך משה ובני ישראל
לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם מי כמכה
באלים יהוה מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלת

עשה

עשה פלא שירה חדשה שבחו גאולים לשמך
הגדול על שפת היסוד כלם הודו והמליכו ואמרו
יהוה ימלוך לעולם ועד ונאמר גואלנו יהוה צבאות
שמו קדוש ישרא ברך אתה יהוה גא ישראל

ועומדים על תלמים ולומדים

אלני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הא הגדול
הנכבד והנורא על עליון גומר חסדים טובים קונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גוא לבני בניהם
למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ברך
אתה יהוה מגן אברהם

אתה גבור לעולם יהודה מחיה מתים אתה רב
להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא
חולים ומתיר אסירים ומקיים אמונתו ליושני עפר
מי כמוך בעל גבירות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יהוה מחיה המתים

במזמרת סליח לזכור לזכור

עקדישך ונעריצך בנועים שיה סוד שרפי קדש
המשלשים לה קדשה וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו לעמכם
משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו וברברי
קדשה כתוב לאמר ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון
לדר דר תללו יה על כל

אתה

אתה קדוש * ושמך קדוש * וקדושים בכל יום
יהללוך סלה * ברוך אתה יהוה האלהים הקדוש
אתה בחרתנו מכל העמים * אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות * וקדשתנו
במצותיך * וקרבתנו מלפנו לעבודתך * ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת * ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה
(שכתות למנוחה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

לשבת את יום השבת הזה

לסכות את יום חג המצות הזה את

לשבועות את יום חג השבועות הזה

יום טוב מקרא קדש הזה * זמן שמחתנו * באהבה מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה * ויבא * יגיע * יראה
וירצה ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו * וזכרון
אבותינו וזכרון ירושלם עירך * וזכרון משיח בן דוד
עבדך * וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לטובה לחן לחסד ולרחמים

לשבת את יום השבת הזה

לסכות את יום חג המצות הזה את

לשבועות את יום חג השבועות הזה

יום טוב מקרא קדש הזה * לרחם בו עלינו
ולתושיענו * זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה *
ופקדנו בו לברכה * והושיענו בו לתים טובים *
בדבר ישועה ורחמים * חוס ותנו ותמול ורחם
עלינו והושיענו * כי אליך ענינו כי אל מלך חנון
ורחום אתה :

יהשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיך * לחיים
בשמחה

בשמחה ובשלום * באשר רצית * ואמרת
לברכנו * כן תברכנו סלח * קדשנו במצותיך * שים
חלקנו בתורתך * שבענו מטובך * עמך נפשנו
בישועתך * וטהר לבנו * לעצרה באמת * והנהילנו
יהוה אלהינו * כאהבה וברצון בשמחה ובששון * שכתות *
מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך *
ברוך אתה יהוה מקדש השבת וישראל והזמנים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעח *
והשב העבודה לדכיר ביתך : ואשי ישראל
ותפלתם * מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך : ואתה ברחמיך הרבים
תחפוץ בנו ותרצנו * ותחזינה עינינו בשוכך לציון
ברחמים * ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :
מודים אנחנו לך * שאתה הוא יהוה אלהינו ואהי
אבותינו לעולם ועד * צורנו צור חיינו ומנן
ישענו אתה הוא לדוד ודוד * נודה לך ונספר תהתך
על חיינו המסורים בידך * ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסיך שבכל יום עמנו * ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובקר וצהרים * הטוב כי לא כלו
רחמיך * המרחם כי לא תמו חסדיך * כי מעולם
קוינו לך :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך * שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד * אהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית * ברכות והודאות * לשמך הגדול והקדוש *
על שהחייטנו * וקיימתנו * בן תחיינו ותחננו * ותאסוף
גלויתנו לחצרות קדשך * לשמור חקיך * ולעשות

רצונך

שחרית

רצונך • ולעברך בלבב שלם • על שאנו מודים לך
ברוך אל ההודאות :

ועל כלם יתברך • ויתרומם • ויתנשא • תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד • וכל החיים יודוך סלה
ויהללו • ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כ
טוב • ה' ישועתנו ועזרתנו סלה ה' הטוב • ברוך
אתה ה' הוה הטוב שמך ולך נאה להודות :

ובחזרת שלום לכוזר אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה : הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים • עם קדשיך
באמור : יברכה יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו איה
ויהנך : ישא יהוה פניו איה וישם לך שלום : ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם : ע

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך • וברכנו אבינו כלנו
יחד באור פניך • כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה • וחיים • אהבה • וחסד • צדקה • ורחמים •
ברכה • ושלום • וטוב בעיניך לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל ברוב עו ושלום : ברוך אתה יהוה
המברך את עמו ישראל בשלום אמן :

אלהי נצור לשוני מרע • ושפתותי מדבר מרמה •
ולמקללי נפשי הדום • ונפשי בעפר לכול
תהיה • פתח לבי בתורתך • ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי • וכל הקמים עלי לרעה • מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם : עשה למען שמך • עשה למען
ימינך • עשה למען תורתך • עשה למען קדושתך •
למען

שחרית לה

למען יחלצון ידידיך • הושיעה ימינך וענני : יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואי :
עושה שלום במרומו • הוא ברחמי • יעשה שלום
עלינו • ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

הרואה חלום ונפשו ענומה יאמר בעת נשיאות כפים

רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום
חלמתי ואיני יודע מה הוא • בין שהלמתי
אני לעצמי • ובין שחלמו לי אחרים • אם טובים הם •
חוקם ואמצם כחלומותיו של יוסף הצדיק • ואם
צריכים רפואה רפאם כמי מרה על ידי משה רבינו
עליו השלום וכמי ריחו על ידי ארלישע וכנעמן
מצדעתו • וכחזקיה מהליו • וכשם שהפכת קללת
בלעם בן בעור מרעה לטובה כן תהפוך לי כל
חלומותי לטובה ולברכה • ותרצני ברחמיך הרבים •
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי :

ואחר כך מברך שלום עבדך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו • וצונו לגמר את ההלל :

בהלל המועד אומרים

לקרא את ההלל :

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם ייחודך :
יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : רם על
כל גוים יהוה על השמים כבודו : מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ :

מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביזן להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית אם
הבנים שמחה הללו יה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז : היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו : הים ראה
וינס הירדן יסב לאחור : ההרים רקדו כאים גבעות
בבני צאן : מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור :
ההרים תרקדו כאים גבעות בבני צאן : מלפני אדך
חולי ארץ כלפני אלוה יעקב : ההפכי הצוראנס מים
חלמיש למעינו מים :

בחול המועד מרלנין לא לנו

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא אלהים :
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה : עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחון : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו
לא יהגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטת
בהם : ישראל בטת ביהוה עורם ומגנם הוא : בית
אחרן בטחו ביהוה עורם ומגנם הוא : יראי יהודה
בטחו ביהוה עורם ומגנם הוא :

ער כאן

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אחרן : יברך יראי יהוה הקטנים עם
הגדלים : יסף יהוה עליכם ועל בניכם :
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ : השמים
שמים ליהוה ודוארץ נתן לבני אדם : לא המתים
יהללויה

יהללויה ולא כל ירדי דומיה : ואנחנו נברך יה המעמה
ועד עולם הללו יה :

בחול המועד מרלנין אהבתי

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני : כי הטת
אזני לי ובימי אקרא : אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם יהוה
אקרא אנא יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם : שמר פתאים יהוה דלתי ולי יהושיע :
שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי : כי חלצת
נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי :
אתהלך לפני יהוה בארצות החיים : האמנתי כי
אדבר אני עגיתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם
פזב : ע"כ

מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות
אשא ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני יהוה המיתה לחסידיו :
אנא יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך
פתחת למוסרי : לך אזבח זבה תודה ובשם יהוה
אקרא : נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו :
בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם חללויה :

חללו את יהוה כל גוים שבהוהו כל האמים : כי
גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם חללויה :

הודו ליהוה כי פזב
יאמרנא ישראל
יאמרונא בית אחרן
יאמרונא יראי יהוה
מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : יהוה לי לא

אירא

איך א מה יעשה לי אדם : יהוה לי בעזרי ואני אראה
בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח באדם : טוב
לחסות ביהוה מבטוח בנדיבים : כל גוים סבבוני
בשם יהוה כי אמילם : סבוני גם סבבוני בשם יהוה
כי אמילם : סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם
יהוה כי אמילם : דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני :
עזי וזמרת יהוה ויהי לי לישועה : קול רנה וישועה
באחרי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה
דוממה ימין יהוה עשה חיל : לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יהוה : יסר יסרני יהוה ולמות לא נתנני :
פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה יהוה : זה השער
ליהוה צדיקים יבאו בו : אודה כי עניתני ותדחי לי
לישועה : אודו אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה :
אז מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו : מאת
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו : והאנא יהוה
הושיעה נא : אנא אנא יהוה הצליחה נא : אנא

ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : אל
יהוה ויאר לנו אסרו הג בעבתים עד קרנות
המזבח : אי אתה ואודך אהי ארוממך : הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו : הודו
יהללוך יהוה אלהינו כל מעשיך : וחסדיך וצדיקים
עושי רצונך : ועמך בית ישראל כלם
ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך
כי לך טוב להודות ולשמך נעים לומר : ומעולם
נעזי עולם אתה א : ברוך אתה יהוה מלך מהלל
בתשבחות אמן : ואמר השליח צבור

יתגדל וירקעש שמו רבא בעלמא די ברא
כרעותיה

ברעיתיה : ומליך מלכותיה : ויצמח פורקניה :
ויקרב משיחיה : בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמיא
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח :
ותפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל :
שמיא דקודשא בריך הוא : לעלא מכל ברכתא :
שירתא תושבחתא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו
אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא דבא מן שמיא : היום ושבע וישועה
ונחמה ושיובא ורפואה וגאולה וסליחה וזכרה
וריוח והצללה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן : עושה
שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל : ואמרו אמן :

ואמר כך חומר סגלית ככור עם הקהל

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד
מלבדו : אין כסוף באלהים יהוה ואין כמעשיך :
יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל
יעזבנו ואל יטשנו : הושיעה את עמך וברך את
נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : ויהי בנסע הארץ
ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינשו משנאיך
מפניך : קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך :
כהניף לבשו צדק וחסדיך ירננו : בעבור דוד עבדך
אל תשב פני משיחך :

וסתתים חרון הקדש וזמורים כל הקהל כאחד

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא :
ומוציאין

וחולמין שני ספרי פורות ואומר הטלית נכור

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו : גדרו
להוה אתי וגרוממה שמו יחדו :

כרפת הגומל

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לחייבים
טובות שנמלני כל טוב :

וכס"ל מטיב ואומר האל אשר נמלך כל טוב

לחולה טכרפאל אומר והצילך מכל צרה וצוקה :

ליוגל תבית הסבורים והוציאה מבית האסורים :

לכא מן הדרך תיס לו מינסה והביאה מדרכה לשלום :

לסכוו טכפרה ויפדה מבית השביה :

הוא ברחמיו ישמך ויגמלך לעד כל טוב נצח סלה :

וכשמוליקים הספרים לתיבה פומרים כל הקהל

רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש

הוא : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו ליהוה

קדשו כי קדוש יהוה אלהינו : אין קדוש כיהוה כי

אין בלתך ואין צור כאלהינו : כי מי אזה מבלעדי יהוה

ומי צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו משה מורשה

קהלת יעקב : עץ הים היא לפהזיקים בה ותמכיה

מאשר : דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : שלום

רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול : יהוה עז לעמו

יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

רבי שמעון פתח כד חפקין ספר תורה בלבד לא מקרי ביה מתפתחן הדעי דרחמי
ותפורדוין את הסהכס לעילא ויבעי ליה לכד נט לחומר הכי .

ברוך שמיא דמארי עלמא בריך כתרך ואתרך

יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם * ופורקן

יטיף אחויל עמך בבית מקדשך ולא מסווי לנא מסוב

נהורך

נהורך * ולקבלא צלותנא ברחמי * יהא רעוא קדמך

דתוריק לן חיינ בטיבו וליהוי אנא עבדך פקידא בגו

צדיקיא למרחם עלי * ולמנטר יתי וית כל דילי * ורי

לעמך ישראל * אנת הוא זן לכללא ומפרנס לכללא *

אנת הוא שליט על כללא * אנת הוא דשליט ער

מלכיא * ומלכותא דילך היא * אנא עבדא דקדשא

ברוך הוא דסגידנא קמיה ומן קמי דיקר אוריתיה בכל

עידן ועידן לא על איניש רחיצנא * ולא על בר אהין

סמיכנא * אלא באהא דשמיא דהוא אלהא קשוט

ואוריתיה קשוט ונביאוהי קשוט * ומסגו למעבד

טבוון וקשוט * ביה אנא רחיץ ולשמיא יקרא קדישא *

אנא אימר תשבחן * יהא רעוא קדמך דתפתח לבי

באוריתך * ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך

ישראל * לטב ולחיין ולשלם אמן :

ויט ניהבניס לומר

על הכל יתגדל ויתקדש יתברך ויתרוטם ויתנשא

שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא * כרצונו

וכרצון יריאיו וכרצון כל עמו בית ישראל : תגלה

ותראה מלכותו עלינו במהרה * ויחון ויחוס וירחם

על פליטתנו ועל פליטת כל עמו בית ישראל בהן בחסד

ברחמים וברצון ואמרו כל העם אמין הרחמן הוא ישיב

שביתנו ושבית כל עמו בית ישראל במהרה ויוציאנו

מכל צרותינו לרוחה ומאפלה לאורה בקרוב ואמרו

אמן : ע"כ

כי שם יהוה אקרא הבוגדל * לאלהינו : הכל תנו

עו לאלהים ותנו כבוד לתורה :

ומנביא

שחרית

ומגבי ספר פורק וזוהר הכתב לעב וזוהר

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: תורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

ויס כוהנים לומר

כזהן קרב וכהן תורת יהוה תמימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקדי יהוה ישרים
משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: יהוה עז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו:

וסעולה לספר תורה יאמר

יהוה עמכם: וסמון טוב

ואומר העולה

ברכו את יהוה המבורך:

וטובה החן

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

וסעולה חזר ואמר

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר

בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך

אתה יהוה נותן התורה:

ואמר קריאת התורה מברך העולה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן

לנו תורתו תורת אמת והיי עולם נטע בתוכנו

ברוך אתה יהוה נותן התורה:

וקורין המטה גברי בפרשת זאת ואם חל בשבת קורין סעסע

והיה

קריאה ליום ראשון קכו

זה לך סימן הפרשות של ח' ימי הפסח: משך תורא קדש בכספא
פסל כמדברא שלח כוכרא וזה הסדר לא ישתנה כי אם כשחל
פסח ביום ה' שביום ג' שהוא שבת קורא ראה אתה אומר אלי שהוא פסל
אכיוס א' כ' ג' קורין קדש בכספא כמדברא: כשחל יום א' בשבת מתחילין

והיה היום הזה לכם לזכרון וחתתם אתו חג ליהוה
לדורתכם חקת עולם תחנהו: שבעת ימים

מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא

מישראל מיום הראשון עד יום השביעי: וביום
הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש

יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר
יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם

את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את
צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה

לדורתכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום
לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחר ועשרים

לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם
כי כל אכל מהמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת

ישראל בנר ובאורח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו
בכל מושבתיכם תאכלו מצות:

כשחל יום ראשון כהול מתחילין מכאן

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהים משכו
וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושהטו הפסח:

ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף
והנעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם

אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד
בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם

קריאה ליום ראשון

על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח
ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגוף : ושמרתם
את הדבר הזה לחק לקה ולבניך עד עולם : והיה
פיתבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר
ושמרתם את העבדה הזאת : ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו : וילכו ויעשו בני ישראל צוה
יהוה את משה ואהרן בן עשו : ויהי בחצי
הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר
פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית
הבזר וכל בכור בהמה : ויקם פרעה לילה הוא
וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין שם מת : ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו עבדו את יהוה בדברכם : גם צאנכם
גם בקרבכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם
אתי : ותחזק מצרים על העם למחר לשלחם מן
הארץ כי אמרו כלנו מתים : וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם :
ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי
כסף וכלי זהב ושמלת : ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים : פ
ויסעו בני ישראל מרעמסס סבתה כשש מאות אלף
רגלי הגברים לבד מטף : וגם ערב רב עלה אתם
וצאן ובקר מקנה כבד מאד : ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כיו
גרשו

ברוך
דחה
ברו
ברו
יח
מו
מ
ת
ש
ו
עו
אר
רב

קריאה ליום ראשון קכה

גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא
עשו להם : ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
שלשים שנה וארבע מאות שנה : והי מקץ שלשים
שנה וארבע מאות שנה והי בעצם היום הזה יצאו
לרצבאות יהוה פארץ מצרים : ליל שמרים הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה
ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם : פ
ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל
בן בכר לא יאכל בו : וכל עבד איש מקנת כסף
ומלתה אתו או יאכל בו : תושב ושפיר לא יאכל
בו : בבית אחד יאכל לא יוציא מן הבית מן הבשר
הוצה ועצם לא תשברו בו : כל עדת ישראל יעשו
אתו : וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו
כל זכר ואו יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו : תורה אחת יהיה לאזרח ולגר
הגר בתוכם : ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה ואת אהרן בן עשו : ויהי
בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם :

ואמר חפון קריש לעילא והמפסיר קורא בספר שני

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח
ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה
הג שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו : והקרבתם
אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם : ומנחתם
סלת ברולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני
עשרנים

קריאה ליום ראשון

עשרנים לאיל תעשו עשרון עשרון תעשה לכבש
האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את-אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לחם אשה ריח נחת ליהוה על-ערת התמיד יעשה
ונסכו: וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה לא תעשו:

ואומר ההון קריש לצילא ונוללין ס"ת וקורם שיתחיל ההפטר אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת: ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה במשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק:

הפטרה ליום ראשון של פסח

בעת ההיא אמר יהוה אל-יהושע עשהולך חרבות
צרים ושוב מל את-בני-ישראל שנית: ויעש
לו יהושע חרבות צרים ומל את-בני ישראל אנבעת
הערלות: וזה הדבר אשר-מל יהושע כל-העם היצא
ממצרים הזכרים כל-אנשי המלחמה מתו כמדבר
בדרך בצאתם ממצרים: כי-מלים היו כל-העם
היצאים וכל-העם הילדים כמדבר בדרך בצאתם
ממצרים לא-מלו: כי ארבעים שנה הלכו בני-ישראל
כמדבר עד-תפ כל-הגוי אנשי המלחמה היצאים
ממצרים אשר לא-שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה
להם לבלתי הראותם את-הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת-כניהם
הקים תחתם אתם מל יהושע כי-ערלים היו כי לא-
מלו אותם בדרך: ויהי כאשר תמו כל-הגוי להמול
וישבו

הפטרה ליום ראשון קבט

וישבו תחתם במחנה עדי-היותם: ויאמר יהוה אל-
יהושע היום גלותי את-חרפת מצרים מעליכם ויקרא
שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ויחנו בני-
ישראל בגלגל ויעשו את-הפסח בארבעה עשר יום
לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: וישבת
המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא-היה עוד לבני
ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא:
ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה-איש
עמד לנגדו וחרפו שלופה בידו וילך יהושע איו ויאמר
לו הלנו אתה אם-לצרינו: ויאמר לא כי אני שר-
צבא-יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל-פניו ארצה
וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל-עבדו: ויאמר
שר-צבא יהוה אל-יהושע של-נעלה מעל רגלך כי
המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע
כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא
ואין בא: ויהי יהוה את-יהושע ויהי שמעו בכל-
הארץ:

נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל:

ואהר קריאתה ויברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה מדבר ומקיים כי כל דבריו אמת
וצדק נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
דברך ודבר אחד מדברך אחור לא ישוב ריקם
כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יהוה האל הנאמן
בכל דבריו:

רחם

ברכות אחר ההפטרה

רחם על ציון כי היא בית חיינו * ולעלוברת נפש
תושיע במהרה בימינו * ברוך אתה יהוה
משמח ציון בכניה :

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך * ובמלכות
בית דוד משיחך * במהרה יבא ויגל לבנו *
על כסאו לא ישב זר * ולא ינחלו עוד אחרים את
כבודו * כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו
לעולם ועד * ברוך אתה יהוה מן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
לשבת השבת הזה ועל יום

לפסח חג המצות

לשבועות חג השבועות

הזה ועל יום טוב סקרא קדש הזה * שנתת לנו יהוה
אלהינו לקרושה ולפנטה לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת
על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך * ומברכים
אותך יתברך שמך בפה כל חי תמיד לעולם ועד :
ברוך אתה יהוה מקדש הסכה ו ישראל והומנים :

ואומר עליה נכור

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה
ואהרן ודוד ושלמה * וכל הקהלות הקדושות *
והטהורות * הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה
גדולים וקטנים * הם ובניהם ונשיהם ותלמידיהם *
וכל אשר להם * מלכא דעלמא הוא יברך יתכון *
ויזכה יתכון * וישמע בקל צלותכון * תתפרקון
ותשתובון מכל צרה ועקתא * ויהי מימרא דיהוה
בסערכם * ויגן בעדכם * ויפריש סכת שלומי עליכם *
ויטע ביניכם אהבה * ואהוה * שלום * ורעות
ויסלק

שהרית

קל

ויסלק שנאת הנם מביניכם * וישכור עול הנזים
מעל צוארכם * ויקים בכם מקרא שכתוב * יהוה
אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך
אתכם * כאשר דבר לכם * וכן יהי רצון ונאמר אמן :
ואמר כך אומרים יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :

ואומר אטרי כמו סכתוב בסתריה ואם חל בטבת אומרים

ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל
אשר דבר ולא נפל דבר אחד מכל דבר
הטוב אשר דבר בידי משה עבדו :

ואם חל בחול התחילין מכל

יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו *
יעזבנו ואל יששנו : להפוט לבבנו אליו ללכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני
יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו :
למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
אין עוד : לא ימוש ספר התורה הזה מפיה ותגית
בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו
בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל : הלוי *
צויתיך חזק ואמץ * תערץ ואל תחת כי עמך יהוה *
אלהיך בכל אשר תלך :

ואומר החזן בקול רם טני פעמים

ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר חללויה *
ומחזירין ס"ה למקומו ואומרים חזרו לדרו הכו וכסמכטיס ס"ה בכיכל אומר
שוכה למעונך ושכון בבית מאונך : כי כל פה וכל
לשון יתנו הוד והדר למלכותך : ובנחה

יאמר

יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל : השיבנו יהוה אליה ונשובה חדש מינו פקדם :

ואמר המון קרית לעילא

תקון הטל

שזופת שמש לחוצת פתרוסים מרודיה תנוכב בטללי רסיסים האל העונה בער רצון עמוסים מגן הוא לכל החוסים : שלח רוחך הטוב להחיות גוינו לקדמותה תשיב נחלת צבינו ממה טוב לכל ימצא פרינו הלא אתה משוב תחיינו :

מבטח כל היצור ומעוזם וצלם המכין טרף ומזון לכלם שנתנו תעטר בעב מלקוש ותושלם והשמים יתנו שלם : ראה קמה למלאות ברסיסי ברכה לחם לאוכל ומרפא וארוכה היות הוגי דת נטובה בככבים בהלם : והשמים ירעפו נאות מדבר וגם תחנורנה גבעות גיל ובפטורי ציצים האזורנה פתיגיל ירונו יחדו רוב חסדיך במלם : והשמים למלביש סות סמדר ערומי שורקה ומשביע בטובו נפש שוקקה ורעבה ורקדה במעדניו ממלאם : והשמים ישבעו עצי יהוה בשפלה ובהר ומלאו הנרנות בר : והיקבים תירוש ויצהרי תרננה פרזות עומדות על תלם : והשמים יתנו טלם :

לשוגי בוגנת אלהי ותבחר בשירים ששמת כפי טוב ממסחר : ונגדך כוננת צערי ממשחר : ולי גרון תתה בקראי לא ניחר : ויצרי

הלכנת

הלכנת כמו צמר צחר ולכן לא שתה לבבי בי סהרהר : היה סתרי עתה כאתמול וכמחר ומגיני אתה אלהי אל תאחר :

לך לשלום גשם ובא בשלום טל כי רב להושיע ומוריד הטל : אשיר שירתי ואשים דברתי : ואגבירה שפתי לצור ישועתי וביים אמרתי : תול כטל כי רב להושיע ומוריד הטל : כי שם כבודך האל שוכן בתוך עם אל : ותעמיד מיכאל ותהיה לו לגואל היום לישראל אהיה כטל : כי רב להושיע ומוריד הטל :

אלהינו ואלהי אבותינו

בטללי	אורה	תאיר	אדמה :
בטללי	ברכה	תברך	אדמה :
בטללי	גילה	תגיל	אדמה :
בטללי	דיצה	תדשן	אדמה :
בטללי	הוד	תהדר	אדמה :
בטללי	ועד טוב	תועד	אדמה :
בטללי	זמרה	תזמר	אדמה :
בטללי	חיים	תחיה	אדמה :
בטללי	טובה	תטיב	אדמה :
בטללי	ישועה	תושיע	אדמה :
בטללי	כלכלה	תכלכל	אדמה :

אנא הזרידהו לאורה לברכה לגילה לדיצה להוד לועד טוב לזמרה לחיים טובים לטובה לישועה לכלכלה : כמו שאתה הוא יהות אלהינו רב להושיע מוריד הטל לברכה :

מוסף לפסח

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הנבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יהוה מגן אברהם :
אתה גבור לעולם יהוה מחיה מתים אתה רב להושיע
מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מהיה מתים ברחמים
רבים סומך נומלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה
המתים :

ובחזרת העמידה אומרים

בתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה :
עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם
קדשה לך ישלשו בדבר האמור על יד נביאך
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה
צבאות מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם
ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו :
לעמם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה
ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו המיחדים
שמו ערב ובקר בכל יוטתמיד אומרים פעמים
באהבה : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד

מוסף

קלב

אחד : הוא אלהינו הוא אבינו הוא סלכנו הוא
מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו שנית וישמיענו
ברחמיו לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם
אחרית בראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם : ובדברי קדשה כתוב לאמר ימלך יהוה
לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה :
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה : ברוך אתה יהוה האל הקדוש :
אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת :

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה שבתות למנוחה
ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

לסכת את יום השבת הזה

לפסח את יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא

קדש הזה זמן חרותנו

לשבעות את יום חג השבועות הזה את יום טוב מקרא

קדש הזה זמן מתן תורתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גרינו

מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין

אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחות לפניך בבית

בהירתך בנה הדרך בבית הגדול והקדוש

שנקרא שמך עלו מפני היר שגשתלחה במקדשך :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך

רחמן שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמיך

הרבים

הרבים ותבנהו ומהרה ותגדל כבודו יאבינו
מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזרנו מבין
הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יהוה
אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלם עיר מקדשך
בשמחת עולם אנא אלהינו ושם נעשה לפניך
את קרבנות האבותינו תמידין כסדרן ומוספין
בהלכתן את מוסף

יום השבת הזה ו

את יום חג המצות

את יום חג השבועות

הזה את יום טוב מקרא קדש הזה נעשה ונקריב
לפניך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
משה עבדך:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה עלינו ברמון
רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך בני בירתך
כבתחלה כונן בית מקדשך על פכוננו הראנו
בבנינו שמחנו בתקוננו והשב שכנתך לתוכו
והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרים
והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך בשלש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה
ככתוב בתורה שלוש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה
את פני יהוה ריקם איש כמתנת ידו כברכת יהוה
אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו

והשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
בשמחה ובשלום כאשר רצית ואמרת
לברכנו בן תברכנו סלה קדשנו במצותיך שים
הלקנו בתורתך שבענו מטובך שמח נפשנו בישועתך
וטחר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו
באהבה וברצון בשמחה ובששון שכתוב ומועדי קדשך
וישמח בך כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה מקדש השבת וישראל והזמנים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך ואתה ברחמיה הרבים
תחפון בנו ותרצנו ותחוננו עינינו בשונך לציון
ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכנתו לציון:

מודים דרכנו

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה המרחם כי לא חמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו
ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב הא
שועתנו ועזרתנו סלה הא הטוב ברוך אתה יהוה
הטוב

הטוב

השוב שמך ולך נאה להודות :

כשחזור שליח צבור העמידה אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשוולשת
בתורה: הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיך כאמור יברכה
יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא
יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם: ע"כ

שים שלום טובה וברכה. תיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
בלנו יחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה
אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה
ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
ולברך את כל עמך ישראל ברוב עו ושלום: ברוך
אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
ונואלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה:
ולמקללי נפשי רדום. ונפשי בעפר לכל
תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תדרוך
נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך. עשה למען
ימיך. עשה למען תורתך. עשה למען קדושתך.
למען יחלצון ידיריך. הושיעה ימיך וענני. יהי
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
עשה שלום בפרומי. הוא ברחמי. יעשה שלום
עלינו. ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ואמר

ולומר סמון קדיש פתקבל

אין כאלהינו. אין כאדוננו. אין כמלכנו. אין
כמושיענו: מי כאלהינו. מי כאדוננו. מי
כמלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה
לאדוננו. נודה למלכנו נודה למושיענו. ברוך
אלינו. ברוך אדוננו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו
אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדוננו. אתה הוא
מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה תושיענו. אתה
תקום. תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:
ואח"ך אומרים פ' הקטרת ותנא דכי אליהו: קדיש על ישראל. ועליו
לשכח כמו שכתוב בערכית. והולכים לכתיבה לשלום:

תפלת מנחה

למנצח על הגתית לבני קרה מזמור. מרה ידירות
משכנותיך יהוה צבאות: נכספה וגם כלתה
נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי:
גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שרתה
אפרוחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי:
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם
עו לו כך מסלות בלבבם: עוברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה: ילכו מחיל
אל חיל יראה א' אהים בציון: יהוה אהים צבאות
שמעה תפילתי האוינה אהי יעקב סלה: מגננו ראה
אהים והבט פני משיחה: כי טוב יום בחצריך מאף
בחרתי הסתופף בבית אהי מדור באהלי רשע: כי
שמש ומגן יהוה אהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע
טוב להולכים בתמים: יהוה צבאות אשרי אדם

בוטח

במצותיו וצונו על ספירת העמר

היום יום אחד לעמר: הרהמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה במתרה בימינו:

למנוצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרבה

בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר

ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו:

יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:

וזמר כך אמורים כבאת ישראל ממצרים. וזמר הסון קדש יסא סלקא רכא. ועלינו לשבח ויבדל:

יום שני של פסח

מתפללין כמו כיום ראשון. ובזמרין סלל. ומוציאין שני ספרי תורה וקורין כראשון בפרשת אמור חמשה בכרי אס חל כבאר מימי השכוב. אכל אס חל כשכת קורין שכפה וזו היא הקריאה.

תורא

וידבר יהוה אל משה לאמר: שור אויב כשב אויב עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו

ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: ושור אוישה אתו ואת בניו לא תשחטו ביום אחד:

וכי תזבחן זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחן: ביום ההוא יאכל לא תותירו פגמונו עד בקר אני יהוה:

ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל

אני יהוה מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

פ

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אלי בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה

וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכת לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם: פ

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום להדש הזה

חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים

ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אלי בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר לפני יהוה

לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתי לעלה ליהוה: ומנחתו שני עשרנים סלה כלולה בשמן

אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו יין רביעית דהין: ורחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הכיאתם את קרבן אלהיכם תקת עולם לדורותיכם

בכל משבתיכם: ס וספרתם לכם ממהרת השבת מיום הכיאתם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: עד ממהרת השבת השביעית

תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: ממושבותיכם

ממושבותיכם

קריאה ליום שני

ממי שבת ילכם תביאו להם תנופה שמים שני עשרנים
 סלת תהינה חמץ תאפינה בפורים ליהוה והקרבתם
 על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן
 בקר אחד ואלים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
 ונסכים אשה ריח ניחח ליהוה : ועשירם שעיר
 עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 שלמים : והניף הכהן אתם על להם הנכרים
 תנופה לפני יהוה ערשני כבשים קדש יהיו ליהוה
 לכהן : וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
 מושבתים לדרתיכם : ובקצרכם את קציר ארצכם
 לא תכלה פאת ערף בקצור ולקט קצירך לא תלקט
 לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם : פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
 שבתון זכרון תרועה מקרא קדש : כל מלאכת
 עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה : ס וידבר
 יהוה אל משה לאמר : אך בעשור לחדש השביעי
 הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
 את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה : וכל מלאכה
 לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר
 עליכם לפני יהוה אלהיכם : כי כל הנפש אשר לא
 הענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה : וכל הנפש
 אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי
 את הנפש ההוא מקרב עמה : כל מלאכה לא תעשו
 חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם : שבת שבתון
 הוא לכם וענתם את נפשתיכם בתשעה לחדש
 בערב

ברוך
 דה
 ברו
 כרו
 יח
 מ
 ת
 ש
 ו
 יע
 אר
 רב

קריאה ליום שני

קלו

בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם : פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 לאמר בהמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
 הסכות שבעת ימים ליהוה : ביום הראשון מקרא
 קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : שבעת ימים
 תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה
 לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : אלה מועדי יהוה אשר תקראו
 אתם מקראי קדש לחקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
 זבח ונסכים דבר יום ביומו : מלבד שבתת יהוה
 ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
 נדבתיכם אשר תתנו ליהוה : אך בהמשה עשר יום
 לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו
 את חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
 השמיני שבתון : ולקחתם לכם ביום הראשון פרי
 עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים : וחגתם
 אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו : בסכת תשבו
 שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת : למען
 ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל
 בחוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם :
 וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל :

ואומר כחון קדים לעילא וקורא המפטי כספר שני כמו אתמול ואומר כחון
 קדים לעילא והמפטי מכך קודם הפטרה כמו שכתוב ביום ראשון :
 הפטרה ליום שני של פסח
 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם
 ויעל

יעל המלך בית יהודה וכל איש יהודה וכל ישיבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהיה : ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת ערותיו ואת חקותיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם בבדירת : ויצו הכהן את הלוקייהו הכהן הגדול ואת כהני המזבח ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל וראשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל : והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בכמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים : ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וירק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם : ויתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה : ויבא את כל רבניהם מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מנבע עד באר שבע ונתן את במות השערים אשר פתח שערי יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר : אך לא יערו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם יאכלו מצות בתוך אחיהם : ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב

על

על ספר הברית הזה : כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל מי מלכי ישראל ומלכי יהודה : כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם : וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה : וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא יקם כמהו : ויאלצו וכו' ומכרך המפטיר אחרים ומכרך החון למלך ולקסל ואומרים אשתי ומחזירים הספרים למקומן ואומר החון חכי קריט כמו שכתוב ביום א' ומתפללים הכבוד תפלת מוסף כמו אתמול וחזור שליח כבוד המוסף ובומרים כמו אתמול :

במנחה מתפללין כמו אתמול

לחול המועד של פסח

מתפללין ערבית כמו בחול אלא שאומר אתה חונכתו ברכנו ויעלה ויבא ואחר קריט תתקבל סופרים את העומר ואומרים שני ימים לעומר וכן מוסיף והולך עד שתגיע לשבעה ימים ואז יאמר היום שבעה ימים שהם שבעה אחר וביים שמיני יאמר היום שמונה ימים שהם שבעה אחר וביים שמיני יאמר היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות ועל דרך זה תאמר היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות

יום

שלישי מתפללין בימי החול ואומר יעלה ויבא וקורין הסלל כדילוב וכן כל שאר הימים עד סוף החג ומזיזין שני ספרי תורה ככל יום וקורין כראשונה ג' גברי :

קדש

וידבר יהוה אל משה לאמר : קדש לי כל בכור

פטר

קריאה ליום א' של חול המועד

פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה
היום : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד
הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום
אתם יצאים בחדש האביב : והיה כייבאך יהוד
אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחני ויהיבוס
אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש
ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה : שבעת ימים
תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה : מצות יאכל
את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה
לך שאר בכל גבלך : והגדת לבנך ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים :
והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען
תהיה תורת יהוה כפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה
ממצרים : ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים
ימימה :

והיה כייבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע
לך ולאבותיך ונתנה לך : והעברת כל פטר רחם
ליהוה וכל פטר ישגור בהמה אשר יהיה לך הזכרים
ליהוה : וכל פטר חמר תפדה בשה ואס לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בכניך תפדה : והיה כיי
ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו
בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים : והיו
כיי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור
בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה עלי
כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור
בני אפדה : והיה לאות על ירכה ולמוספת בין עיניך
כי

קריאה ליום א' של חוהמ קלה

כי בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים : ולא יאמר קדיש
והרביעי קורא בספר שני

והקרכתם אשה ועלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם :
ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשת עשרנים לפר ושני
עשרנים לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש
האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה
ונסכו : וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו :

ואומר החון חני קדיש - ואומר אטרי וכל לנין - ומחורין הספרים למקומן
ואומרים קדיש לעילא ומתפללין מוסף כמו כיום טוב ובמקום את יום טוב
מקרא קדש אומרי את יום מקרא קדש ואומר החון קדיש תתקבל ומומר
יאמרו גאוליה' וקדיש. ואין כאלהינו ופטוס הקטורת וקדיש וכרכו
וכסדר הזה מתפללין בכל יום :

קריאה ליום שני של חול המועד

בכספא

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך : אם
חבל תחבל שלמת רעה עד בא השמש תשיבנו לו :
כי הוא כסורו לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב
והיה כיי צעק אלי ושמעתי כיי חנון אני : ס
אלהים לא תקלל וגשיא בעמך לא תאר : מלאכתך
ודמעה לא תאחר בכור בניה תתן לי : כן תעשה
לשרך לצאנה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום
לו א 86 השמיני

קריאה ליום ב' של חוהמ

השמיני תתנול: ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשרה
טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו: ס
לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות
עד חמס: לא תהיה אהרי רבים לרעת ולא תענה
על רב לנמת אהרי רבים להסת: ודל לא תהדר
ברבו: ס כי תפגע שור איבה או חמרו תעה
דשב תשיבנו לו: ס כי תראה חמור שנאך
רבץ תחרת משאו והדלת מעוב לו עוב תעוב
עמו: ס לא תטה משפט אינה ברבו: מדבר
שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרוג כי לא יצדיק
רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם
את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושני
שנים תזרע את ארצה ואספת את תבואתה:
והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אבני עמך
ויחרם תאכל חית השדה בן תעשה לכרמך לזיתך:
ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשב
למען ינוח שורך והמרק ונפש בן אמתך והגר:
ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא ישמע עלי פיה: שלש רגלים
תחג לי בשנה: את חג המצות תשמד שבעת
ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד הדש האביב
כי יבו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג
הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף
בצאת השנה באסף את מעשיך מן השדה: שלש
פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה:
לא תזבח על המז דם זבחי ולא ילין תלכתני עד

בקר

קריאה ליום ב' של חוהמ

בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
וסרכיני קורא כספר שמי כמו אתמול:

קריאה ליום שלישי של חול המועד

פסל

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני להח אבנים
כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה
נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם
על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל
ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול
ההר ההוא: ופסל שני להח אבנים כראשנים ושכם
משה בבקר ועל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו
ויקח בידו שני להח אבנים: וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה
על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד: עון אבות על
בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימחר
משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אסנא מצאתי
חן בעיניך אדני ילך נא אלני בקרבנו כי עם קשה
ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה
נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים
וראה כל העם אשר אתה בקרבנו את מעשה יהוה
כי יזכרא הוא אשר אני עשה עמך: שמך לך אית

אשר

קריאה ליום ג' של הו"ה

אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסים : השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך : פי אתמוזחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון : פי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא : פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם ונכחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחיו ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את בניך אחרי אלהיהן : אלהי מסכה לא תעשה לך : אתיחג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריכם : ששת ימים תעבד וכיום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת : וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שרש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני הארון יהוה אלהי ישראל : כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו :

וקריאתי קורא בספר פני כמו אתמול

וידבר

קריאה ליום רביעי של חול המועד קמא

במדברא

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר : ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו : בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו כמעדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו : וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח : ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההמה יאי אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל : ויאמר אלהים משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדלתכם ועשה פסח ליהוה : בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו ער מצות ומדרים יאכלהו : לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו : והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה והדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא : וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו

קריאה ליום ד של הו"המ

ובמשפטו בן יעשה חקיה אחת יהיה לכם ולגור
ולאזרח הארץ :

והרכיבי קורא כמו אתמול :

שבת של חול המועד של פסח

מתפללין כמו בשבת ואומרים סלל כדילוג ומצואין שני ספרי תורה וקורין
אכעה גברי כפרסה זו :

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל
את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר
ת"לח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת
חן בעיני ועתה אסנא מצאתי חן בעיניך הודיעני
נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה
כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני ילכו והנחתני לך :
ויאמר אליו אסאין פניך הלכים אל תעלנו מזה :
ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה :

פ

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם :
ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר אני אעביר כל
טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך והנתי את
אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא
תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי :
ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיה
בעבר כבדי ושמתך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך
עד עברי : והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני
לא יראו :

פ

ויאמר

קריאה לשבת וחול המועד קמב

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשנים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו
על הלוחות הראשנים אשר שברת : והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש לא ירא בכל
ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא :
ויפסל שני לוחות אבנים כראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
שני לוחות אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם
ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום והנון ארך אפים ורב חסד
ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני
בנים על שלשים ועל רבעים : וימהר משה ויקד
ארצה וישתחו : ויאמר אסנא מצאתי חן בעיניך
אדני יקנא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר
לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא
אשר אני עשה עמך : שמר לך את אשר אנכי מצוך
היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי
והפרזי והחוי והיבוסים : השמר לך פן תכרת ברית
לישב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך : כי את מובחתם תחצון ואת מצבתם
תשברון ואת אשריו תכרתון : כי לא תשתחוה לא
אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא : פן תכרת
ברית

קריאה לשבת וחול המועד

ברית ליושב הארץ וזנוי אחרי אלהיהם וזכוהו
לאלהיהם וקרא לה ואכלת מוכחו : ולקחת מבנתיו
לבניך וזנוי בנתיו אחרי אלהיהן וזנוי את בניך אחרי
אלהיהן : אלהי מסכה לא תעשה לך : את הג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך
למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים :
כל פטר רחם לי וכלי מקנה תזכר פטר שור ושה :
ופטר חמור תפדה כשה ואם לא תפדה וערפתו כל
בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם : ששת ימים
תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת :
וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
תקופת השנה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון יהוה אלהי ישראל : כי אוריש גוים
מפניך וחרחבתי את גבולך ולא יהמר איש את
ארצה בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש
פעמים בשנה : לא תשחט על חמץ דם זבחי
ולא ילין לבקר זבח חג הפסח : ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו :

ואומר החן קדיש לעילא והמפטיר קורא בספר שני והקרכתם כמו בשאר
הימים של חול המועד ומכרך ברכות הספירה לפניהם כמ"ס כיון ראשון
ואומר הספירה זאת :

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם : כצאן
קדשים כצאן ירושלים במועדיה בן תהיינה הערים
החרבות מלאות צאן אדם וירעו כי אני יהוה :
ושמתילין כאן :

היתה

הפטרה לשבת וחול המועד קמג

היתה עלי יד יהוה ויביאני ברוח יהוה ויניחני בתוך
הבקעה והיא מלאה עצמות : והעבירני
עליהם סביב סביב והנה רכות מאד על פני
הבקעה והנה יבשות מאד : ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה
ידעת : ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת
אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה : כה
אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
בכם רוח וחיים : ונתתי עליכם גידים והעלתי
עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח
וחיים וידעתם כי אני יהוה : ונבאתי כאשר צויתי
ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם
אל עצמו : וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה
ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם : ויאמר
אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל
הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באו
הרוח ופתי בהרוגים האלה ויחיו : והנבאתי כאשר
צויתי ותבא בהם חרות ויחיו ויעמדו על רגליהם
חיל גדול מאד מאד : ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל לבית ישראל המה הנה אמרים יבשו
עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו : לכן הנבא
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פרתח
את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
והנבאתי אתכם אל אדמת ישראל : וידעתם כי אני
יהוה כפתתי את קברותיכם ובה עלותי ארצכם
מקברותיכם עמי : ונתתי רוחי בכם וחיים והנחתי
אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
ועשיתי

הפטרה לשבת חול המועד

ועשיתי נאם יהוה : נואלנו וכו'

ומכך לאחריה ומכך החן למלך ולקבל ואומרים אשרי ומחזירין הספרי
למקומן : ואומר החן קדיש לעיל א' ואומרים מוסף כמו כיום טוב וכו'
שאומרים את יום מקרא קדש הוה . וכחזרת המוסף אומר שליח כבוד כתת
וכרכת כסנים קודם שיש שלום ובומרים כשאר שבתות .

כלני יום טוב האחרונות מתפללין ערכית כמו בראשונות אלא שאין
אומרים הלל . וכשמקדש על היין אין אומרי זמן .
כיום שכועי של פסח והוא יום טוב מסדר התפלה כשני ימים טובים
ראשונים אלא שקורין ההלל כדילוג ומזכירין שני ספרי תורה
וקורין כספר ראשון ה' בכרי ואם חל בשבת קורין בו שבעה כפרסת ואת:

ויהי בשלח פרעה את העם וי... אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
פנינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה
ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי
מזה אתכם : ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה
המדבר : ויהודה הלך לפניו ימים בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה : לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש
לילה לפני העם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
וישבו ויחצו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני
בעל צפן נכחו תחנו על הים : ואמר פרעה לבני
ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : וחזקתי
את לב פרעה ודרך אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל
חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ועשו כן : ויגד למלך
מצרים

קריאה ליום שביעי קמד

מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל
העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו : ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח
שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על
כלו : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה : וירדפו
מצרים אחריהם וישינו אותם הננים על הים כל יום
רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירות לפני בעל
צפן : ופרשיו חילו וישינו בני ישראל את עיניהם
והנה מצרים אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני
ישראל אל יהוה : ויאמר אל משה המבלי אין
קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת
עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר הדל סמנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים משרתנו
במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר
ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד
עד עולם : יהוה ילחם לכם ואתם תחרשו :

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו : ואתה הרים את מסך ונסה את ידך
על הים ובקעתו ויבאו בני ישראל בתוך הים כי בשה:
ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו
מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים החלק לפני מחנה
שאל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד

קריאה ליום שביעי

ויעמד מאחריהם : ויבא בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא יקרב זה אל זה כל הלילה : ויט משה את ידו
על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים : ויבאו
בני ישראל פתוח הים ביבשה והמים להם חומה
מימינם ומשמאלם : וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים : ויהי
באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מהנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים : ויסר את
אפן מרכבתיו וינהגו בכלבדת ויאמר מצרים אנוסה
מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים : פ
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו
המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו : ויט משה
את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיחוו
אמצרים נמים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך
הים : וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר
בהם עד אחד : ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם : וישע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מן על שפת הים : וירא
ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים
ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
עבדו

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה
גאה

הפטרה ליום שביעי קמה

גאה סוס ורכבו רמה בים : עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארמנותי : יהוה איש מלחמה יהוה
ישמו : מרפכת פרעה והילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו במצולת
כמו אבן : מינה יהוה נאדרי בכח מינה
יהוה תרעין אויב : וברב גאונה תהרס
קמיה תשלה חרנה יאכלמו בקש : וברוח
אפיה נערמ מים נצבו כמו גר
נולים קפאו תהמת בלבים : אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי ארוק חרבי תורישמו ידי : נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעפרת במים
אדירים : מיכמכה באם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא : נטית מינה תבלעמו ארץ : נחית
כחסדך עסיו נאלת נהלת בענף אלנוה
קדשך : שמעו עמים רגזון חיל
אחו ישבי פלשת : או נבהלו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמו
כל ישבי כנען : תפל עליהם אמתה
ופחד בגלל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עדי עבר עסיו
קנית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך : יהוה ימלך לעלם ועד : כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
את

פרוך
דה
ברו
ברו
יחי
מו
מ
ח
ש
ו
עו
אר
רב

א

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

קריאה ליום שביעי

אתמי היסובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

ותקף מרים הנביאה אחות אהרן אתהתף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת : ותען להם מרים שירו ליהוה כי נגאה נאה סוס ורכבו רמה בים : ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרתה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : וילנו העם על משה לאמר מה נשתה : ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו : ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך ותישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו ושמת כל חקיו בל תחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאד :

ואמר החזן קריס לפילא והמפטיר קורא כסדר סני כמו אחרון ואומר החזן קריס לפילא . והמפטיר אומר הפטרה ומכך לפניו וזו היא הפטרה .

ורבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל אויביו ומכף שאור : ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי ליהוה : ויהי צורי אחסהכו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משיעי מחמס תשיעני : מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושעי : כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני : חבלי שאול סבני קדמני מקשימות :

בצר

הפטרה ליום שביעי

בצר לי אקרא יהוה ואלי אקרא וישמע

מהיכלו קולי ושוועתי באוניו : ויתגעש

ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו

כי חרה לו : עלה עשן באפו ואש

מפיו תאכל נחלים בערו ממנו : ויס שמים

וירד וערפל תחת רגליו : וירכב על

כרוב ויעף וירא על כנפי רוח : וישת חשך

סביבותיו סכות חשרת מים עבי שחקים :

מנגה נגדו בערו נחלי אש : ירעם מן שמים

יהוה ועליון יתן קולו : וישלח הצים

ויפצם ברק ויהם : ויראו אפיקי ים יגלו

מוסדות תבל בנערות יהוה מנשמת

רוח אפו : ישלח ממרום יקחני ימשני ממים

רבים : יצילני מאיבי עז משנאי

כי אמצו ממני : יקדמני ביום אידי ויהי יהוה

משען לי : ויצא למרחב אתי יחלצני

כי חפץ בי : וגמלני יהוה בצדקתי כבר ידי

ישב לי : כי שמרתי דרכי יהוה ולא

רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו לנגדי

וחקתיו לא אסור ממנה : ואהיה

תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי

בצדקתי כבר לנגד עיניו : עפ חסיד

תהפסד עם גבור תמים תתמט : עם נבך תתבר

ועם עקש תתפל : ואת עם עני

תושיע ועניך על רמים תשפיל : כי אתה נר

יהוה ויהוה יגיה חשבי : כי בכה

ארוץ גדוד באלהי אדלג שור : היא תמים

דרכו

הפטרה ליום שביעי

דרבנא אמרת יהוה צרופה מגן הוא
 לכל החיים צו: כי מי
 צור מבלערי אלהינו: האל מעוני
 חיל ויתר תמים דרכי: משוה רגלי באילות ועל
 במתי יעמידני: מלמד ידי למלחמה
 ונתת קשת נחושה
 ישעך וענתך תרבני: תרחיב צערי
 תחתני ולא מערו
 קרסלי: ארדפה איבי
 ואשמידם ולא אשוב עד כלתם:
 ואכלם ואמחצם ולא
 יקומון ויפלו תחת רגלי:
 ותורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני:
 ואיבי תתה לי ערף
 משנאי ואצמיתם: ישעך
 ואין משיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם
 בעפר ארץ כטיט
 חוצית ארקם ארקעם:
 ותפלטי מריבי עמי תשמרני לראש גוים
 עם לא ידעתי יעבדני:
 בני נכר יתכחשו לי
 לשמוע און ישמעו לי: בני נכר יבלו
 ויחגרו ממסגרותם:
 חי יהוה וברוך צורי
 וירם אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת
 לי ומריר עמים תחתני:
 ומוציאי מאיבי ומקמי
 ותרוממי מאיש חמסים תצילני: על כן
 אירך יהוה בגוים
 ולשמוך אומד: מגדול
 ישועות מלכו ועשה חסד
 למשיחו לדוד
 ולרעו עד עולם:

באלכו וכו' ומכך המפטור הכנסות כמו שכתוב ביום ראשון של פסח
 ומכך הסון למלך ולקהל. ואומרים אשרי ומחוייבין הספרים למקומן.
 ואומר הסון חזי קדיש. ומתפללים הכבוד תפלת מוסף כמו ביום ראשון
 ומור

קריאה ליום שמיני קמו

ומור שליח כבוד המוסף ובמרים כמו ביום ראשון
 ומתפללין כמו ביום ראשון של פסח וקודם המנחה יש
 במונחים לקרות שיר השירים חזיו ביום שביעי של פסח
 וחזיו ביום שמיני. והרי הוא תמוך ביום שמיני.

יום שביעי של פסח

מתפללין כמו אתמול. ומזוואין שני ספרי תורה וקורין כאלו חמשה
 גברי ככל הכבוד. ואם חל בשבת מתחילין מן עשר תעשר
 וקורין שבעה גברי.

עשר תעשר את כל תבואת זרעך הוציא השדה
 שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנה תירייה
 ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה
 את יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך
 כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יכרכך יהוה אלהיך:
 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלויהך בו: ונתתה הכסף בכל
 אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן וביון ובשכר ובכל
 אשר תשאלה נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך
 ושמת אתה וביתך: ותלוי אשר בשעריך לא
 תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: ס מקצהו
 שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
 ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק
 ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
 ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
 ידך אשר תעשה: ס מקץ שבע שנים תעשה
 שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו

מועד צאתך ממצרים : ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך :
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה : ס שבעה שבעת
תספור לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה
שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסרת
גדבת ירך אשר נתן כאשר יברכה יהוה אלהיך :
ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם : וזכרת כי עבד היית כמצרים ושמרת
ועשית את החקים האלה : פ

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באסוף מנורה
ומיקבך : ושמחת בחוגך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל הבאותך ובכל
מעשה ידך והיית אך שמח : שלוש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות
ולא יראה את פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך :

ואומר סחון קרית לעילא וקורא הספסור בספר סיני כמו אתמול ואומר
סחון קרית לעילא והספסור אומר הספסור זאת ומכך לפניה .

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בת ציון גבעת
ירושלם : הנה האדון יהוה צבאות מסעף
פארה במערצה ורמי תקומה גדעים והגבהים ישפלו :

ונקף

ונקף סככי הער כברזל והלבנון באדיר יפול : ויצא
הער מנוע ישי ונצר משרשו יפרה : ונחה עליו רוח
יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
ויראת יהוה : והריחו כיראת יהוה ולא למראה עיניו
ישפט ולא למשמע אזניו יוכיח : ושפט בצדק דלים
והוכיח במישור לעגו ארץ והפה ארץ בשבט פיו
וברוח שפתיו ימית רשע : והיה צדק אזור מתניו
והאמונה אזור חלציו : וגר זאב עס כבש ונמר עס
נדי ירכץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג כם :
ופרה ודב תרענה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר
יאכל חבן : ושעשע יונק על חר פתו ועל מאורת
צפעו נמול ידו הדח : לא ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים
מכסים : והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס
עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו כבוד : והיה
ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרום ומכוש
ומעלים ומשנער ומחמת ומא"י הים : ונשא נס לגוים
ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה קבץ מארבע
כנפות הארץ : וסרה קנאת אפרים ועזרי יהודה
יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר
את אפרים : ועפו ככתף פלשתים ימה יחדו יבזו
את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
משמעתם : והחורים יהוה את לשון ים מצרים והניף
ידו על הנחר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים : והיתה מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים

אבא
ב
פי
שנת
גאבה
לראש
זכר
למר

ברוך
ירח
מז
ש
זו
אר
רב

על־משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתו
ולא מצאתיו ואקומה נא ואסובבה בעיר בשוקי
זכרהבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתו
ולא מצאתיו : מצאתי השמרים הסכבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם : כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחותי ולא ארפנו עד
שהביאתי אל־בית אמי ואל־חדר הורתי : השבעתי
אתכם בנות ירושלה בצבאות או באילות השדה אם־
תעירו ואם־תעוררו את־האהבה עד שתהפץ : מי
זאת עלה מן־המדבר כתימרת עשן מקטרת מר ולבונה
מכל אבקת ריחל : הנה מסתו שלשרמה ששים גברים
סביב לה מגברי ישראל : כלם אחו חרב מרמדי
מלחמה איש הרבו על־ירכו מפחד בלילות : אפריון
עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה
כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה
מבנות ירושלה : צאינה וראינה בנות ציון במלך
שלמה בעטרה שעטרה־לו אמו ביום התתתו וביום
שמחת לבו :

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העוים שגלשו מהר גלעד : שניך
כעדר הקצובות שעלו מן־הרחה שבלם מתאימות
ושכלה אין בהם : כחוט השני שפתותיך ומדברך
נאוה כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל
דויד צנאריך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל
שלטי הנבורים : שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה
הרעים בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים
אלך לי אל־הר המזר ואל־גבעת הלבונה : בלך יפה
רעיתי

רעיתי ומום אין כך : אתי מלבנון כלה אתי מלבנון
תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון
ממענות אריות מהררי נמרים : לבבתני אחתי כלה
לבבתני באחד מעיניך באחת ענק כצורניך : מה
יפו דדיך אחתי כלה מה־טבו דדיך מיין וריח שמניך
מכל־בשמים : נפרת הטפנה שפתותיך כלה דבש
וחלב החת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון : גן
נעול אחתי כלה גלי נעול מעין ההום : שלחך
פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם־נרדים :
גודי וכרם קנה וקנמון עם כל־עצי לבונה מר
ואהלות עם כל־ראשי בשמים : מעין גנים באר מים
חיים וגולים מן־לבנון : עורי צפון וכואי תימן הפיהו
גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו :
באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם־בשמי אכרתי
ערי עם־דבשי שתיתי יוני עם־חלבי אכלו רעים
שתו ושכרו דודים :

הצי הספר

אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי־לי אחתי
רעיתי יונתי תפתי שראשי נמלא־טר קוצותי
רסיסי לילה : פשטתי את־כתנתי איכבה אלבשנה
רקצתי את־רגלי איכבה אטנפם : דודי שלח ידומך
החור ומעי המו עליו : קמתי אני לפתח לדודי וירי
נטפתי־מזר ואצבעתי מזר עבר על כפות המנעול :
פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני :
מצאתי השמרים הסכבים בעיר הכוני פצעוני נשאו
טל א 99 את

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

קריאה ליום א' של שבועות קנו
 שהיה ביום השלישי בהית הפקרויה קלת וברקום
 וענן כבד על ההר וקל שפר הזק מאד ויחרד כל
 העם אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת
 האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר
 סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל
 עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד : והי קול
 השפר הוֹרֵךְ והזק מאד משה ידבר והאלהים יענו
 בקול : וירד יהוה על ההר סיני אל ראש ההר ויקרא
 יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יהוה
 אל משה רד הער בעם פניהם ואל יהוה לראות
 ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנגשים אל יהוה
 יתקדשו פני פרץ בהם יהוה : ויאמר משה אל יהוה
 לא יוכל העם לעלות אל ההר סיני כי אתה העדתה
 בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר אליו
 יהוה לך רד ועליו אתה ואתה עמך והכהנים
 והעם אל יהרסו לצאת אל יהוה פני פרץ בם : וירד
 משה אל העם ויאמר להם : ׀ וידבר אלהים
 את כל הדברים האלה לאמר : ׀ אנכי
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
 ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
 לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי
 יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על
 שלשים ועל רבעים לשנתי ועשה חסד לאלמים
 לאהבי ולשמרי מצותי : ׀ לא תשא
 את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקח יהוה את
 אשר

מדבר סיני : ויסעו מרנן ליום א' של שבועות קנו
 סיני ויחננו במדבר ויום ששי ישרה נגד
 ויבנה עלה קדוש ויקרא לנו יע מן ההר כא
 כי תשמעו לפי עקוב ותגד לבני ישראל : ׀
 ויאמרו ישראל לעשית לעשותי למצרים ויאמרו אתכם
 על פני נשרי : ואמא אתכם אלי : ועתה
 אל שמעו תשמעו בקול נשמרתם חזק
 והייתם ל סגלה מכל העמים כי ל סגל
 הארץ : ויתם תקיני ל ממלכת כנעל וגו
 קדוש מלך הדברים אשר תדבר אל בני
 ישראל : ויבא משה ויקרא לוקני העם ויעל
 לכבוד את כל הדברים אשר תדבר אל
 סגלו וי : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר ידבר
 יי נשמע וישקו וישק את רבני העם אל יי : ויאמר
 יי אל כל בני חזקי בזה אל העם בעבור
 יאלה העם בדברי עמי וגם סר ויחננו למולד עשר
 חת וימי העם אל יי ויאמר ה' אלך לו אל העם
 וקדשתם ביום ויום ובנסו ואלתם : ויהי נבולס ליום
 סגל ויבנה את העם ידו ל לעם כל העם עלה
 עליו ויעשו את העם קניני לוקני ושמעו לכם
 לא תמנו סגל וקדשו כל הבנה כר סגל ושמעו
 ויבנה את העם ידו ל לעם כל העם עלה
 סגל ויבנה את העם ידו ל לעם כל העם עלה
 סגל ויבנה את העם ידו ל לעם כל העם עלה

אבא
 ב
 ל פי
 שמע
 חאבה
 הראש
 جزيرة
 المر

ברוך
 ברו
 ברו
 וחי
 מו
 מ
 ש
 וחי
 ועו
 אר
 רב

רשות לאזהרות

באזני המוני דבר כסני הלא אני יואין עוד אזנים :
נטוש זר ופסלו וצא תאמר לו היעשה לו אדם אלהים :
את שם האל לשוא א תוא כי על כל א גדול אלהים :
לכבוד שבת רוצה נא בהבת פי בו שבת ויכל אלהים :
ענג אומנים בטוב מעדנים ותאחיק שנים לפני אלהים :
זרה שופכי דם וא תהי בסודם כי האדם בצלם אלהים :
רחק זמה וחמה ומאזני מרמה פן באף וחמה :
פקוד אלהים :
ברעה לא תענה שוא כמתאנה כי שש שנא יי אלהים :
קניין אה לאת המוד גם לא תתאו אשר לו נתן אלהים :
והעם חררו ותמהו ופחדו וינידו פועל אלהים :
דברו בכושר נדיבי וישר ועשה כל אשר צוה אלהים :
המוני עם זו בדת אל שמחו עליו ואמרו לכו חזו :
מפעלות אלהים :
חי גואנו זקוף ירינו וחיש הראנו בישע אלהים קי :

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

שמור לבי מענה היה במאר נענה ירא הא ומנה :
דבריו ה צרים :
והוא יסלח אשמה והוא ירבה עצמה והוא יחיה :
חכמה להבין נמהרים :
אספר תושיות מתוקות לפי ת ואציב תלפיות :
לישר העוכרים :
ואזכיר מצות עשה בדת מעוז ומחסה ועלם :
יכפה מגלה נסתרים :
שמונה וארבעים ומאותים נסועים כמו גמולות :
תקועים במספר איברים :

קנט הזהרות
בסני נודעו ומרום נשמעו ויחדיו הטבעו בתוף :
עשרת דברים :
אשר התוו התוות בתיבור נשתוות במספר :
המצות ובהם נאמרים :
ורמושיעה ורמודיעה עד אשר לרעה נרחנם :
נחקרים :
והרעים אל דעות בקול הפליא זועות מקפץ על :
גבעות מדלג על הרים :
זעת קרא אותם רעדה אהותם ויצאה נשמתם :
ברתת ושברים :
הוריד פל אידיו לעמו ועבדיו והשיב בחסדיו :
נשמות לפגרים :
אני הוצאתיך אני הזהרתך אני הברכתך בדרך :
מישרים :
ליחד אל איום שתי פעמים ביום להתפלל יום יום :
ערכים ושחרים :
לעבדו ולאחבו בלב ולדבקה בו ולתמוך בנתיבו :
פעמים ואשורים :
לקדש תעצמו ליראה מועמו להשבע בשמו :
בלי שוא ושקרים :
ליצדק דינהו ולרדוף צדקהו ולשמור דתהו :
ולעשות מאמרים :
דבריו שים מרפא עלי לב גם על פה וכתבם על :
ספי מוזות ושערים :
מאת הנגמרים :
ומכרכות תצמיד :
מאת הנגמרים :

ובכנעני תרדה ותמול

הזהרות

ותמול בכשרים :
 ותפדה פטר חמור * והשבת תשמור * וההלל תגמור *
 בימים נספרים :
 ועל כנפי בגדך * גדילים תעשה לך * ותלוה דלונך *
 תפיים בדברים :
 קבע כרפת מזון * באט ובחפזון * ולא תמצא רזון *
 בעינוי כפורים :
 אכזב עני השב * ואתך אל ישב * והגולה תשב *
 ועושיק מסחרים :
 היה לשב עניו * לשכלו ולשניו * ותקום מפניו * ופניו *
 נהדרים :
 ותלמוד ותלמד * והוריק הכבד * ותשיב כמי אבד *
 ותקדיש מבכרים :
 והדלים תרחם * והחולים תשיחם * והאבלים תנחם *
 ותקבור נגזרים :
 ולפתוח ולתת * לאביון יחתת * ולשמיר ולמותרת *
 עמלק ראש צרים :
 לבער מחמצת * בכלה נחרצת * ולשרוף מפלצת *
 גילים ואשרים :
 לענג יום מנוחה * בהשקט ובבטחה * ולחוג ולשמחה *
 ולאהוב הנרים :
 והצדקה לעשות * כפי יד וכמסות * ומשאות ומעמסות *
 להקים ולהרים :
 ותלמיד שעשועים * להדר ולהנעים * ותוכחת רעים *
 ואהבת החברים :
 ותומה וענוה * ויין קדוש וחדוה * ויראת יי *
 הכמים עם הוריה :

ברוך
 ירה
 ברו
 ברו
 יחי
 מז
 מ
 ה
 ה
 א
 ו
 ש
 רב

הזהרות

קס
 וימור נאמנה * לבנים ברננה * ליתום ואלמנה * ולוי *
 עם גרים :
 שמור מעשר עני * וגם מעשר שני * וראשון ושימיני *
 תקדיש בהדרים :
 ומעשר ממעשר * וגם וידוי מעשר * ומבהמה תעשר *
 וראש גז מעדרים :
 וקדשי מתני * וגם מעשר שני * תאכלם במעוני *
 והחלה תרים :
 חזק מק יפוט * ולעד לא תמוט * ובשביעית תשמוט *
 ספיתים ונגזרים :
 ותשמוט משאות * ושכחה עם פאות * בשדה ותבואות *
 ועללות מבצרים :
 אלקט הקציר * ופרט הבציר * עזוב לבלי תציר *
 לדלים נארים :
 ואלימו הבט * בהענק ובהעבט * ותן פן תלבט *
 נרבות ונדרים :
 שמח ואמור האח * בהחיותך האח * והנותר באח *
 יהושלך על אנרים :
 ופגול כי יבאש * ישרף באש * ופסח בצלי אש *
 ומצות ומרורים :
 וראשון ושיביעי * תקדיש בחג ישעי * ומקרא שבועי *
 בכבורי קצירים :
 ויום זכרון תרועה * ויום כפור תועה * וסכה וארבעה *
 צמחים נבחרים :
 ויין בסמדר * ועץ עבות נהדר * ופרי עץ הדר *
 וכפות תמרים :
 ויין קדוש וחדוה * ויראת יי *
 הכמים עם הוריה *
 ויריהו

א small paper slip or label attached to the bottom of the page, containing some illegible text.

הזהרות

במבושי גברים :
 ורין אשת שביה * וחוק פריה ורביה * ותלבושת
 ערה * ונסוך מי קרים :
 וערלה והלולים * ומשנה למושלים * וביומם להשלים *
 שכר הנשכרים :
 ברכות וקללות * ומכס ונחלות * ושיר אבנים גדולות *
 ויובל לדרורים :
 וחציצרות עדה * ומורם מתודה * וטבול יולדה *
 מדמי המקורים :
 ופרה לשריפה * ותזה לתנופה * ומעשר האיפה *
 והתרומה להרים :
 ועיר זר שולחת * למלט משתת * ועם עיר גרחת *
 להחריב ולהחרים :
 ועיר כי תסגר * אבניה תגר * ותת נבלה לגר * או
 מכר לנכרים :
 דמי כופר תשקול * והמסית תסקול * ביען הרים קול *
 לעבדה לאחרים :
 והלם ועד זומם * באחד החרימם * לבלתי ירומם *
 להנבא שקרים :
 ובפרעות תפרע * המוציא שם רע * ואיש זב ומצורע *
 בהזות נטהרים :
 ובזה ירפא * טמא מת או נספה * ומדיח תספה *
 ויראו נשאים :
 וחבל בחמשה * תכסהו בושה * ודם על יבשה *
 תכסה בעפרים :
 והסוטה תשקה * למען תנקה * ועשית מעקה *
 מכמורים :

קסב

הזהרות

וחתן כל שנתו * יהי נקי לביתו * ויאחר מצאתו *
 ולא יעבור דברים :
 וגינף יד רמה * משוח מלחמה * לכל תפול אימה *
 בלב הנחגרים :
 אלה מצותי * ואלה חקותי * ואלה תורותי * תמימים
 וישרים :
 תחיינה מהיר * ותספנה יהיר * והמהיר יזהיר * כזוהר
 המאורים :
 ולגוהר יקרב * בשמרם עקב רב * ובאור הנערב *
 ישרים ומכתירים :

ואומר קדיש וקורין הציו של רות

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש
 מבית לחם יהודה לגור בשדו מואב הווא
 ואשתו ושני בניו : ושם האיש אלימלך ושם אשתו
 נעמי ושם שני בניו * מחלון וכליון אפרתים מבית
 לחם יהודה ויבאו שדו מואב ויהיו שם : וימת אלימלך
 איש נעמי ותשאר היא ושני בניה : וישאו להם נשים
 מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו
 שם כעשר שנים : וימתו גם שניהם מחלון וכליון
 ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה : ותקם היא
 וכלתיה ותשב משדו מואב כי שמעה בשדו מואב
 כיפקד יהוה את עמו לתת להם לחם : ותצא מן
 המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה
 בדרך לשוב אל ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתיה
 כלתיה לכנה שכנה אשה לבית אמה יעש יהודה
 עמכם הסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי : יתן
 יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק

להן ותשאנה קולן ותבכינה : ותאמרנה לה כי אתך
 נשוב לעמך : ותאמר נעמי שכנה בנתי למה תלכנה
 עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים : שכנה
 בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי
 תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים : הלהן
 תשכרנה עד אשר יגדלו הלהן תיגנה לבלתי היות
 לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכס כי יצאה בי יד
 יהוה : ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפיה
 לחמותה ורות דבקה בה : ותאמר הנה שבה יבמתך
 אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך : ותאמר
 רות אל תפגעיי כי לעזבך לשוב מאחריך כי אל
 אשר תלכי אך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך
 אלהי : באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה
 יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך : ותרא
 כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה :
 ותלכנה שתיים עד כנאנה בית לחם וירי כנאנה
 בית לחם ותהם כלהעיר עליהן ותאמרנה הזאת
 נעמי : ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראין
 לי מרא כי המר שדי לי מאד : אני מלאה הלכתי
 וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה
 ענה בי ושדי הרע לי : ותשב נעמי ורות המואבית
 כלתה עמה השכה משדי מואב והמה באו בית לחם
 כהולת קציר שערים : ולנעמי מודע לאישה איש
 גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז : ותאמר
 רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה
 בשבלים אחר אשר אמצאיהן בעיני ותאמר לה לכי
 בתי ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקציר

ברוך
 רוח
 ברו
 ברו
 יחי
 מו
 מ
 ע
 ה
 א
 אר
 רב
 ש

מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלי מלך
 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם
 ויאמרו לו יברכה יהוה : ויאמר בעז לערו הנצב
 על הקצרים למי הנערה הזאת : ויען הנער הנצב
 על הקצרים ויאמר נערה מואבית היא השכה עם
 נעמי משדי מואב : ותאמר אלקטה נא ואספתי
 בעמרים אחרי הקצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר
 וערעתה זה שבתה הבית מעט : ויאמר בעז אל
 רות הלא שמעת בתי אל תלכי ללקוט בשדה אחר
 וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערה : עניך
 בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלא צייתי את
 הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אהכלים ושתיית
 מאשר ישאבון הנערים : ותפל על פניה ותשתחו
 ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי הן בעיניך להכירני
 ואנכי נכריה : ויען בעז ויאמר לה הנד הנד לי כל
 אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
 אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא
 ידעת תמול שלשם : ישלם יהוה פעלך ורתה
 משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת
 לחסות חת כנפיו : ותאמר אמצאיהן בעיניך אלני
 כי נחמתני וכי דברת על לבי שפחתה ואנכי לא אהיה
 כאחת שפחתך : ויאמר לה בעז לעת האכל גשי
 הלם ואכלת מן הלחם וטבלית פתך בהמץ ותשב
 מצד הקצרים ויצבט לך קלי ותאכל ותשב עותהך :
 ותקם ללקט ויצו בעז את נערו לאמר גם כן העמרים
 תלקט ולא תכלימיה : וגם שלת שלו לה מן הצבתים
 ועזבתם ורקטה ולא תגערו בה : ותלקט בשדה עד

הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים :
 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה
 ותוצא ותתן לה את אשר-הותרה משבעה : ותאמר
 לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי
 מכרך ברוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו
 ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעני :
 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב
 חסדו את החיים ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב
 לנו האיש מגאלנו הוא : ותאמר רות המואביה גם
 כידאמר אלי עם-הנערים אשר-לי הדבקין עד אם
 בלו את כל-הקציר אשר-לי : ותאמר נעמי אל-רות
 כלתה טוב בתי כי תצאי עם-נערותיו ולא יפגעוך
 בשדה אחר : ותדבק בנערות בעני לקט עד-כלות
 קציר-השערים וקציר החטים ותשב את-חמותה :
 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח
 אשר ייטב לך : ועתה הלא בעני מדעתנו אשר היית
 את נערותיו הנה-הוא זרה את-גן השערים הלילה :
 ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדת הגן י
 הודיעי לאיש עד בלתו לאכל ולשתות : ויהי בשכבו
 וידעת את-המקום אשר ישכב-שם ובאת וגלית
 מרגלותיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין :
 ותאמר אליה כל אשר-תאמרי אלי אעשה : ותרד
 הגן ותעש ככל אשר-צוהה חמותה : ויאכל בעני
 וישת ויטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא
 בלט ותגל מרגלותיו ותשכב :

ואחר כך אומרים פסוק יסלם ה' פעלך וגו' ואין כאלהינו ואומרים קדיש
 יסא שלמא רבא וכו' .

תפלת מחנה מתפללין כמו בפסח ואחר קדיש התקבל אומרים
 הזמור אלהים יפזו אויביו וקדיש יסא שלמא רבא וכו' לשבח.
ליל שני של שבועות מתפללין כמו כליל ראשון

יום שני של שבועות מתפללין כמו ביום ראשון ומזמורין שני ספרי
 תורה וקורין כראשון חמשה גברי בס' ראה מן כל הסבור
 עד סוף הפרשה ואם הוא שבת קורין שכמה ומתחיל מן עשר תעשר כמו
 שכתוב בשמיני של פסח . ואומר החזן קדיש לעילא . ובספר שני קורין
 חפטיד כמו לתמוז ואומר החזן קדיש לעילא ואומר הספטי זאת הפסחה
 ומכרך לפניה כמו שכתוב בפסח .

ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל-הארץ : תפלה
 לחבקוק הנביא על שגינות : יהוה שמעתי
 שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חיהו בקרב
 שנים תודיע ברגו רחם תזכור : אלוה מתימן יבוא
 וקרוש מהר-פארן סלה כסה שמים הודו ותחלתו
 מלאה הארץ : ונגה כאור תהיה קרנים מירו לו ושם
 חביון עני : לפניך ילך דברויצא רשף לרגליו : עמד
 וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי-עד שהו
 גבעות עולם הליכות עולם לו : תחת און ראיתי
 אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין : הכנהרים חרה
 יהוה אם בנהרים אפק אס-בים עברתך ביי-תרכב
 על-סוסך מרכבתך ישועה יעריה תעורקשתך שבעות
 מטת אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראוך יהילו
 הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ירהו נשא
 שמש רח עמד זבלה לאור חשיך יהלכו לנגה ברוך
 הניתך : בועם תצער ארץ באף תדוש גוים : יצאת
 לישע עמך לישע את-מושיחך מהעת ראש מבית רשע
 ערות יסוד עד-צואר סלה : נקבת במשיו ראש פרזי
 יסערו להפיצני עליצתם בסו-לאכל עני במסחר :

ברוך
 דה
 ברו
 ברו
 יח
 מו
 ש
 וז
 יע
 אר
 וז
 רב
 ש

לחג השבועות

דרכת בים סוסיף חמר מים רבים : שמעתי ו ותרנו
בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארנו
אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו : כיתהאנה
לא תפרח ואין יכול בגפנים כחש מעשה היות ושדמות
לא עשה אכל גור ממכלה צאן ואין בקר ברפתיט :
ואני ביהוה אעלוזה אנילה באהי ישעי : יהוה אדני
הילי וישם רגלי באילות ועל במותי ירריכני למנצח
בנגינותי : גואלנו וכו

ומכרך לאחרים : ומכרך החון למלך ולקסל : ומזיין הספרים למקומן
ולומר חכי קדים ומתפללין תפלת מוסף וגומרים כמו אתמול

אזהרות ליום שני

בצל שדי אחסה : וצדקו לא אבסה : במצורת לא
תעשה : ואגיד משרים :
כתובים גאמונה : בעדות נאמנה : וכימי השנה
במספר נחקרים :
יקרים מפנינים : עתידים וצפונים : לבת האיתנים
בעדי קשורים :
צאי נא לקראתי : אהותי רעיתי : ושמעי תורתי :
ולקחי מוסרים :
ושקתיך ואוהב : פדיתך מלהב : כמו תורי ורחב
צרופים וטהורים :
בצאתי נצבה : פאלף ורבכה : וקול דודי זה בא
מדלג על הרים :
אנכי יהוה : קראתיך בסני : ולא יהיה על פני : לך
אלהים אחרים :
ולא תעשה פסל : ברשע ובבסל : ולא תשים פסל
להקניאו בזרים :

הזהרות קסה

וגור מלהבה : להביא תועבה : ולכנות מצבה
ולטעת אשרים :
וסור משמע שוא : והאמן בשוא : ולא תשא לשוא
שמותיו היקרים :
ומצות לא תנאף : שמור פן יחרה אף : ולגנוב לא
לא תשאף : ולא תחמוד חברים :
ונפש לא תנקש : אשר דמה אבקש ולא תתן מוקש
להכשיל העורים :
ושקר לא תענה : ויתום לא תענה : ועל ריב לא
תענה : להרחור מתגרים :
והגר לא תונה : וגוית לא תבנה : וארצך לא תזנה
בארצות הנורים :
אלהים לא תקלל : והשם לא תחלל : וכרמך לא
תעולל : ופרט הבצירים :
ולא תקלל הריש : חמסו ידרש : ולא יצמיד חורש
שורים וחמורים :
ולא תאחר בבצעה : מלאתך ודמעך : ולא תעשוק
רעך : ולא תאחר נדרים :
ולא תעשוק שכירך : ולא תלקט קצירך : ולא תחזום
שורך : בדישו העומרים :
ולא תפאר זיתך : ולא תכלה פאתך : ולא תו
עמיתך : במקח ודברים :
ולא תשא חטאו : אשר לבו מלאו : ולא רתחשוב
לשנאו : כמשטמת ערים :
ולא תקום עמך : לבל אקום ממך : ולא תלין עמך
פעולת נשכרים :
לא תטור איבות : ולא תשא אובות : ולא יגמרו
אבות

הזהרות

אבות * ובנים על הורים :
 ולא תשמע דברי * נביא שקר מורה * ולא תהייר
 אחרי * מסיתים נבערים :
 ועבד לא תסגיר * ופנים לא תכיר * ועל פה לא
 תזכיר * שם אהים אחרים :
 וכספם לא תחמד * ועל דם לא תעמוד * והחדל ללמוד :
 שבועות לשקרים :
 נצור חקי על דל * ולא תשא פני דל * ומנשך תחדל
 לרבות במחירים :
 ומצות לא תטה * שמור פן בה תשטה * ודין יתום
 מטה * ואלמנה וגרים :
 ולא תקה שוחד * ולא יעיד אחד * ולא תאכל יחד *
 נפשות ובשרים :
 ולא תחמוד גולה * אשר תוקח אפלה * ולא תאכל
 גבלה * וזבחי השעירים :
 ולא תאכל טרפה * ותועבה הרופה * ולא תקטין
 איפה * להפקיע שערים :
 ולא תעשה רעות * במדת קרקעות * ומשקל המעות
 וגם לא במשורים :
 ולא תתן אכלה * במרבית פן אכלה * ולא תרוץ רגלה
 מלשני בסתרים :
 ולא תשית יד עם * רשעים ומרעים * ולא תגוש רעים
 ואחים פנכרים :
 עזוב עומר שכחתו * ולא תשוב לקחתו * לא למנה
 נתתו * וליתמים וגרים :
 שנת שבע תצור * וביובל תעצור * ספחים לא תקצור
 ולא תבצור נוזרים :

ולא

קסו

הזהרות

ולא תזרע תלמך * להוציא בו לחמך * ולא תזמור
 ברמך * ולא יעלה סירים :
 ולא תאכל קלי * ולחם וכרמלי * בטרם תביא לי *
 ראשית הקצירים :
 ולא תאכל ערלים * בטרם הלולים * ולא תהדר גדולים
 ודלים נחפרים :
 ולא תהיה כנושה * ראיש עני נקשה * ולא תתנו אשה
 בעורים ושכורים :
 ולא יעלה משיחי * במעלות על מזבחי * ולא תזבח
 פסחי * באחד השערים :
 והכלים תמשש * והחמץ תרושש * ותשרפנו בשש *
 עד אחד ועשרים :
 ולא תוציא לחוץ * בשר פסח נחוץ * וזר וערל מחוץ
 ותושב ושכירים :
 וזבחי לא תשמץ * בזבחו על חמץ * ולבך לא תאמץ
 לתתן מחסורים :
 ונשיא לא תאזר * ולא יראה שאזר * ולא ילין על
 אזר * בשר ליל שמורים :
 וזבחי שלמיכם * וחלבי זבחיכם * וחלבי חגיכם *
 להחיר נאסרים :
 וכי יגע בשר * בכל טמא נאסר * ולא תאכל מעשר
 דגנה בשערים :
 ויינה ויצהרה * ובכורות בקרה * ותרומת ידה * ומכח
 הנדרים :
 ולא תאכל על דם * תמיד הנקדש * והחלב והדם *
 שני אלה אסורים :
 ודג וחייה שניהם * ועופות למיניהם * בלא סימניהם *
 אשר

אשר

הזהרות

אשר בס נכרים :
 ומוס בו לא יקרב • להקריב שי נערב • בגנבן או גרם
 ופסחים או עורים :
 ומיד בן נכר • לא תקריב אשכר • ולא יעבור אכר
 בבכורי שורים :
 ולא יעלה לרצון • בכל מקום חיצוני • ולא תגוז בכור
 צאן • כמשקה העדרים :
 ולא תמיר בהמה • מקודשת חתומה • ולא תאכלו
 תרומה • טמאים עם זרים :
 ולא תביא למנה • מחיר כלב וזונה • ולא תתן לבונה •
 במנחת השעורים :
 ולא תקריב למישה • בשימן המשחה • ולא תשים
 קרח • ושרט בבשרים :
 קטרת לא תרקח • ועיניך תפקח • וכופר לא תקח •
 לרצחי מסתרים :
 שמור פן תנשה • דבר ניר הנשה ומצות לא יקשה •
 בעיניך תרים :
 וחוק אותו ואת בנו • בלבבך תצפנו • ובגך לא תתנו •
 למולך אכזרים :
 וכל מלאכה להקצות • בשבתותי לרצות • ומקראי
 מצות • ומקרא בכורים :
 ומקראי זכרון • לצדק ולכשרון • ומקראי הרון • ומקרא
 בפורים :
 ועצם לא תשבור • בליל צאתך מבור • ותער לך
 יעבור • על ראשי נזירים :
 ולא יבא מפיו • להטמא לאביו • ולאחותו ולאחיו •
 ויתר השארים :

הזהרות

קטו

ולא ישתה יין • לחכלילות עין : ולא חומץ יין • ויתר
 הדברים :
 וכתובת קעקע • בנוד לא תרקע • והמקלל יוקע •
 ויובל לקברים :
 ומקרה הנראה • במחנה הפאה • וצורך לא יראה •
 בך ערות דברים :
 ונשך לא תתכן • להשים על מסכן • וחוק לא תעשו
 כן לאדיר אדירים :
 ועינך לא תעלים • בנדהים ונופלים • ולא תעשה
 אלילים • כהבלי הנכרים :
 וצמר לא תלבש • כמו פשתים נחבש • ולא תקטירו
 דבש • תמרים ושאורים :
 ולא תעלו לחמי • ולא תסכו לשמי • במזבח פנימי •
 אשר לפני עופרים :
 בצל נוף לא תחסו ובהם לא תעשו • והל לא תנסו •
 כמסת המורים :
 וחוק לא יראו • דבריו תיראו • וחיים תמצאו • ושלום
 כנהרים :
 ובדבר לא תשקצו • מאד חוקו ואמצו • והגר לא
 תלחצו • כי הייתם גרים :
 ובדבר לא תנהשו • מאד חקרו ודרשו • ובדבר לא
 תכחשו • כנאלהים סרים :
 ובדבר לא תבשל • חדל מהתירשל • ולא תאכר
 בשל • ונא ליל שמורים :
 ובדבר לא תעונן • אשוריה כונן • והעבדים תהונן •
 בצאתם לדרורים :
 ולא תגרע חקם • למלאת את ספקם • ולא תשלחם

הזהרות

ריקם • מרודים ונעורים :
 ולא תעבוד בהם • עבודת עבדיהם • ביען כי לי הם
 עבדים נמכרים :
 ולא תקפזן כפק • ולא תקשה ערפק • ולא תתן כספק
 בגשך כיהירים :
 ולא יבע לכבך • בתתו לתושבך • ולא ימצא בך
 קסמים וחברים :
 ולא תעביר בנה • ולא תשחית זקנה • ולא תחוס עינה
 לגלות הצוררים :
 ולא תכרות להם • ברית ולא להיהם • ולא תעשה
 בהם • בזרות נשברים :
 ולא תלך אתם • בחקות משמרתם • ולא תחיה אותם
 ולא תחון צרים :
 בארצכם לא ישכנו • ובם לא תתחתנו • ומשבית לא
 תתנו • כהכלי שוא שמרים :
 ולא תשאיר עונה • בעיר עלי תונה • והיא לא תבנה
 אבל התרם תחרים :
 והרם עם גבק • בידך לא ידבק • והיתה תל אבק •
 כמהפכת זרים :
 ועמוני תפזר • וכואבי תבזר • ולא יבא ממזר • בסוד
 עם גבחרים :
 ולא תדרוש שלומים • לאכזרים וקמים • ולא תשים
 דמים • להציב מכמורים :
 ולא תהרוג נקיים וצדיקים עניים • ולא תעזוב לויים
 ולא ינחלו ערים :
 ולא תדרוש אלמת • אשר אין עמו אנות • והמכשף
 הצמת • אשר ערום יערים :

ולא

קסח

הזהרות

ולא תשיג כל גבול • כמצות שוכן זבול • ולא תשחית
 עץ יבול • בעת תבנה מצרים :
 ולא תחלל בתך • להזנות מדעתך • ולא תשיב אשתך
 בלכתה לאחרים :
 ולא תשכב אותה • כגדת שמאתה • ואשה לא אחתה
 לגלות המקורים :
 ולא תהיה לאיש זר • בעולת אח נגזר • ולא יאכל
 מזון • קדשים מזוהים :
 ולא תהיה קדשה • בסוד ערה קדושה • ולא יהיה
 על אשה • לבושי הגברים :
 ולא ילבשו אנשים לבושי הנשים • ולא יהיו קדשים
 בכנים נכשרים :
 ולא תרדה בחורי • באחיה העברי • ולא תמליך נכרי
 אבל כי בן חורים :
 ולא ירבה נשים • וסוסים ופרשים • ולא ישיב הפשים
 לארץ המצרים :
 ולא יסור לבבו • בסוסים מרכבו • וכספו וזהבו וחמדת
 האוצרים :
 ולא תמכור עברי • כממכרת נכרי • ולא תתעב מצרי
 בבאו למגורים :
 ולא תתעב אדומי • בבאו להדומי • ולא יבא בעמי
 פצועים ושבורים :
 ולא תצא עברית • אשר תוקה בברית • כצאת אמה
 נברית • בראשי אברים :
 ואם יבגוד גבירה • והפדה במחירה • ולא ימשול
 למכרה • ביתר ממכרים :
 ולא יגרע אותה • שארה וכסותה • ומשכב ענתה

בקחתו

הזהרות

בקחתו פת אחרים :
 וארבע נשים הן * אסורות לכהן * והאחת מהן
 כשרה לאחרים :
 ולא יגדל פרע * ולא יפרוס קרע * ולא יהלל זרע *
 ומקדש מבצרים :
 ולא ישמא עצמו * לאביו ולאמו * ואכל על מת עמו *
 אשר אין לו קוברים :
 ובדבר לא יצא * לפניו רצה * ויגיל עת יצא כהתן
 מחדרים :
 ובדבר לא יכבה * גדולתו הרבה * ונרו לא יכבה *
 וזרח כמאורים :
 ולא תאכל פתו * בקחת זר בתו * אכל תאכל אתו *
 בשובה כנעורים :
 וגם לא יאכל בו * שכירו ותושבו * ועל מת לא יבא
 באהלי תמרורים :
 ולא יאכל פנימית * בזרון ובתרמית * ולא יבדיל
 להצמית * שסועי התורים :
 ולא יאכל מנחת * כלילו פן יחת * ולא תזבח משהת
 באלים עם כרים :
 וזר לא יתגלע * ראות קדש כבלע * ושמא פן יבולע *
 בשאון ושברים :
 ולא יעבט אורח * ויהיה לטורח * ולא יהיה בקרח *
 ורעיו הממרים :
 ולוי הזקן * עבודה לא יתקן * ולא תקח אם מקן *
 על פני הצפורים :
 וימיה אמשיך * במצות לא תשיך * ואירך לא יחשיך *
 בארץ לא סדרים :

ולא

הזהרות

קסט

ולא תמוט רבת * במצות נכול שבת * וחוק מנחת
 מחבת * ומאפה תנורים :
 וביתך לא יפה * במצות לא יזח * ומצות פן תשכח *
 שתים נאמרים :
 ומצות לא תכערו * ומצות לא תשקרו * ומצות לא
 ימכרו * שדה מגרש ערים :
 ומצות כלאים * ורכב ורחים * ואבני מאזנים * בכיסי
 מסחרים :
 ומצות לא תניף * לעולם לא תהניף * ומצות פן יוסיף
 להכות נותרים :
 ומצות לא תחבול * עלי כתף תסבול * וחילך ריא
 יבול * ותפרח כתמרים :
 ומצות לא תגרע * לעולם לא תפרע * וחוק מוציא
 שם רע * ושם עלילות דברים :
 וחוק לא תוסיפו * וחוק לא תחניפו * וחוק לא תקיפו
 פאת ראש בכומרים :
 וחוק לא תתורו * וחוק לא תגורו * וחוק לא תסורו *
 וחוק לא אכלתי * וחוק לא בערתי * וחוק לא נתתי *
 למתי נגורים :
 ובתעורת העבוט * במישרים תשפוט * ופרשת הדיוט
 ופרשת שוטרים :
 וכל פרשיות * מפיקי תושיות * אשר הם בציות * מקום
 נהרים ואורים :
 ואחד ושבעים הם * חרוצים במעשיהם * ואלה
 פקודיהם * במכתב נזכרים :
 אשר יתן זרעו * למולך ברוב רשעו * והמגדף ישעו *
 אשר

אשר

הזהרות

אשר ידו ירים :
 ומסית ומחלל • ובן סובא וזולל • ומכה ומקלל •
 ומדיח ערים :
 והדובר סרה • בשם עבודה זרה • ובעל אוב לזרא •
 וידעוני שקרים :
 ונפש רוצחת • לפחד ופחת • ועם עיר גדחת • בחרב •
 נדקרים :
 ונביא מדעת • תכסה תולעת • ואשה נרבעת •
 לבהמז היערים :
 והבא על ארוסה • ועל פלה כנוסה • ועל בהמה •
 אנוסה • והבא על זכרים :
 ובא על אשת איש • מאד יחפיר ויבאיש • ודורתו •
 מבאיש • שני אלה אסורים :
 ובא על יולדתו ובת בנו ובת בתו • ובתו ובת אשתו •
 ובא על אחות הורים :
 ועל אשה ובתה • ובת בנה ובת בתה • ועל גדה •
 בשבתה • למלאת משמרים :
 ועל אשת אביו • ועל אשת אחיו • ואם חמותו וחמיו •
 כל אלה אסורים :
 והבא על אחותו • והבא על חמותו • ובא על אחות •
 אשתו • לפי שאול נפזרים :
 ומשפט בנות כהן • ומשפט זוממיהן • ומשפט בועליהן •
 להשמיד ולהחרים :
 והבעל ארמית • ברעתו להצמית • והגונב בתרמית •
 נפשות נבחרים :
 והגונב אדם • בשחת ירדם • ואוכל חלב ודם • יהי •
 כיקר ברים :

הזהרות

קע

וארור כל נוכל • אשר פגול יאכל • והוא רק יאכל •
 באשי הכיורים :
 ושברון מתנים • לאוחז עינים • ונקיון שנים • לאוכל •
 נותרים :
 ועובד מפלצת • וכלה ונחרצת • ואוכל מהמצת :
 בימים נספרים :
 ופסח לא יעשה • בחושך שמו ינוסה • ואיש אוכל •
 ועושה • ביום הכפורים •
 ואיש סך ומפטם • בעברתי אשפטם • ואיש אזנו יאטם •
 למשפט המורים :
 והשוחט מחוץ • והמעלה בחוץ • ושאינו רחוץ •
 במימי כיורים :
 ועובר על דם ברית • תהי נפשו להכרית • והיא תקנה •
 ואחרית • לשלח האסירים :
 והטמא יודש • בבואו למקדש • והאוכל נקדש •
 בטומאת הכשרים :
 והאוכל תרומה • תבואהו מהומה • וכהן פי יטמא •
 בעברו מאמרים :
 והאוכל טבל • יבואהו חבל • ויגע להבל • ויאחזהו •
 צירים :
 ומתבל יוסר • טבול יום הנמסר • לשמש ומחוסר •
 בגדים נספרים :
 והזר העובד • במותו אכבד • ומארץ יאבד • מחוסר •
 כפורים :
 והמות רתוי • לפרוע ושתוי • וטמא האתוי • לשמש •
 בהדרים :
 בלו מצות עשה • ומצות לא תעשה • בעזרת צור

מחסה ומגן לישראלים :

אלה ותורות • יסודות נבחרות • ולהנה פארית
 כסנפני המרים :
 ימהר אל עליון • לקבץ עם אביון • ויבנה הר ציון •
 ועמק הפגרים :
 ויקים את סבו • ויגיה השכו • ויתן עוז למלכו וירצנו
 רים :
 ויראו מתי מספר • בקום ישיני עפר • וכתקוע שופר
 וכנשוא נס הרים :
 ומראש הומיות • תרננה פיות • וממעונות אריות •
 ומהררי נמרים :
 ואז כל עם שונג • ברעה יתמוג • לקול המון וינג
 בשמחה ובשירים :
 ועל הר הגליל • נהלך בחליל • ואז תחפוץ כליל
 ואז יעלו פרים :

אומרים קדיש ואחר כך אחרים

ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה
 שכבת מרגלתיו : ויאמר מי את ותאמר אנכי
 רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה :
 ויאמר ברובה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון
 מן הראשון לבלתי לכת אחרי הפחורים אסדר ואם
 עשיר : ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה
 לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את : ועתה
 כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני :
 ליני הלילה והיה בבקר אס יגאלך טוב יגאל ואם
 לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי הייתה שכבי עד
 הבקר : ותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם במרים
 יכיר

קעא

יכיר איש את דעתו ויאמר אל יודע כי יאה האשה
 הנדון : ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחויבה
 ותאחו בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר
 ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את
 כל אשר עשה לה האיש : ותאמר שש השערים האה
 גתן לי כי אמר אלי אריתבואי דיקם אל חמותך :
 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי
 לא ישקט האיש כי אם בלה הדבר היום : ובעו עליה
 השער וישב שם והנה הנואל עבר אשר דבר בעו
 ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב : ויקח
 עשרה אנשים מוקני העיר ויאמר שבו פה וישבו :
 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך
 מכרה נעמי השבה משדה מואב : ואני אמרתי אנלה
 אינך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם
 תגאל גאל ואם לא יגאל הנידה לי ואדעה כי אין
 זולתי לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל :
 ויאמר בעו ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות
 המואבית אשת חמת קנית להקים שם המת על
 נחלתו : ויאמר הנאל לא אוכל לגאל לי פן אשחית
 את נחלתי גאל לך אמה אתגאלתי כי לא אוכל
 לגאול : והאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה
 לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו והאת
 התעורה בישראל : ויאמר הנאל לבעו קנה לך
 ושלף נעלו : ויאמר בעו לזקנים וכל העם עדים אתם
 היום כי קנית אתי אשר לאלימלך ואת כל אשר
 רכליון ומהלון מיד נעמי : וגם את רות המואבית
 אשת מחלון קנית לי לאשה להקים שם המת על
 מר

الخلفاء الراشدة

أبو بكر الصديق

رضي الله عنه

نشأته

علمت مما تقدم ان في طليعة من آمن بالنبي (ص) ابا الذي ظل ملازماً للرسول ومخلصاً له حتى وفاته وقد لقب بـ لقوة ايمانه بالدعوة وجهه بذلك ايام كان المشركون في ومناواتهم للنبي واتباعه وهذه المسكاة السامية التي كان يتمتع اتفاق كبار رجال الاسلام بعد وفاة النبي (ص) على انتخابه بعده فتمت له بيعة المسلمين بالخلافة وكان اول الخلفاء الراشدة

صروب الردة

كان لوفاة النبي (ص) دوي هائل في ارجاء شبه جزيرة عميق في نفوس المسلمين وقد انتهزت بعض القبائل العر

רות

נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומ
עדים אתם היום : ויאמרו כד העם אשר בשעו
והוקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל
ביתך כרחל ובלאה אשר בנו שתיהם את בית
ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית להם :
ויהי ביתך חבית פרוץ אשר ילדה תמר ליהודה מן
הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת : ויקח
בעז את רות ותהיל לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה
לה הריון ותלד בן : ותאמרנה הנשים לנעמי ברוך
יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו
בישראל : והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך
כי כלתך אשר הכתת ילדתו אשר היא טובה לך
משבעה בנינים ויתקח נעמי את הילד ותשתחו בו ויקח
ותהיל לו לאמנת : ותקראנה לו השכנות שם לאמר
יגיד בן נעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי
אבי דוד : ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את
הצרון : והצרון הוליד את רם ורם הוליד את
עמינדב : ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד
את שלמה : ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את
עובד : ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד :
ואח"ך אומרים פסוק יסלס ס' פבלך וכו' ואין כאלסינו ואומרים קריש יסא
סלמא רבא וכו' ומתפללים מנהם כמו אתחול .

נשלמו תפלות המועדים
תהלה לאל חי העולמים

visible fragment from bookbinding قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد

الفتوحات في العراق

بلغ خالد بن الوليد العراق فاشتبك مع الفرس في عمدة وقار
كان النصر حليفه في جميعها حتى استطاع ان يستولي على
علمه عاصمة (دولة المناذرة) وبذلك قضى على دولتهم
العربي الفاتح، وفي تلك الاثناء كانت الجيوش العربية في
شدينة مع الروم الذين كان عددهم يفوق عدد الجيش العربي
مادعا ابا بكر ان يطلب الى خالد بن الوليد التوجه بقسم من
لنجد اخوانه العرب هناك وترك الجيوش العربية في العراق
حارثة الشيباني.

الفتوحات في سوريا

بلغ خالد بن الوليد الشام وبعد ان
ورث قواها بصفته قائدها العام اصطدم
نهر (اليرموك) وهناك حدثت بين الفريقين المعركة المشهورة
منتصرين انتصاراً عظيماً افرغ اعداءهم على كثرة عددهم
العرب المحاربين

وفاة ابي بكر

وفي تلك الاثناء توفي ابو بكر موصياً بالخلافة بعده اسير

مقاتلتها حتى فاز بالنفك عليها واعادها الى حظيرة الدين
هذه الحروب بد (حروب الردة)

الفتوحات الخارجية

روس السابقة ان دعوة النبي (ص) لم تكن خاصة بالعرب
موجوه الى البشر عامة، ان محمداً (ص) لم يتمكن من
صده خلال مدة حياته لتلك قولى خلتاؤه من بعده اتمام
خط افه شبه الجزيرة وغيرها.

بعد تراخيه من حرب الردة توجه نظره الى العراق
من اعظم البلاد المجاورة لشبه جزيرة العرب تحم كلاً منهما
راق كان خاضعاً للإمبراطورية الفارسية وسورية كانت تحت
يومانية فجهز ابو بكر جيشاً عظيماً وجهه الى العراق
عظيمين (خالد بن الوليد) و(الثنى بن حارثة
آخر قوياً بعث به الى سورية بقيادة القائدين الكبيرين
الجراح) و(عمرو بن العاص).

بجيش حتى انتهت الحرب بانصار العرب فعمدته تسعوا
لحال وبلغهم بخلافة عمر بن الخطاب وبنصبه (ابى عبيدة
أمدأعاماً على جيوش العرب في الشام بدلا من (خالد بن الوليد)

الاسئلة

ل بكر لدى العرب والمسلمين ولماذا؟ ماهي حروب الردة
مادا كان غرض ابى بكر من الفتوحات الخارجية؟
العسكرية؟ من هم أشهر القواد الذي اعتمد عليهم؟
العراق على عهده؟ كيف كان سير الحرب في
العرب؟

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد